XXX. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1974. NOVEMBER 28.

Ludas Matyi

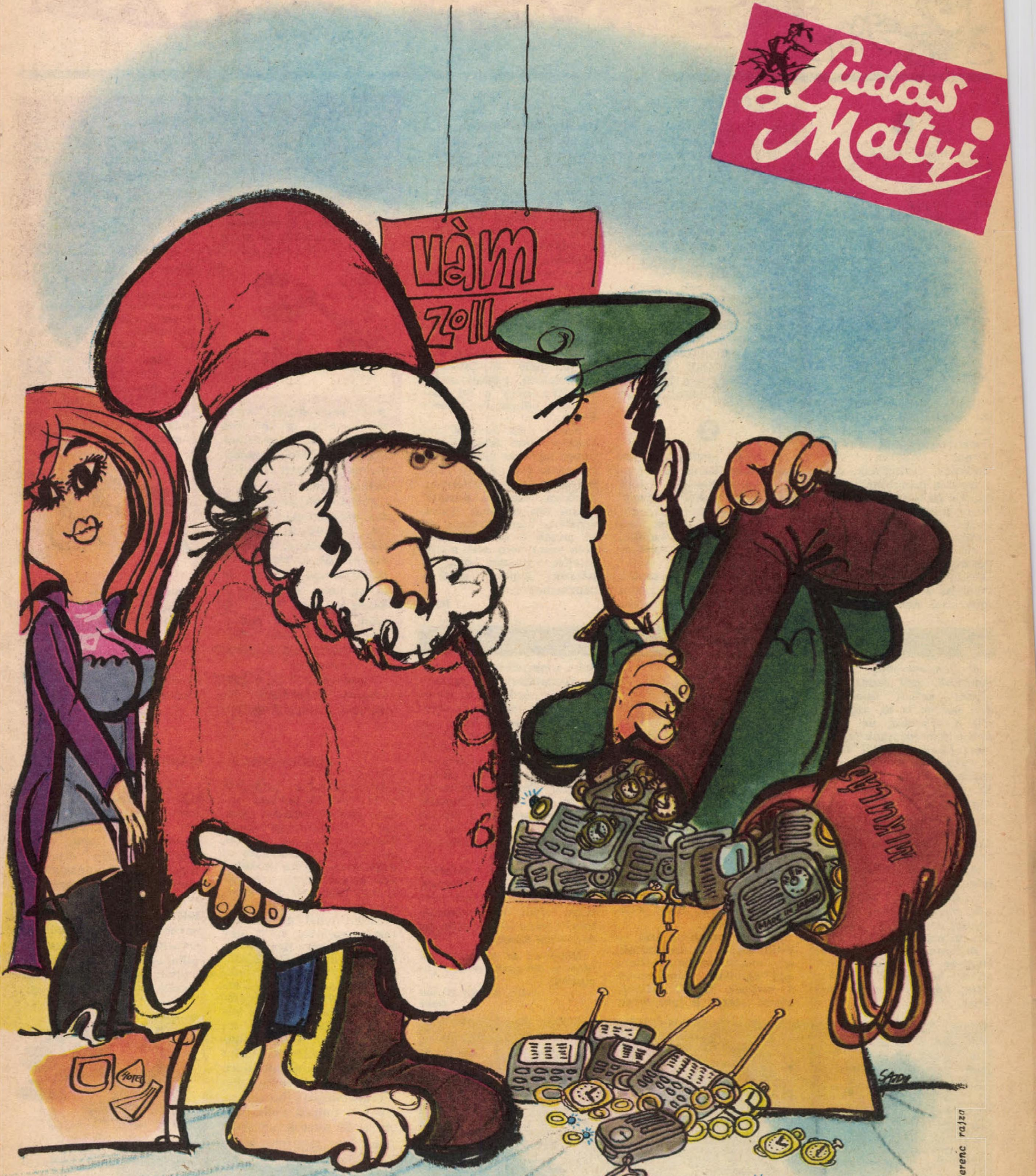
vàm
zoll
MIKULÁS
MADE IN JAPAN
HOTEL
SAJDIK

Sajdik Ferenc rajza

– Még most is azt állítja, hogy maga igazi Mikulás?

KEDVES LUDAS!

KÉT ANZIKSZ

①

Az egyik anzikszot én küldtem két héttel ezelőtt, a lap 10. oldalán, Jászberényből, a Ludas olvasóinak címezve.

Pár nap múlva levelet kaptam Berényből. Feladója „a jász asszonyok nevében" ezt írta:

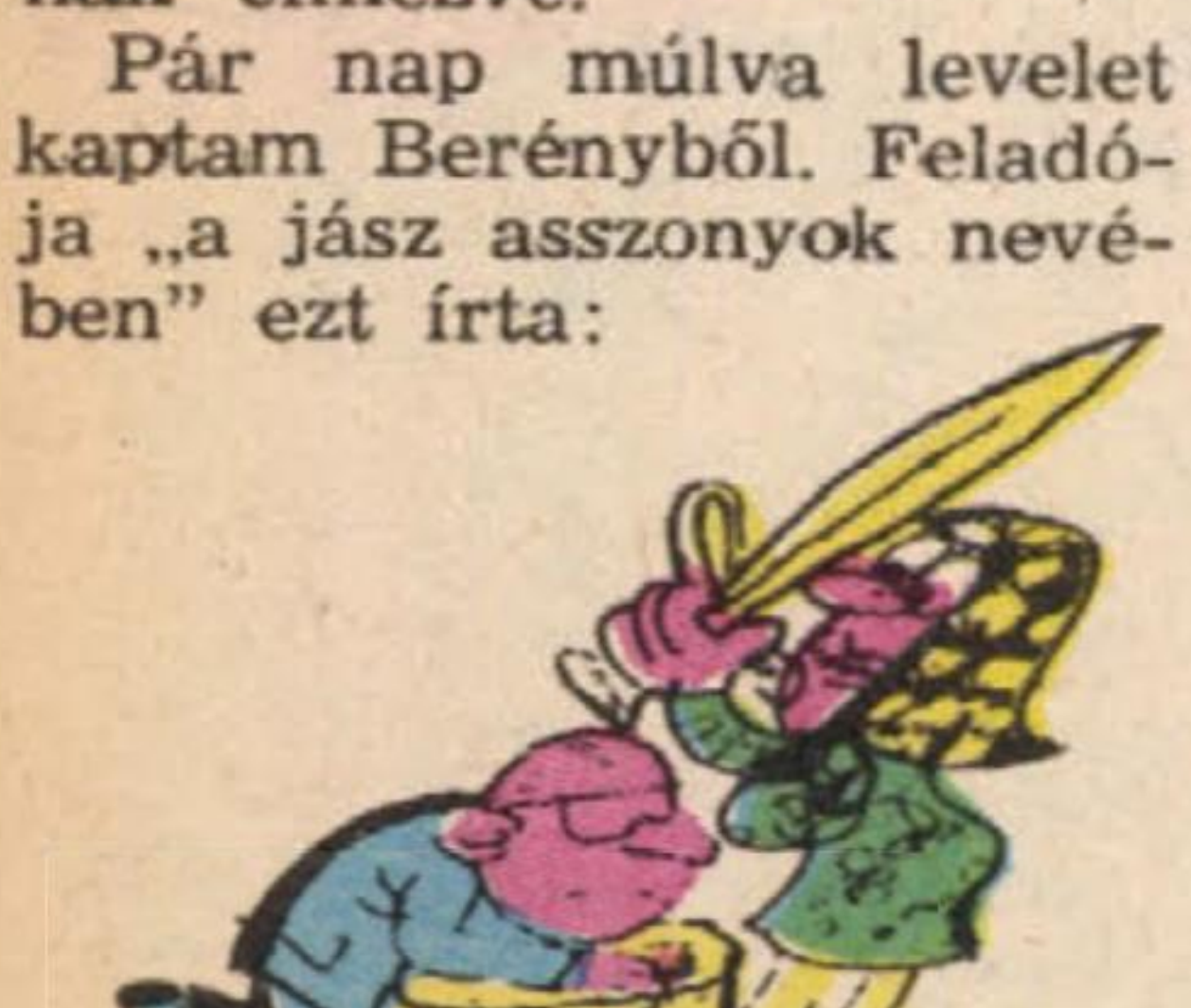

„Jaszberenyről szóló írását nagyon jól esett olvasni, de hiányoltuk belőle Dérynét, pedig ő is Jászberény szülötte. Vagy Önöknek, férfiaknak, csak a férfiak számítanak: Rácz Aladár és Székely Mihály? Nem tudjuk miért, de a Hazai esték című tévéműsorban is agyonhallgatták a mi Dérynénket... Jászberényben Déryné utca, Déryné klub, Déryné Művelődési Ház őrzi a nagy művésznő nevét és emlékét, sőt, szocialista brigád is van róla elnevezve..."

Örültem a levélnek, mert jó dolog az, ha egy város népe ilyen ragaszkodóan őrzi híres szülötteinek emlékét. Ez úton megkövetem a jász asszonyokat: nem rossz szándékból feledkeztem meg Déryné ifiasszonyról, hiszen magam is nagy tisztelője vagyok.

Még szerencse, hogy a város már elvesztette egykori pallosjogát, mert úgy lehet, magam is kaptam volna egy emléktáblát Berényben. Mondjuk a város piacán, ahol főbenjáró mulasztásomért a jász asszonyok a fejemet vették volna...

②

A másik anzikszot egyik ismerősöm kapta Kengyelen. A képeslap hátán kecskeméti rokonai kívántak boldog új esztendőt neki. A jó kívánságok nem erre az esztendőre szóltak, hanem még az 1968-as évre.

A lapot, a jól olvasható bélyegzőnyomat szerint 1967 decemberében adták postára Kecskeméten. És a másik, szintén jól olvasható bélyegző tanúsága szerint az anzikszkártyát 1974 novemberében kézbesítették a Szolnok megyei Kengyelen. Csaknem hét teljes esztendő kellett tehát ahhoz, hogy egyik megyéből a másikba eljusson egy képeslap.

Ám ez még nem minden. Az eltelt hét esztendő alatt megváltozott a postai díjszabás. A lapot még a régi tarifa szerint látták el bélyeggel, a kengyeli postahivatal tehát megportózta a jelenlegi díjszabásnak megfelelően, ezáltal is bizonyítva, hogy a mi postánknál példás rend uralkodik.

Apám még az első világháborúban feladott egy tábori lapot az olasz frontról anyámnak. A lap valahol elkallódott. Minden nap aggódva lesem a postást: hátha azt a lapot hozza. Úristen, hogy fizetem én ki annak a portóját? Hiszen azóta nem csak a díjtételek változtak meg jó párszor, hanem még a pénznemek is!

(r)

ZEBRA ÉS BUSZVÁRÓ

①

A Zsigmond tér környékének lakói élénk figyelemmel kísérik a gyors ütemben készülő, nagyforgalmú út munkáit. Megkapó látvány a nagy erejű markológép, amely percek alatt dömpereket tölt meg az útépitéshez szükséges földdel, megkímélve az embert a nehéz fizikai munkától.

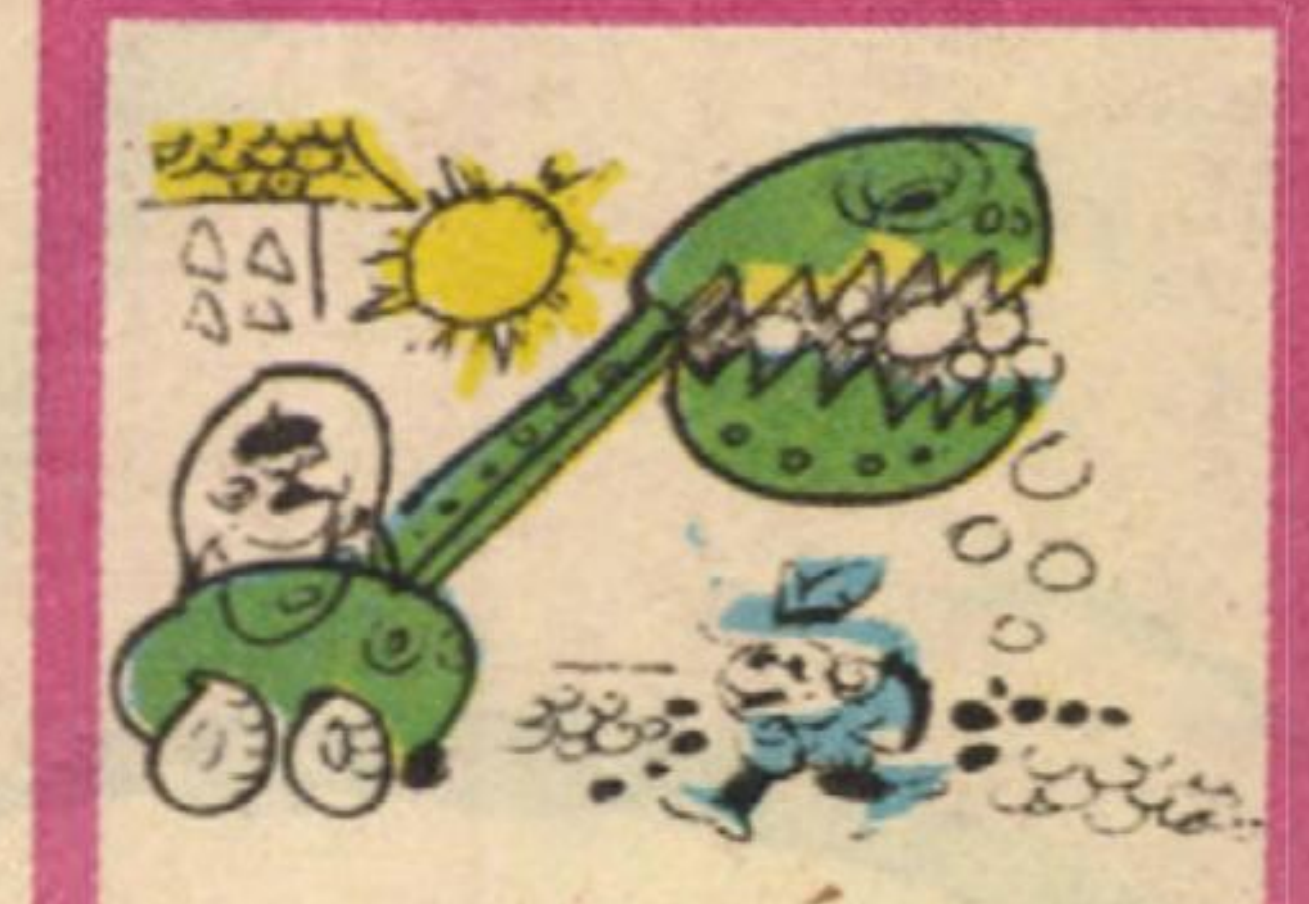

Ám a gyalogos közlekedés szemlátomást akadozik. Személy- és teherautók robognak az úttesten, autóbuszok és villamosok kanyarodnak errefelé, de a Zsigmond téren nagyon kevés a zebra. Talán idő előtt elfogyott a festék, vagy nem találtak „festőművészre", aki a csíkokat odapingálja?

Idejében szólunk, a gyalogosok érdekében: ha elkészül a nagy forgalmú útvonal, ne fukarkodjanak a közlekedés biztonságát szolgáló zebrákkal és irányító lámpákat is szereljenek fel!

②

A 6-os, 60-as, 84-es és 86-os autóbuszok Harcsa utcai megállójában gyerekek és felnőttek vacognak a Duna felől áramló jeges szélben. Ha eső szakadna, bőrig áznának, ha hó esne, hóemberré válnának, mert a környéken nincs egy zug, ahol meghúzhatnák magukat.

A huzatos Dunaparton álmodni se mernénk fűtött várótermekről, de műanyag vagy fabódékról már hallottunk valamit. Még az igazi tél beállta előtt gondoskodni kellene egy fedett szélfogó helyiségről, amely megóvná a dermesztő hidegtől a Harcsa utcánál várakozó utasokat!

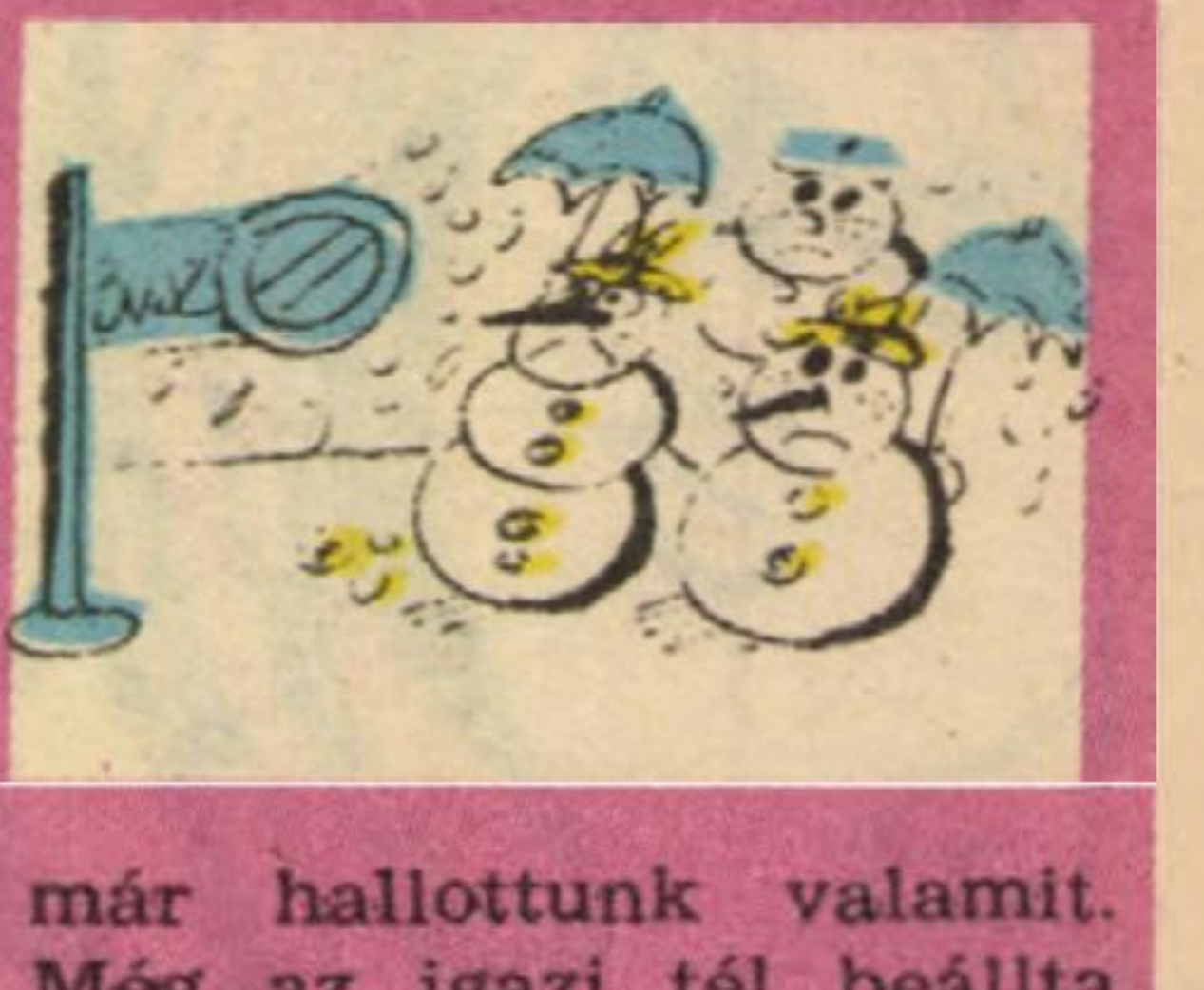

(f. i.)

EZ IS BEÁZIK...

A feleségemmel ketten mentünk cipőt venni, mert olyant kellett találnunk, ami nekem is jó, azaz rájön a lábamra, de főleg, ami a feleségemnek tetszik, mert hiszen ő sétál velem a városban, én meg csak éppen viselem a cipőt... Ki is választottunk egyet (exportból visszamaradt gumitalput, potom 520-ért!), mert úgy tünt, hogy mindenben kielégíti a fentebb ecsetelt igényeket.

Az új holmi beszerzése feletti örömöm azonban csak az első esős napig tartott, mert a híres cipőbe befolyt a víz! Nem felülről, hanem valahol oldalt!

A csinos, kedves és régi ismerős bolti eladó, Zsuzsika, készséggel felajánlotta, hogy válasszak másikat.

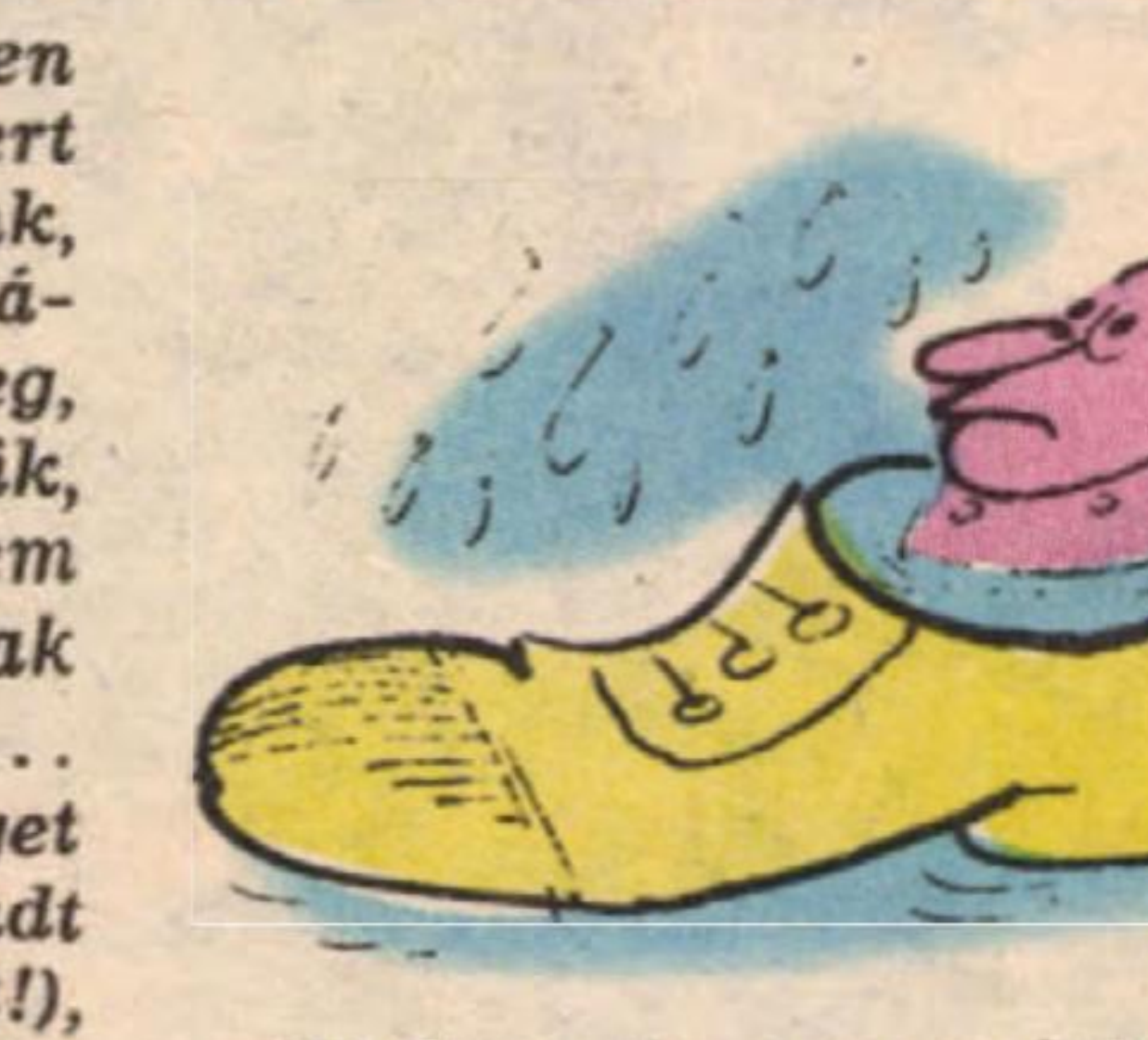

Vettem is egy másik párat. Ez csak 320-ba került, de valódi cseh gyártmányú cipő volt. Sejthető, hogy ebbe is befolyt a víz?! Az ember azt hinné, pedig nem így volt! Ebbe csak beszivárgott...

Miután ennek az árát — kedvesen — visszaadták, egy másik boltban vettem egy újabbat. „Támogassuk a magyar ipart!" felkiáltással. Mikor a fentiekben már ismertetett okból ezt is visszavittem, a gyakorlott, már korosabb, de ismeretlenül is kedves kartársnő azt javasolta, hogy vegyek kalucsnit, mert az biztosan nem ázik be! Persze, értem én a viccet, de akkor már inkább gumicsizmát kellene vennem, de ez meg — már ilyenek az asszonyok! — a feleségem szerint „nem megy" a hosszú fekete nadrágomhoz!

Előkerestem a pincéből egy jó tíz éve félretett, mondhatnám eldobott bőrtalpú cipőt, megtalpaltattam, s most — ha esik, ha fúj — ezt hordom.

Hogy ez is beázik?! Be bizony, de csak hetven forintért!

Dr. Kováts Zoltán
Győr

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi október 17-i számában megjelent „Egy forintot a metróért" című cikkre a következőket válaszoljuk:

A kelet—nyugati metróvonal második szakaszának átadása, a Moszkva téri állomással együtt, 1972 végén megtörtént. A metró alagútjára és az egyes állomások megvalósítására is építési engedély szükséges, így ez a Moszkva téri állomásra is vonatkozott. A korábban benyújtott építési engedély kérelmet az I. fokú hatóság (a kerületi tanács) a tervek kisebb hiányossága miatt nem fogadta el.

A fellebbezések alapján azonban (a tervek kiegészítésével) az illetékes II. fokú hatóság, a Városrendezési és Építészeti Főosztály, 127 703/4/73. sz. határozatában a fellebbezésnek helyt adott, egyben a kiszabott bírságot törölte.

Fentik miatt nem fenyegeti a Moszkva téri állomást a lebontás veszélye.

Lelkes Mihály
csoportvezető-főmérnök
Fővárosi Tanács VB

Az október hó 17-i számban „Miért fizetünk" címmel megjelent olvasói panaszban foglaltakat megvizsgáltam.

Köszönjük a figyelemfelhívó cikket. Tanácsunk igen nagy erőfeszítéseket tett a szemétszállítás jó megoldására és a jövőben is arra törekszik, hogy községünkben a szemétszállítás rendszeresen és folyamatosan megtörténjen.

Ennek ellenére — különböző objektív akadályok: gépkocsivezető betegsége, gépkocsi meghibásodása stb. folytán — előfordul, hogy egy-két hét kimarad és a szemetet nem szállítják el időben. A következő héten igyekszünk a mulasztást pótolni.

Ezekben az esetekben kérjük a lakosság türelmét és megértését. Természetesen egyetértünk a levélíróval abban, hogy a szemétszállítási díj csak az esetben követelhető részünkről, ha el is szállítják a szemetet.

Dr. Kürthy Miklós
vb-titkár, Gyál

ELSŐOSZTÁLY — MÁSODOSZTÁLY

November 5-én Szegedről a 11 óra 32 perckor induló személyvonattal utaztam Kiskunfélegyházára. Másodosztályú jegyem volt, de amikor felszálltam a mindössze három kocsiból álló szerelvényre, nem találtam ülőhelyet a másodosztályú kocsikban. Átmentem tehát az elsőosztályú vagonba, mert úgy tudtam, hogy ilyenkor a két jegy ára közötti különbözet egyszerű megfizetésével utazhatok elsőosztályon. Nagy meglepetésemre a kalauznő, aki valamivel Kistelek előtt ért a fülkénkhez, a 7.80-as különbözet mellé 10 forint büntetést is követelt azért, mert ő látott üres helyeket a másodosztályú kocsikban, tehát le tudtam volna ülni ott is, ha akarok. „Ez csak flanc!" — jelentette ki az én elsőosztályhoz való átpártolásomra célozva.

Mivel vitánk egy kissé elhúzódott, csak Kistelek után próbáltam megkeresni azokat a bizonyos üres helyeket a másodosztályú kocsikban. A peronnál tovább nem jutottam azonban, hiszen a peron is, a folyosó is tömve volt! Miután ezt a kalauznőnél szóvátettem, azt felelte, hogy én vagyok a hibás, mert Kistelek előtt még volt hely. (De Szegeden, a felszálláskor nem volt!) Végül kénytelen voltam a Kistelek—Kiskunfélegyháza távolságot állva megtenni.

Azt hiszem, nem csak én találom ezt az eljárást enyhén szólva furcsának, érthetetlennek. Abban a pillanatban, amikor valamelyik állomáson egy utas leszáll, és felszabadul egy

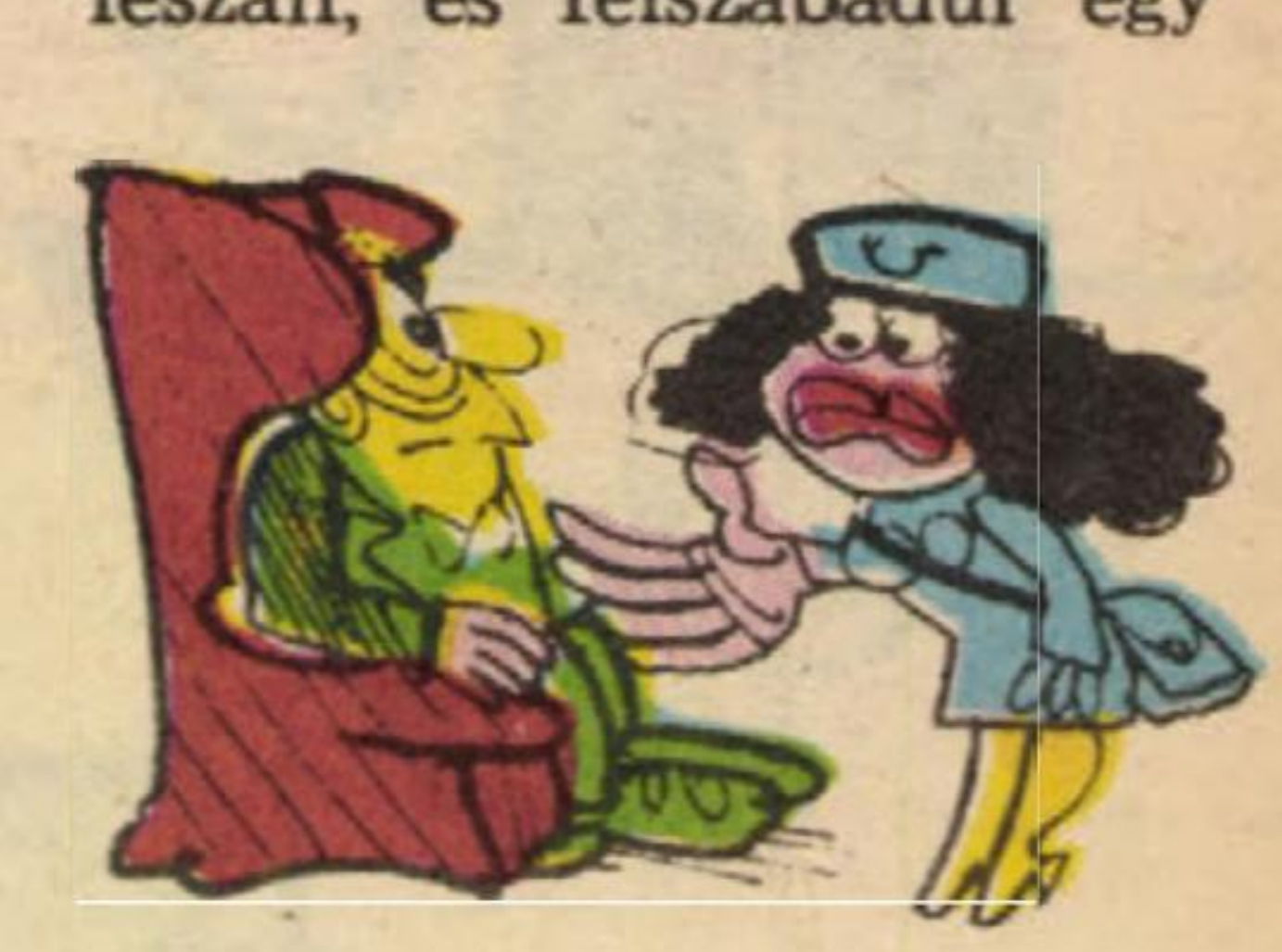

ülőhely egy másodosztályú kocsiban, én már jogosulatlan lennék — a különbözet megfizetése mellett — az elsőosztályon való utazásra? Biztos vagyok benne, hogy akik a könnyítő rendelkezést hozták, nem így gondolták!

Babucsik Péter
Kiskunfélegyháza,
Szamuely T. út 5.

AZ ANGOLOK ÉS A CUKOR

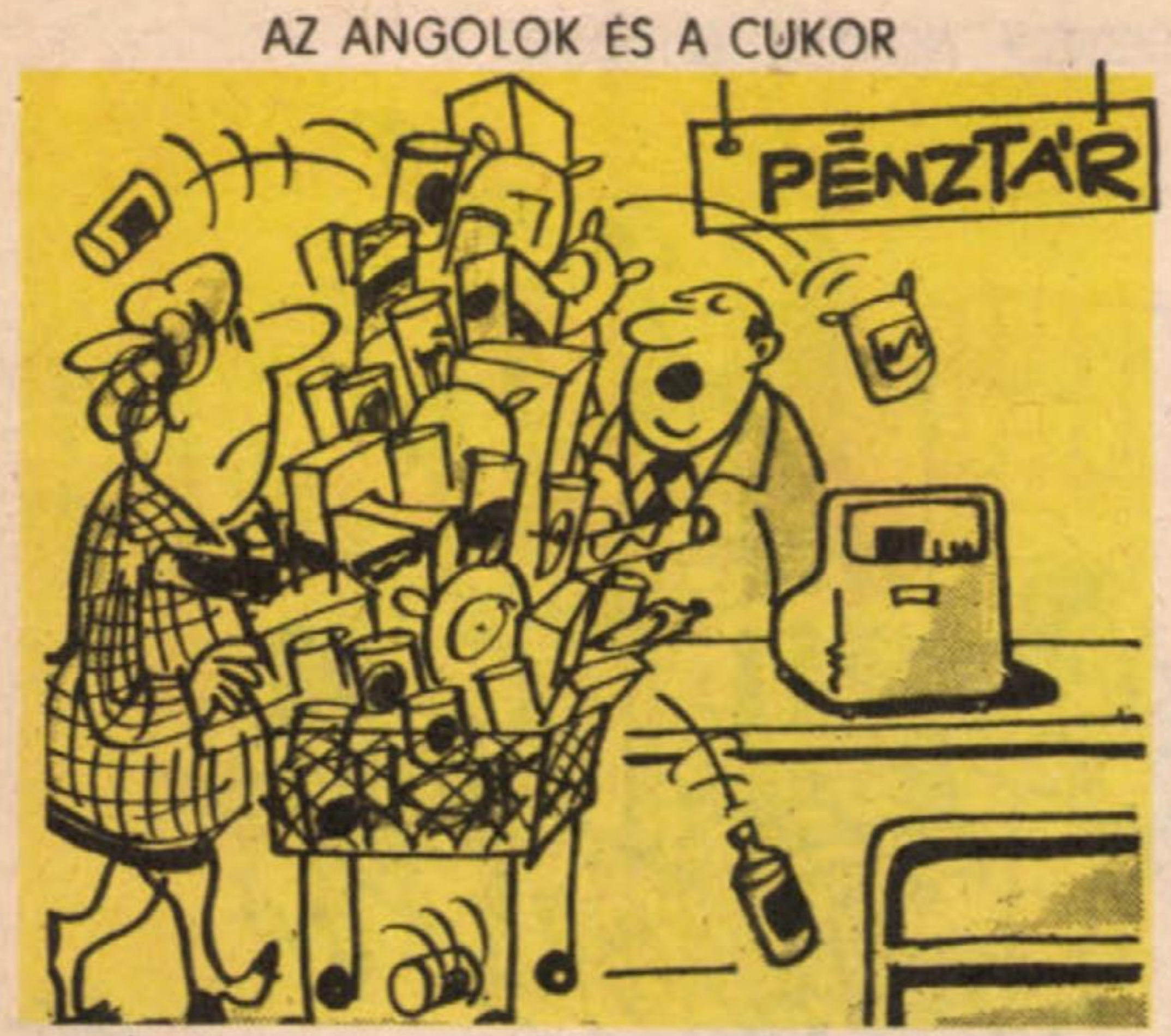

– Tegyen meg egy kört a pultok előtt asszonyom és akkor kaphat egy font cukrot!

(Morning Star, London)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Mondja, ez most önnek a saját haja vagy paróka?

— A hajam az valódi, de a fejem műfej.

AZ USA VESSZŐPARIPÁJA

Tót Gyula rajza

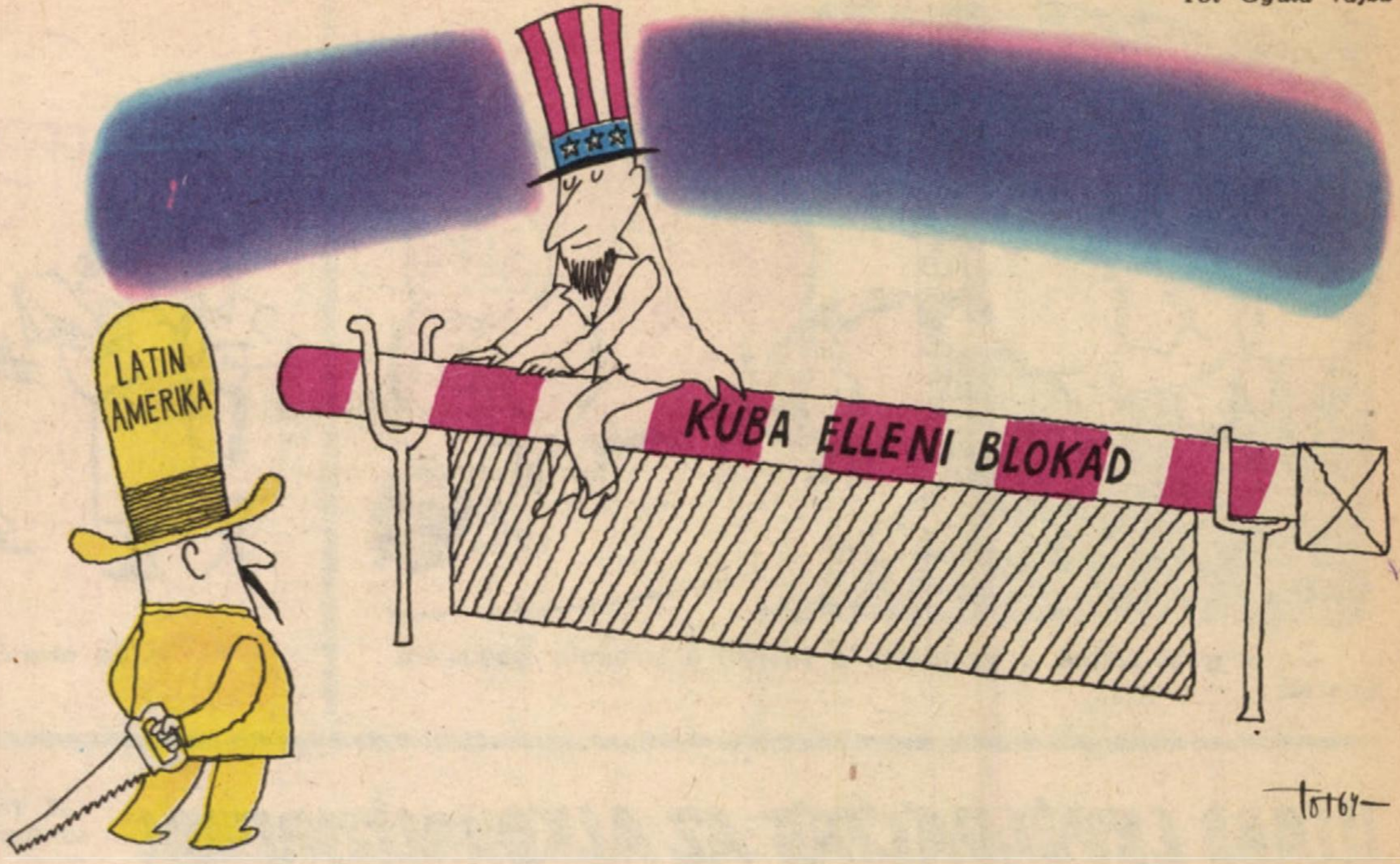

PSZICHOLÓGUS SZÜLŐK

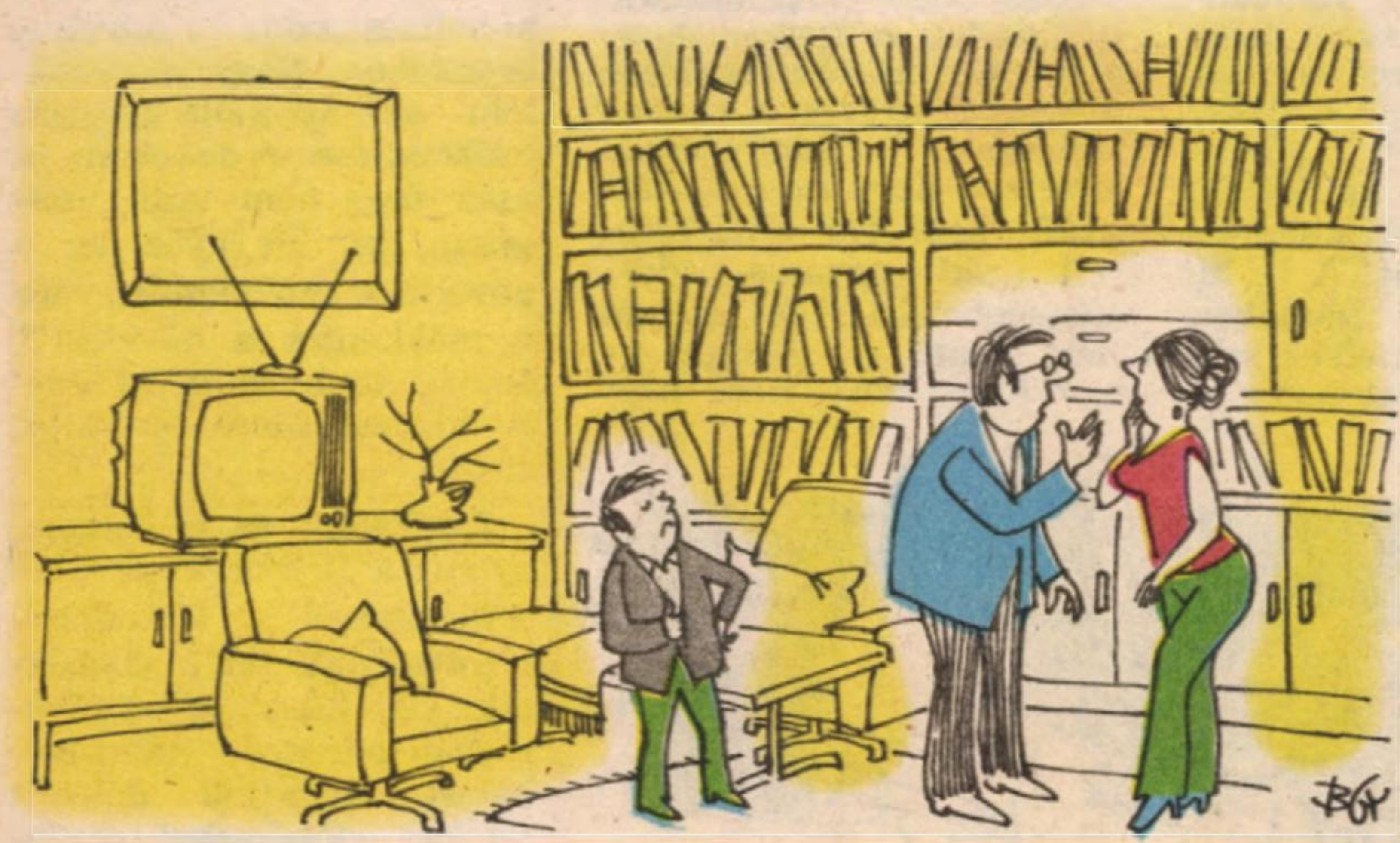

– Az az érzésem, fiam, hogy túl sok sikerélményt szereztünk a gyereknek!

ÖTLETES FODRÁSZ

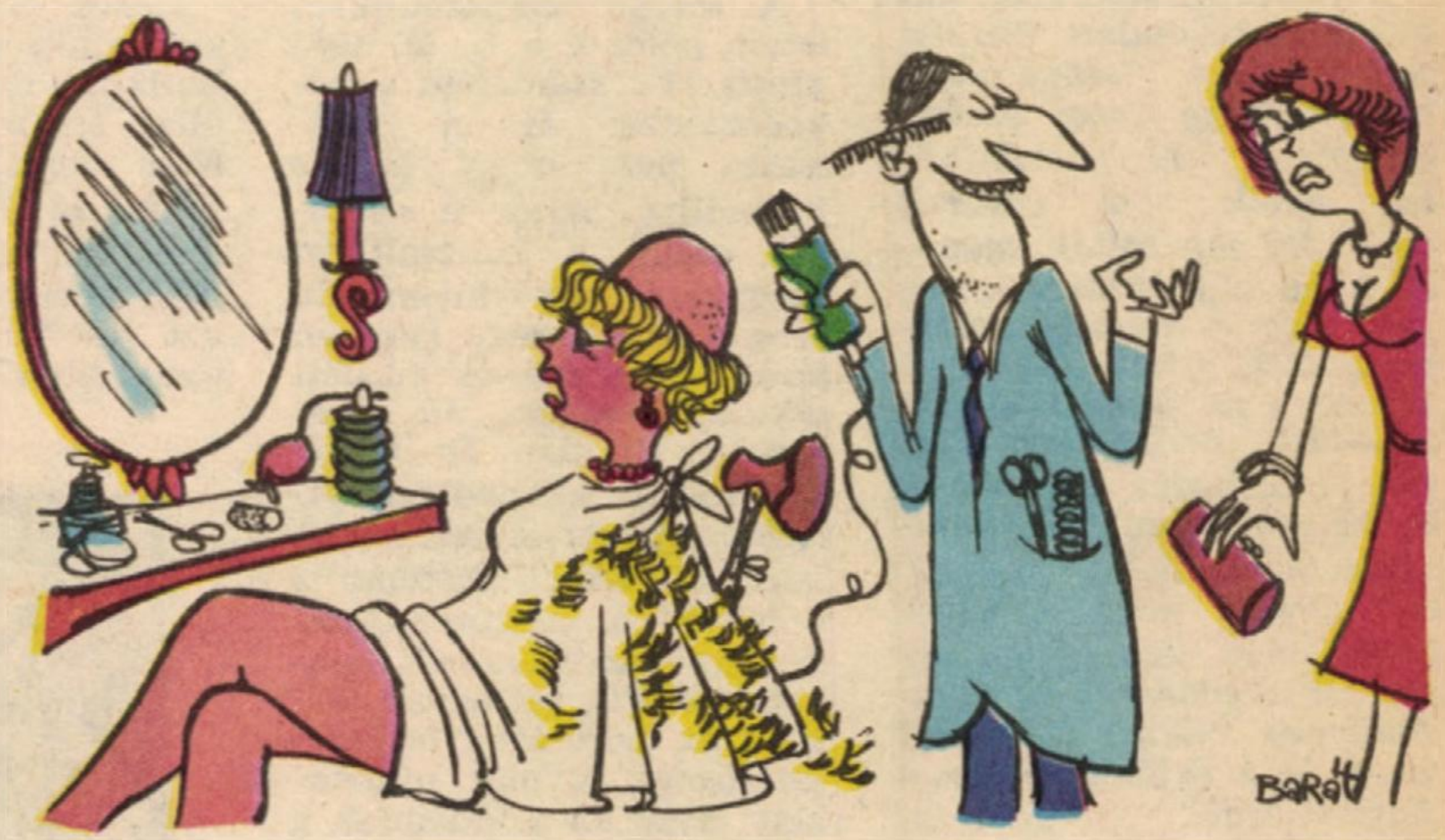

– A Sasson hamarosan lefut, most a tonzúrával próbálkozom . . .

SZÍNÉSZKÉPZÉS

①

— Imádkoztál ma este, Desdemona? — kérdezte Othelló alvó hitvesétől. Desdemona azonban nem válaszolt. Aludt. A nemes mór ismét feltette a kérdést: — Imádkoztál ma este, Desdemona? — Választ nem kapott. Desdemona nyöszörögve hasra fordult és belefúrta a fejét a párnába.

— Ezt nem csinálom tovább! — fakadt ki Othelló. — Verpelétiné állandóan alszik! Még horkol is! Így nem lehet dolgozni!

— Tíz perc szünet — mondta a rendező, aztán hozzám fordult: — Parancsoljon, szerkesztő úr, most felteheti a kérdéseit . . .

②

— Az első kérdésem: miért határozta el az önök vállalata, hogy színészképző-stúdiót állít fel?

— A szükség vitt rá minket — felelte némi gondolkodás után a rendező. — Vállalatunk, mint ön is tudja, nem tartozik a legjobbak közé. Éppen ezért gyakran szerepelünk a rádióban, televízióban, mint negatív példa. A vezető beosztású kartársaknak nyilvánosság előtt kell felelniük a riporter kérdéseire és ezek a szereplések a legtöbb esetben nem jártak sikerrel. A riport-alanyok sután, ügyetlenül mozogtak a kamerák előtt és ha meglátták egy mikrofont, azonnal pánikba estek. A vállalat vezetősége úgy döntött, hogy színészképző-stúdiót szervez, ahol a kartársak elsajátíthatják a színészmesterség alapfogalmait.

— Othellót ki alakítja?

— Doktor Závárszky, a beruházási főosztály vezetője.

③

— Folytatjuk a próbát! — mondta harsány hangon a rendező. — Mindenki a helyére! Hol van Desdemona?

— Itt vagyok! — felelte Verpelétiné és kidugta a fejét a takaró alól.

— Kartársnő, ne aludjon folyton! Gondoljon arra, hogy Závárszky kartárs nemsokára megfojtja . . .

— Gondolok — mondta Desdemona és kisvártatva ismét horkolás hallatszott a színpadról.

④

— Verpelétiné, a tervosztály vezetője a legtehetségesebb kollégánk. Többször szerepelt már a tévé-híradóban és a Hétben. A legutóbbi alakítása felejthetetlen volt. Amikor a riporter azt kérdezte tőle; miért nem tartotta be vállalatunk a határidőket, Verpelétiné arcán mosoly jelent meg, de ebben a mosolyban benne volt minden: a meg nem értett asszony fájdalma, a sokat tapasztalt vezető keserűsége, a szakember fölénye. Bevallom őszintén, könnyes lett a szemem, amikor megláttam ezt a mosolyt és Bajor Gizi jutott az eszembe, az érett Bajor Gizi . . . A válasza természetesen sablonos volt, de ahogy mondta! A tévénézők nem egy tervosztályvezetőt láttak maguk előtt, hanem egy nőt, egy védtelen nőt, akit kérdésekkel zaklatnak . . .

— De miért alszik mindig?

— Nagyon fáradt szegényke . . . Agyonhajszolja magát . . . Legutóbb a Kislőcei Gépgyárban lépett fel, mint vendég, és jó fél óra hosszat válaszolt a riporter kérdéseire . . .

⑤

— Itt vannak a rádiótól! — szólt be valaki az ajtón. Desdemona azonnal kiugrott az ágyból, Othelló pedig kérdően a rendezőre nézett.

— Fő a nyugalom, gyerekek! — mondta a rendező. — Tíz perc múlva kezdünk! — Aztán hozzám fordult: — Az interjú után szívesen látjuk az Aranystrucc étterem különtermében. A vállalatunk ugyanis bankettet rendez a művésznő tiszteletére . . . Ez lesz a huszonötödik rádióriportja . . .

Mikes György

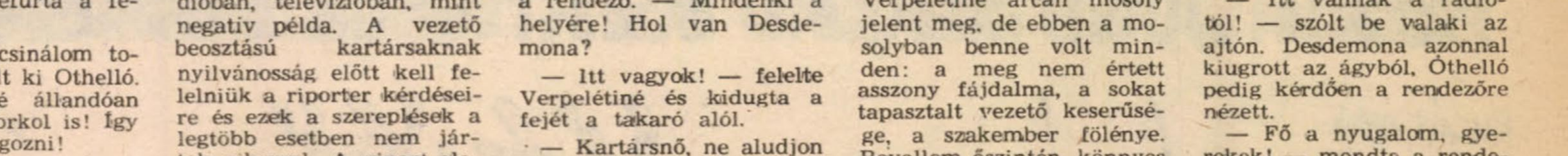

BEOSZTÁS

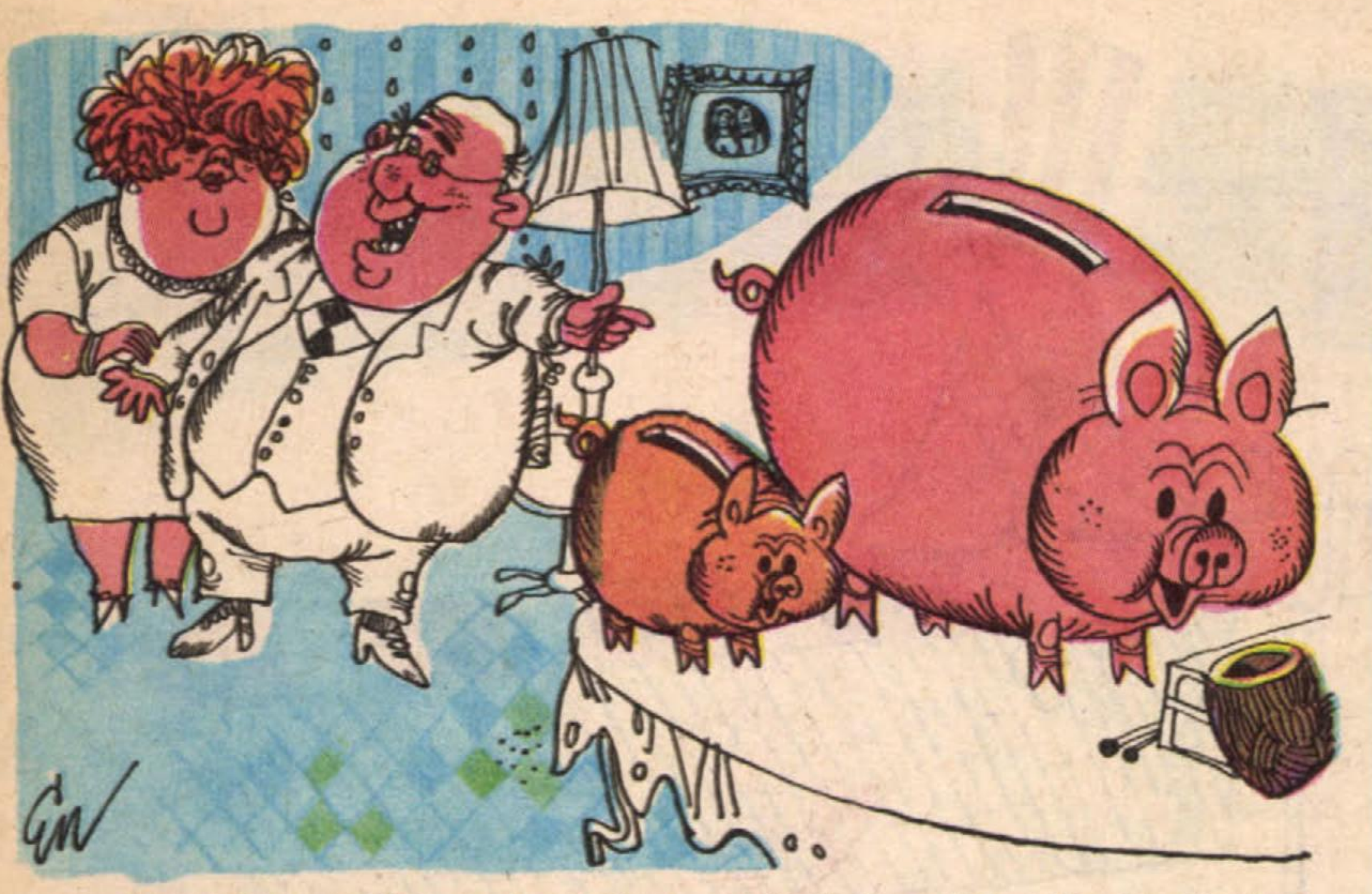

– A nagyban tartjuk a kosztpénzt, a kicsiből a kulturális kiadásokat fedezzük...

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPITKEZÉS

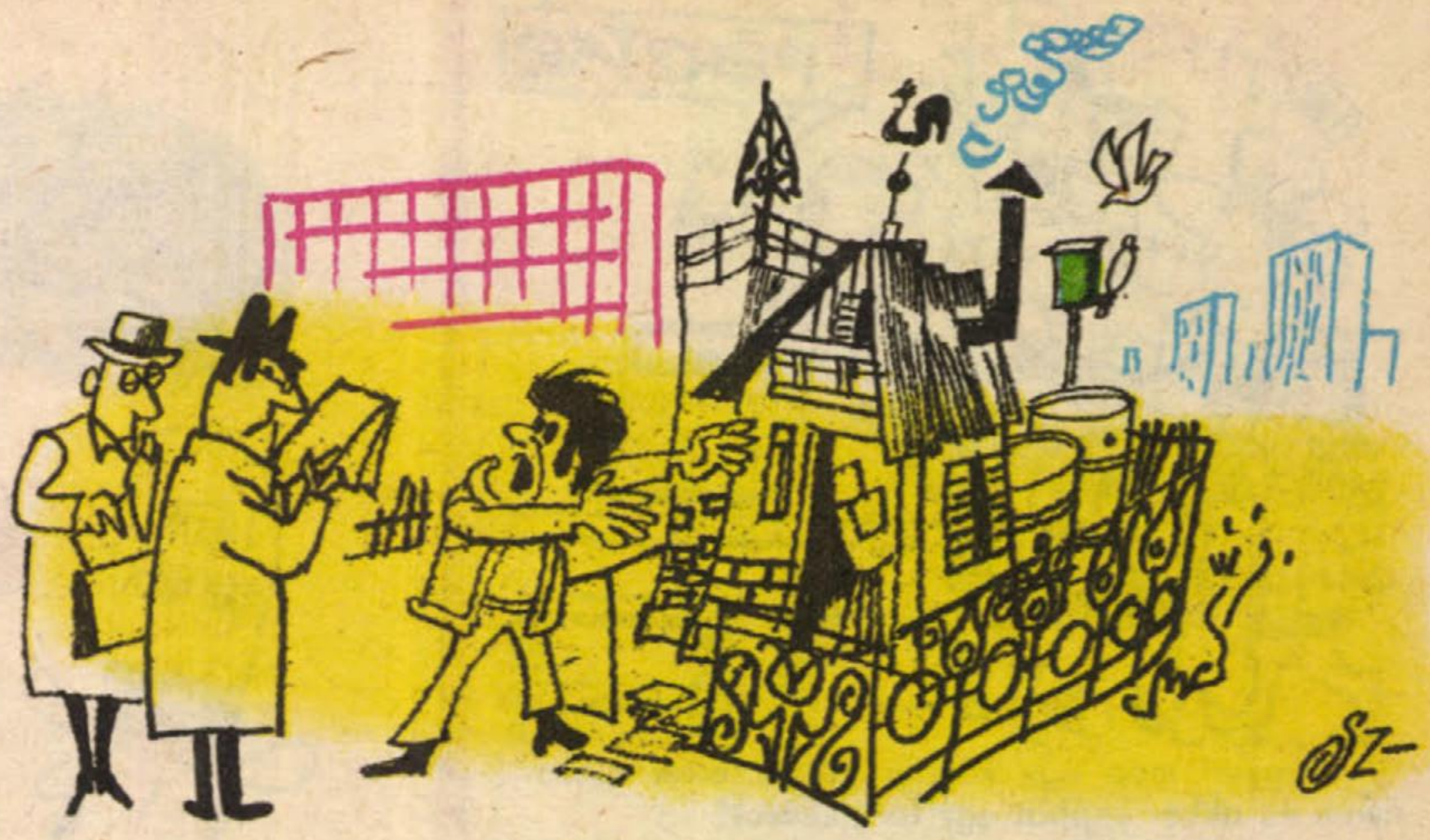

– Ezt akarják lebontani? Ez még Párizsban is megfelelne!

ÚJABB LEVÉLVÁLTÁS AZ ALKOHOLÍZMUSRÓL

Kedves Szerkesztő úr!

A Fővárosi Alkoholizmus Elleni Társadalmi Bizottság ülésén szóvátették, hogy az egy évvel ezelőtt elfogadott két javaslatukból egyik sem valósult meg. Azt javasolták ugyanis, hogy a fővárosban tiltsák meg a reggeli italkiszolgálást, illetve szüntessék meg az utcai alkoholárusítást. Azóta sem történt intézkedés és noha a Belkereskedelmi Minisztérium tárgyalt a javaslatról, döntés nem született. Miért nem tesznek hathatós intézkedéseket az alkoholizmus ellen? És miért veszi le a sajtó a témát a napirendről?

Kedves Olvasónk!

Az elmúlt másfél évtized alatt nem volt olyan év, hogy legalább egyszer vagy kétszer ne írtam volna az alkohol elleni küzdelemről. Kollégáim — más lapokban — még többször írtak. Ahogy nem hallgatták meg a társadalmi bizottság javaslatait, éppenúgy nem szívták mellre az újságcikkeket sem.

A mozgó snapszbutikról írtam például a L. M. 1963 július 11-i számában a következőket: „Ha a »kuncsaft« nem megy be az italboltba, akkor a rövidital megy a kuncsafthoz. Méghozzá egy kivénhedt, öreg autóval, négy kereken járó mozgóbüfének titulált alkalmatosságon, az utcasarokra Óbudán. És ráadásul nem is akármilyen sarokra, hanem olyan forgalmas sarokra, ahonnan a dolgozók a szélrózsa minden irányából sietnek munkába. TEFU, téglagyár, textilüzem, porcelángyár, asztalosüzem és más munkahely dolgozói áthaladnak a Vörösvári út végén, a Bécsi út és a Fehéregyházi út szögletén. Itt horgonyoz le a mozgóitalbolt, vagy ahogyan nevezik, motorizált snapszbutik. Ide futnak be a távolsági buszok is, és az Üröm, Borosjenő és Vörösvár felől érkező dolgozók nem tudnak eléggé hálásak lenni azért, hogy reggel hat óra előtt vidáman benyakalhatnak egy-két féldecit már akkor, amikor az italboltok még zárva vannak."

Lehet, hogy azóta megszüntették a mozgó snapszbutikot, de van helyette álló snapszbutik bőven. Nem a pusztába kiáltottam tehát az alkoholizmus elleni mondataimat! A L. M. 1973 április 26-i számában azt vetettem a Belker szemére, hogy az élelmiszer és csemegeüzletek (ideértve az édességboltokat is!) legszembetűnőbb polcain (a rendelkezésekkel ellentétben!) a bel- és külföldi italok nagy mennyiségben sorakoznak fel. Magánszorgalomból az egyik polcon 143 féle szeszes italt tartalmazó üveget számoltam össze, aztán abbahagytam a számolást.

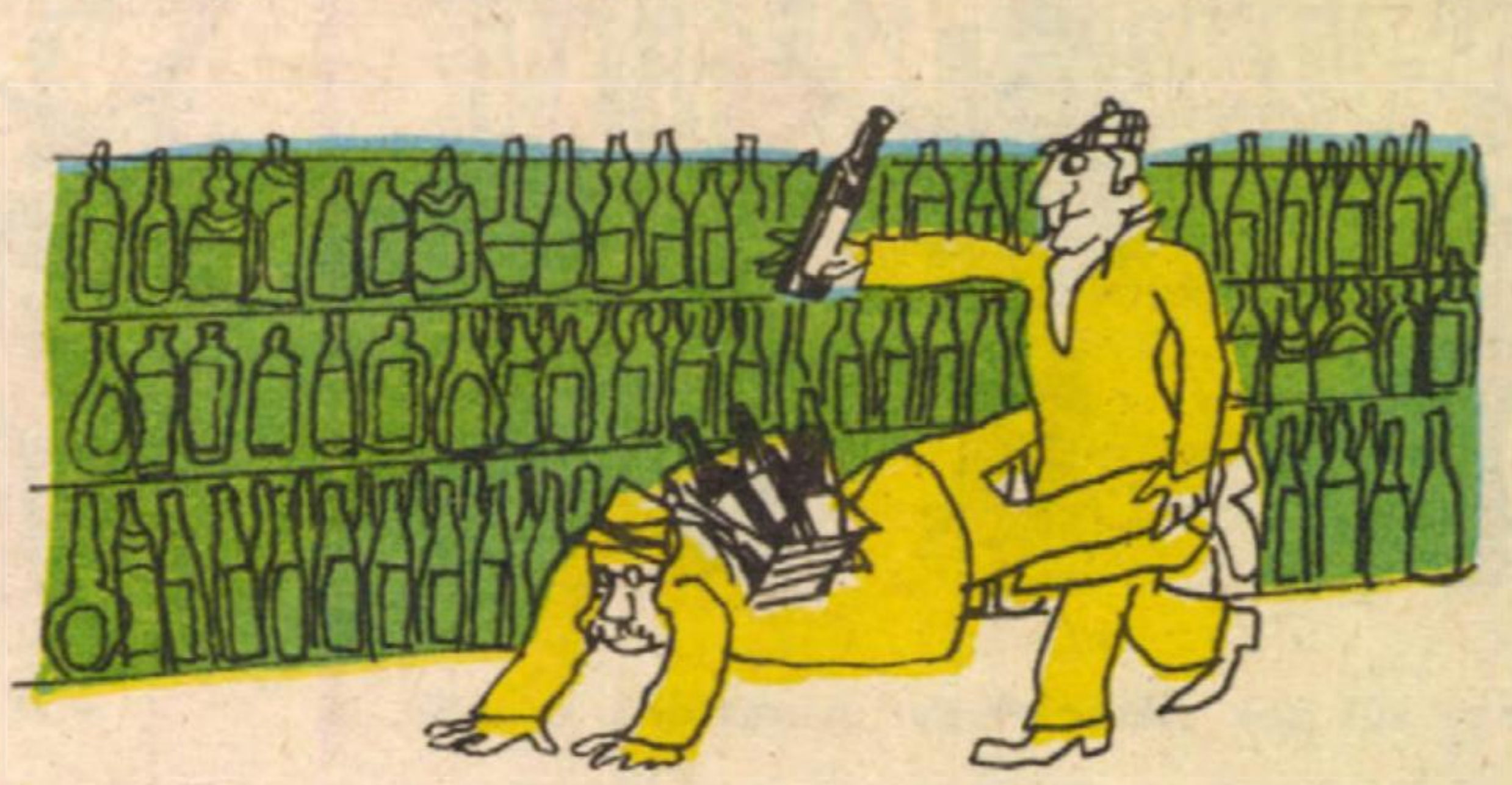

Ezt követően a L. M. 1974. június 27-i számában már megírhattam: intézkedett a Belker, hogy a jövőben az édességboltok kevesebb szeszes italt árusíthatnak. Azonnyomban jeleztem, hogy ez az intézkedés nem old meg semmit: aki ugyanis eddig édességboltba ment szeszes italt venni és ezentúl ott nem kapja meg a neki megfelelő töményt, bort, vagy sört, az nem vesz helyette sem csokoládét, sem jégrudacskát. Megy néhány lépést és megvásárolja a szomszédos csemegeüzletben azt a szeszes italt, amelyre éppen áhítozik.

Ez tökéletesen egybevág azzal, amit a L. M. 1958. május 1-i számában írtam: „Akik a szeszes italok eladási frontjain állnak, mindent elkövetnek az alkoholfogyasztás növelése érdekében. Nagy a küzdelem az alkoholfogyasztás csökkentése érdekében is, csak még nem látni világosan, ki, kit győz le: a növelés a csökkentést, vagy a csökkentés a növelést?" Ennek több mint 16 éve! A helyzet azóta is változatlan.

Egyébként az a véleményem: a Belker nyugodtan teljesíthetné a társadalmi bizottságnak azt a javaslatát, hogy tiltsa meg a fővárosban a reggeli italkiszolgálást. Mondjuk délelőtt tíz óra előtt sehol se lehessen szeszes italt vásárolni. Szép gesztus lenne a Belkertől, anélkül, hogy valamit is kockáztatna. Este ugyanis mindenki megvásárolná a sörét, a borát, a kétszer féldeci töményét, hogy másnap reggel tízig legyen mit fogyasztania.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

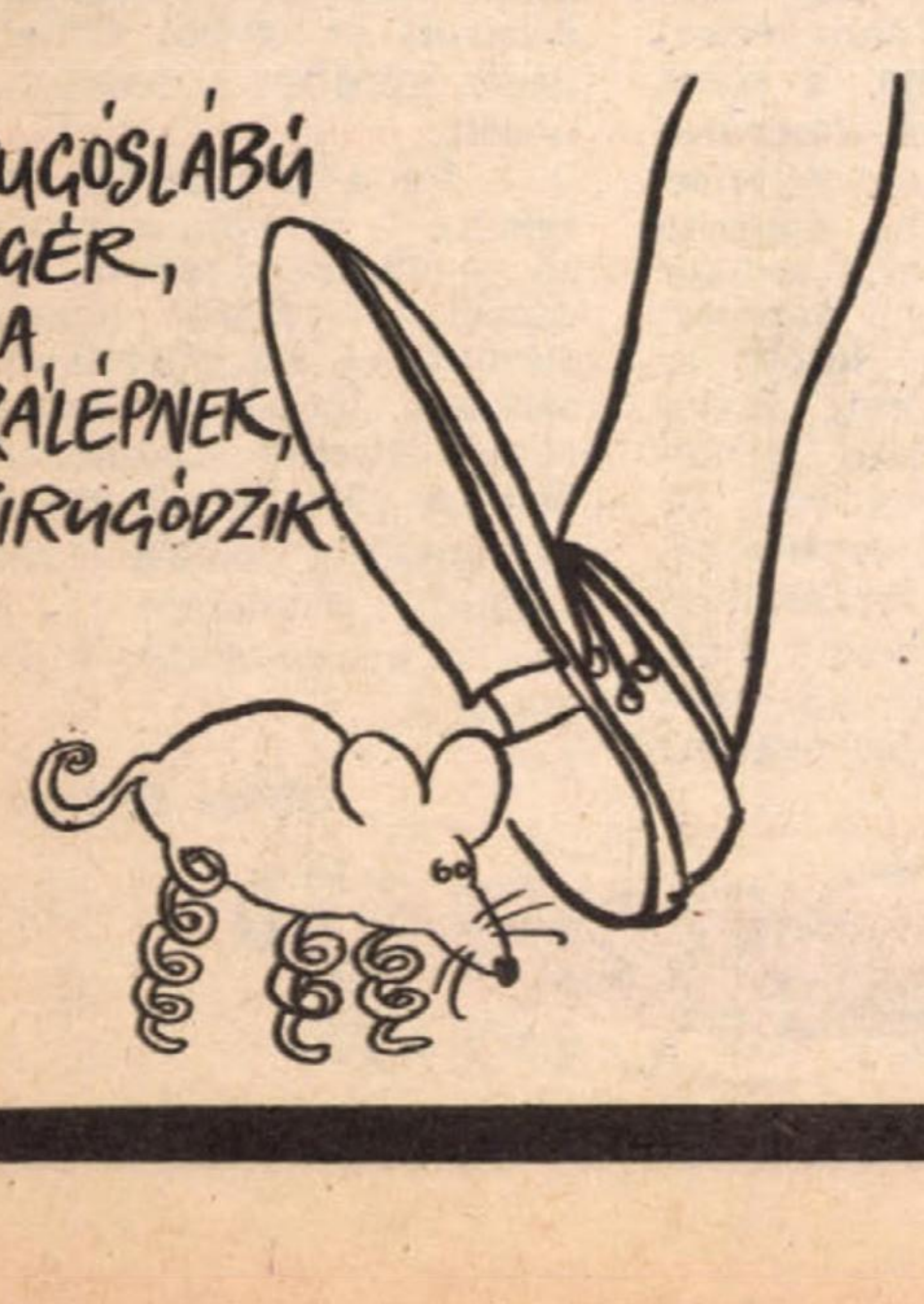
RUGÓSLÁBÚ EGÉR, HA RÁLÉPNEK, KIRÚGÓDZIK

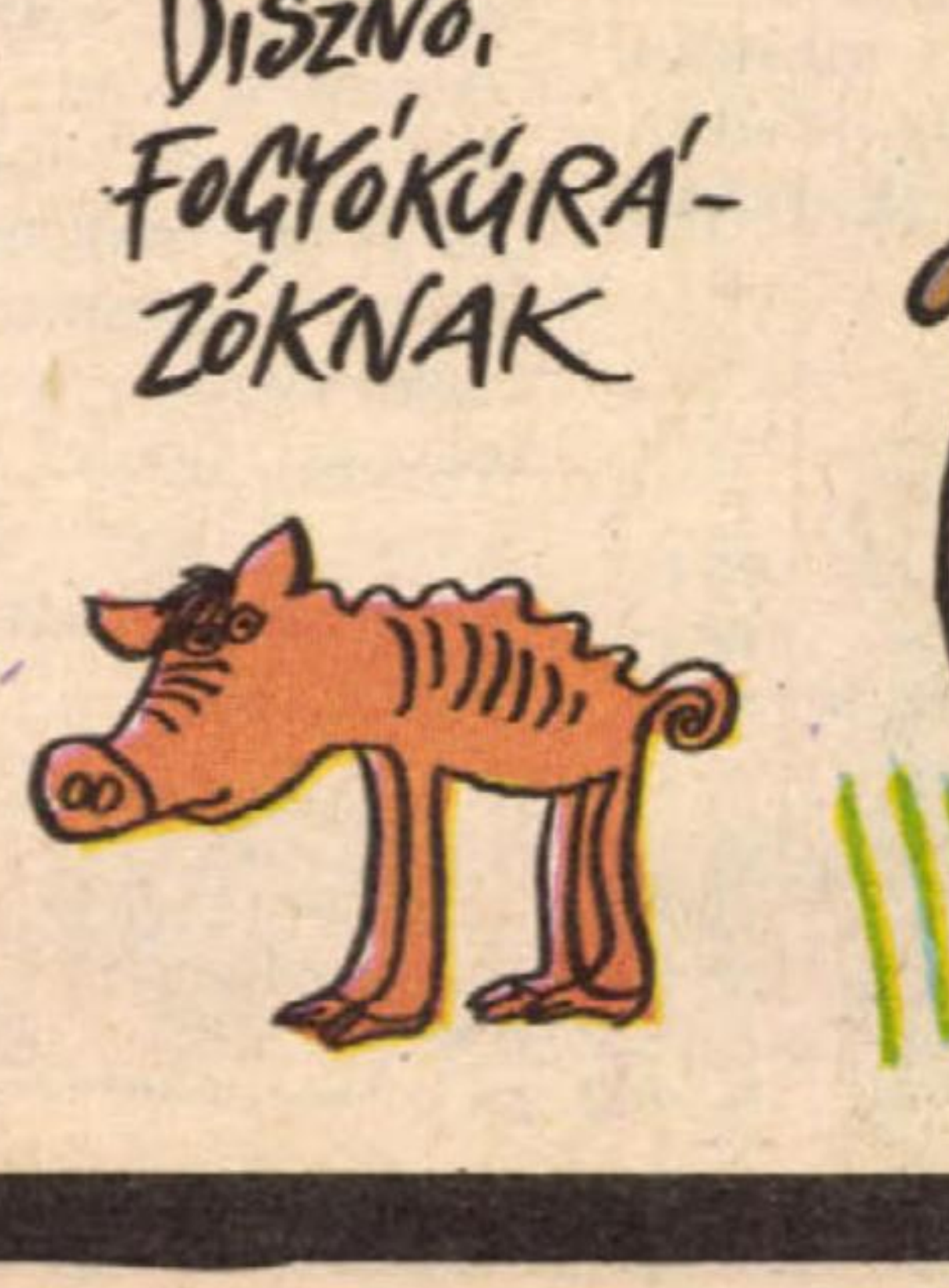

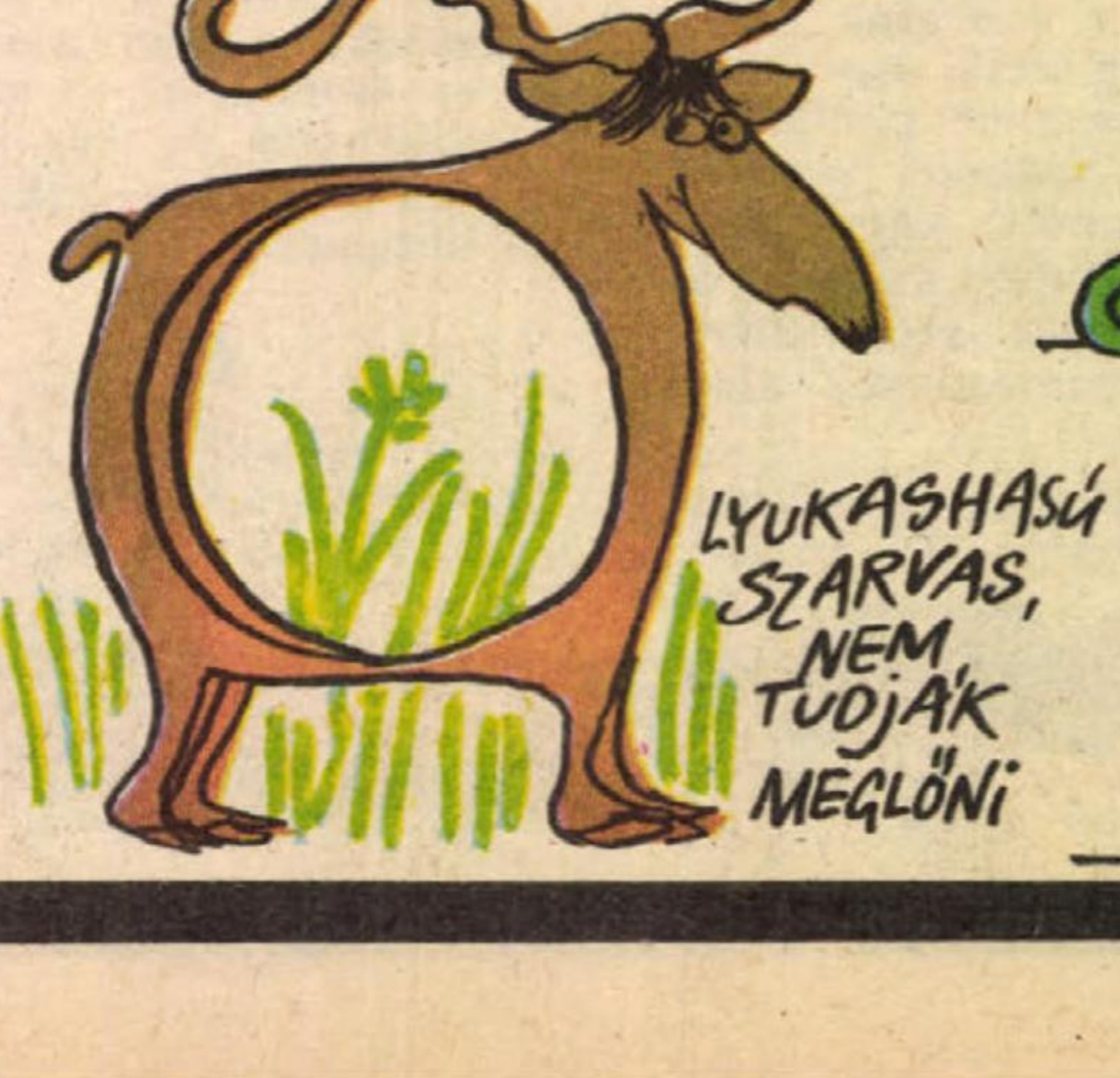
LYUKASHASÚ SZARVAS, NEM TUDJÁK MEGLŐNI

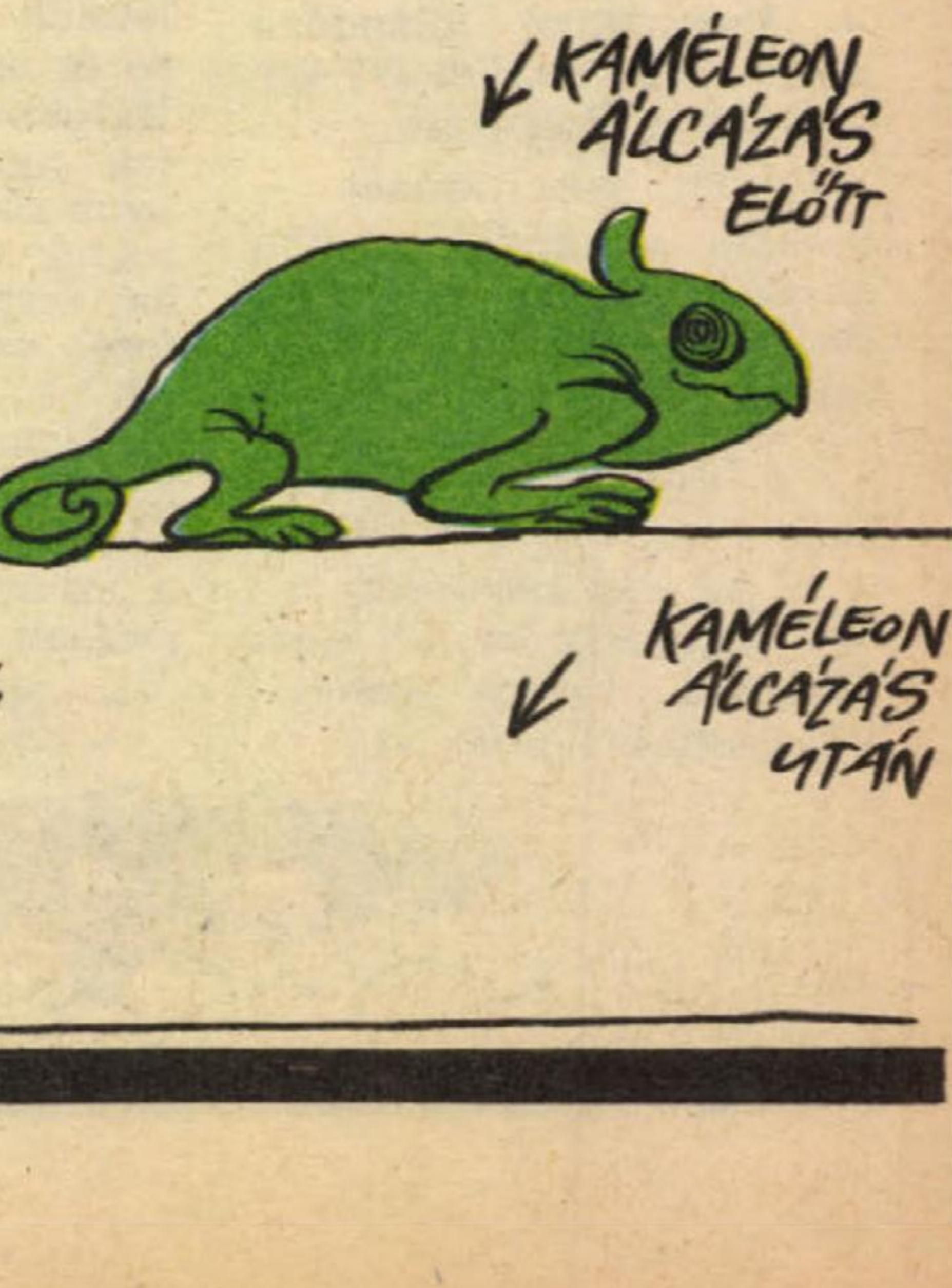

MARADVÁNY

Egészen elzöldültem a meghatottságtól, amikor azt olvastam kedden, hogy Blaupunkt professzor, a világhírű régész, egy paleolit-korabeli írót ásott ki a Dél-Óceániai, úgynevezett Padló-Szigeteken végzett kutatásai során. Azonnal a professzorhoz utaztam, hogy megtudakoljam tőle, miként jutott az elő-íróember nyomára.

Blaupunkt professzort egy bazalt-omladékon találtam, szivélyesen helylyel kínált maga mellett és azzal kezdte:

— A régész munkájához jó adag szerencse is kell! Én tulajdonképpen madárcsőröket jöttem keresni a szomszédos Új-Csumidákra, mert ezek a szigetek gazdag lelőhelyei az egykor itt élt, és ötven méter hosszúságúra is megnőtt, úgynevezett csőrös kotkozaurusznak. Ha valaki fél évvel ezelőtt azt mondta volna nekem, hogy egy paleolit elő-író nyomára bukkanok, én nevettem volna elsőnek a szemébe!

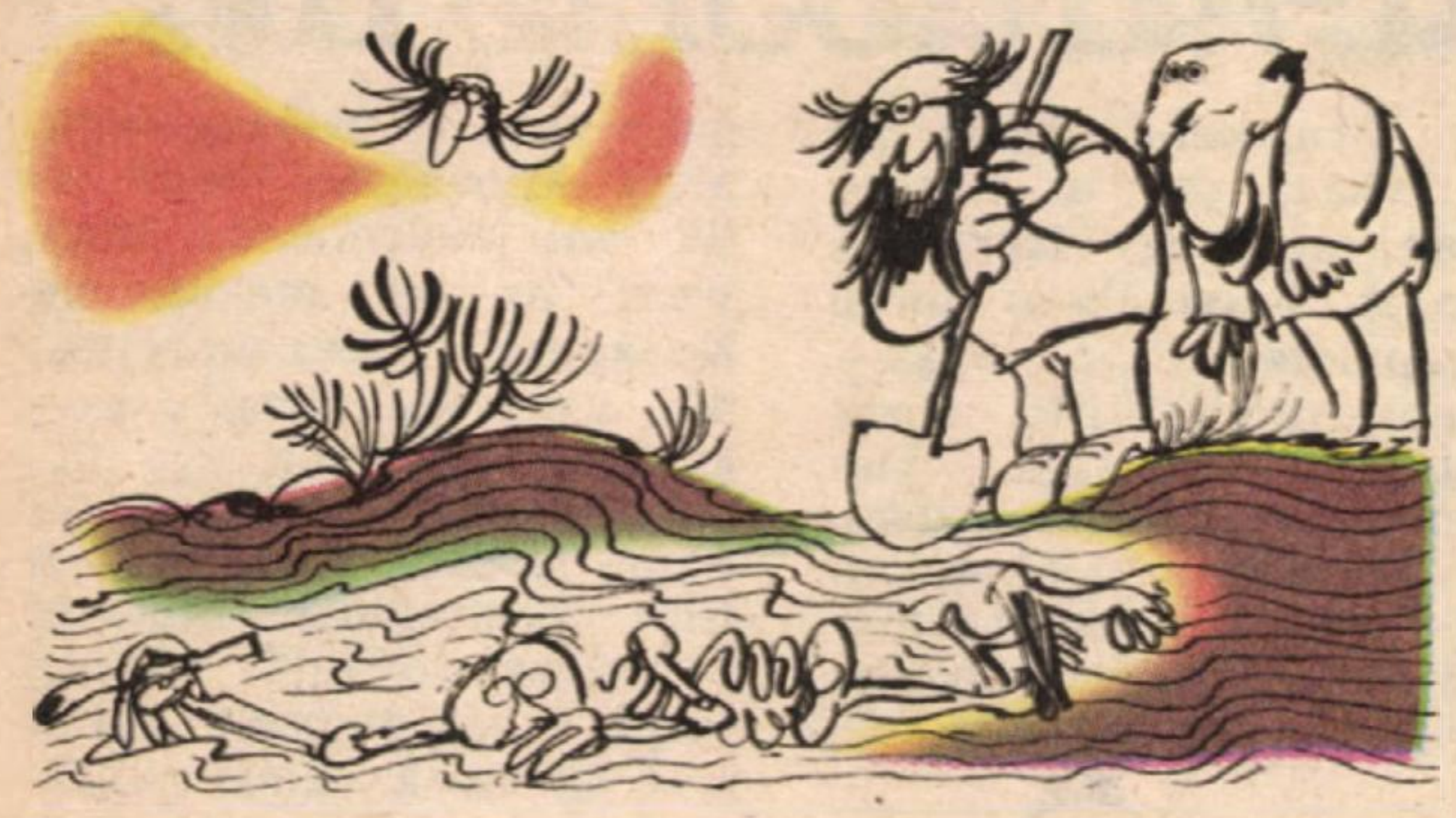

— Mi volt az első jelzés az író-emberről? — faggattam a professzort kíváncsian.

— Egy vízmosást szitáltunk át éppen — emlékezett vissza a neves tudós —, amikor a mészpát és a kása-réteg között, úgy nyolc-kilenc méterre a felszín alatt, *egy regényrészletre bukkantam!* Egy ős-dromedár nyomtatta a szöveget egy megkövült lapu-levélre; a nagytestű állat minden bizonnyal egy festéktől nedves nyomdai ívre léphetett a talpával, s továbblépve nyomta rá a szöveget a lapulevélre.

— Miről szólt az írás? — kérdeztem izgatottan.

— Alighanem a Kivi-Kivi völgyről — vélte Blaupunkt. — És arról, hogy miként talált az író kovakőre. Különben az írás harcos szellemű, fölényes intelligenciáról árulkodik, engem Balzacra emlékeztetett. Ahhoz kétség sem fér, hogy jelentős elő-író munkája volt.

— Természetesen tovább ásott a lapu-lelet helyén! — kiáltottam, ám a régész csak mosolygott ezen:

— Szó sincs róla — felelte. — Bizonyos volt, hogy *itt* mást nem találhatok! Hogy miért nem? Először is az író művét egy állat hurcolta talpán a helyszínre. Másrészt semmi reményt nem láttam arra, hogy magának az írónak a maradványait megtalálhatom: ezen a szigeten aligha halhatott volna meg természetes halállal; hatalmas, félelmetes ragadozók éltek itt, s amit az étkezésükből esetleg meghagytak, azt elintézték a kisebb, dögevő kritikoszauruszok. Ellenben — mesélte tovább a nagy tudós — a szigetcsoport déli oldalán, két hónappal a lapu-lelet felfedezése után, újabb írói töredékre bukkantam. Ezúttal egy ős-kagylóra ragadt újság-darabkán állt a szöveg, ezúttal is a Kivi-Kivi völgyről. Ez adta a gondolatot arra, hogy az elő-író mégsem esett a hüllők áldozatává! A két, talált írás között, becslésem szerint, ugyanis legalább harminc évnek kellett eltelnie!

Elhűlve néztem a tudósra, nem hittem a fülemnek:

— Ön harminc esztendős pontossággal volna képes megállapítani egy félmillió éves leletet? — dadogtam hitetlenkedve.

— Nem éppen — felelte Blaupunkt professzor. — Illetve igen, de ez már nem a régésznek, hanem az irodalmárnak a megállapítása! A két szöveg között ugyanis színvonalban akkora különbség volt, hogy legalább harminc év eltérés lehet az írások megfogalmazása között. Ezt az utóbbi, csacska kis fogalmazványt a mi ismeretlen elő-írónk a lapu-szövegmaradványnál sokkal később írhatta, legalább harminc évvel később.

— De miért nem *előbb?* — kötekedtem. — *Bizonyos, hogy később?* Miért?

— Azért — mondta fölényes mosollyal a tudós régész, *mert fennmaradt az ős-kagylón! Tehát kinyomtatták!* Ezeket a szerény gondolatokat *egy fiatal írótól sohasem közölték volna!*

Az elismeréstől leesett az állam. A professzor előzékenyen összeillesztette a két állkapcsomat, majd így folytatta:

— Így találtam rá a módszerem kulcsára: az írás-maradványok nyomán követtem őt, és *amelyben a legkevesebb volt a mondanivaló,* ott szúrtam le ásómat a földbe! Így találtam rá kilenc méter mélységben, egy babérkoszorú és egy megkövült hering között az ősember-író csontjaira!

Somogyi Pál

LEGFŐBB ÉRTÉK

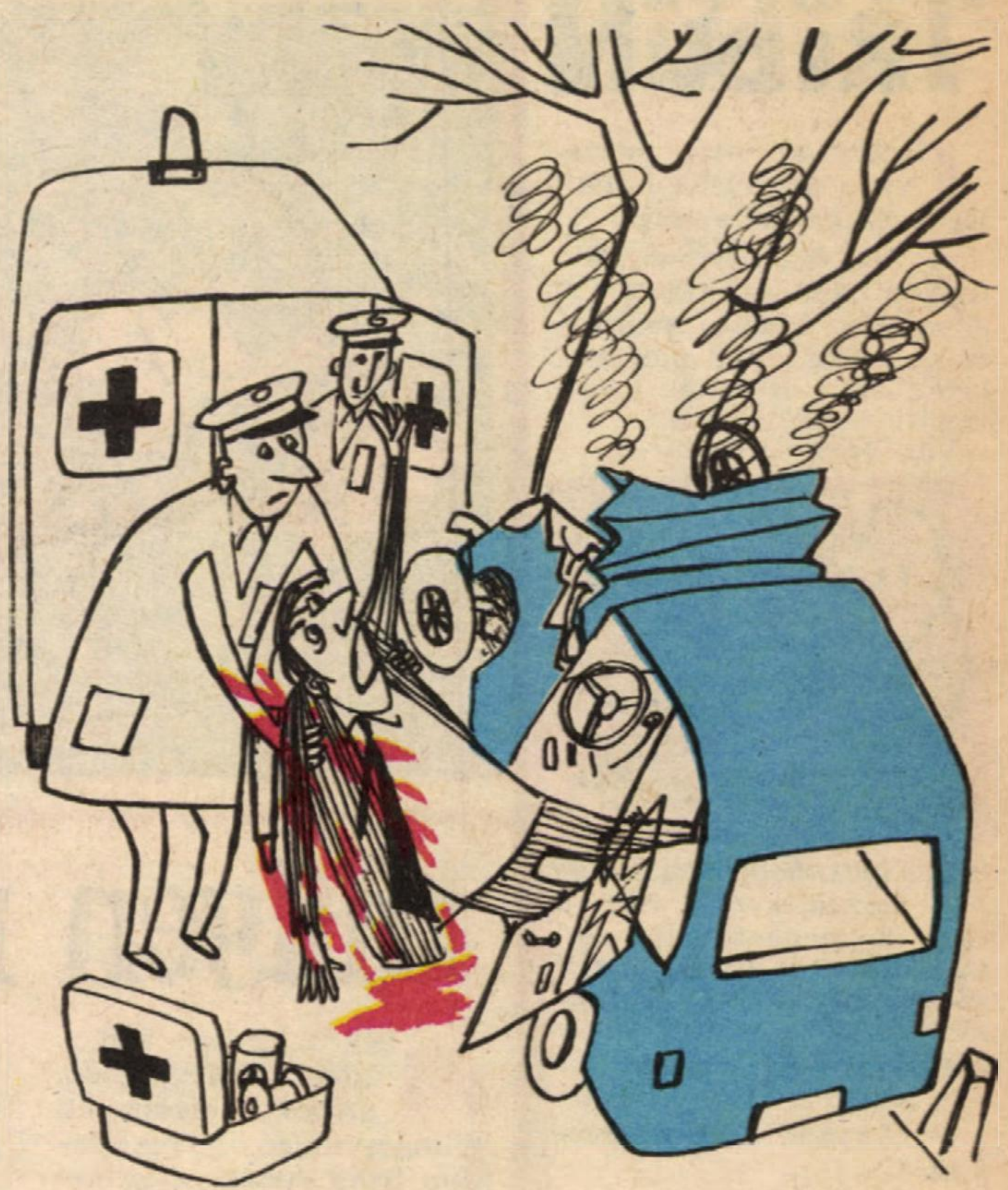

– Előbb a kocsit javítsák meg!

CSÚCSFORGALMI JAVASLAT

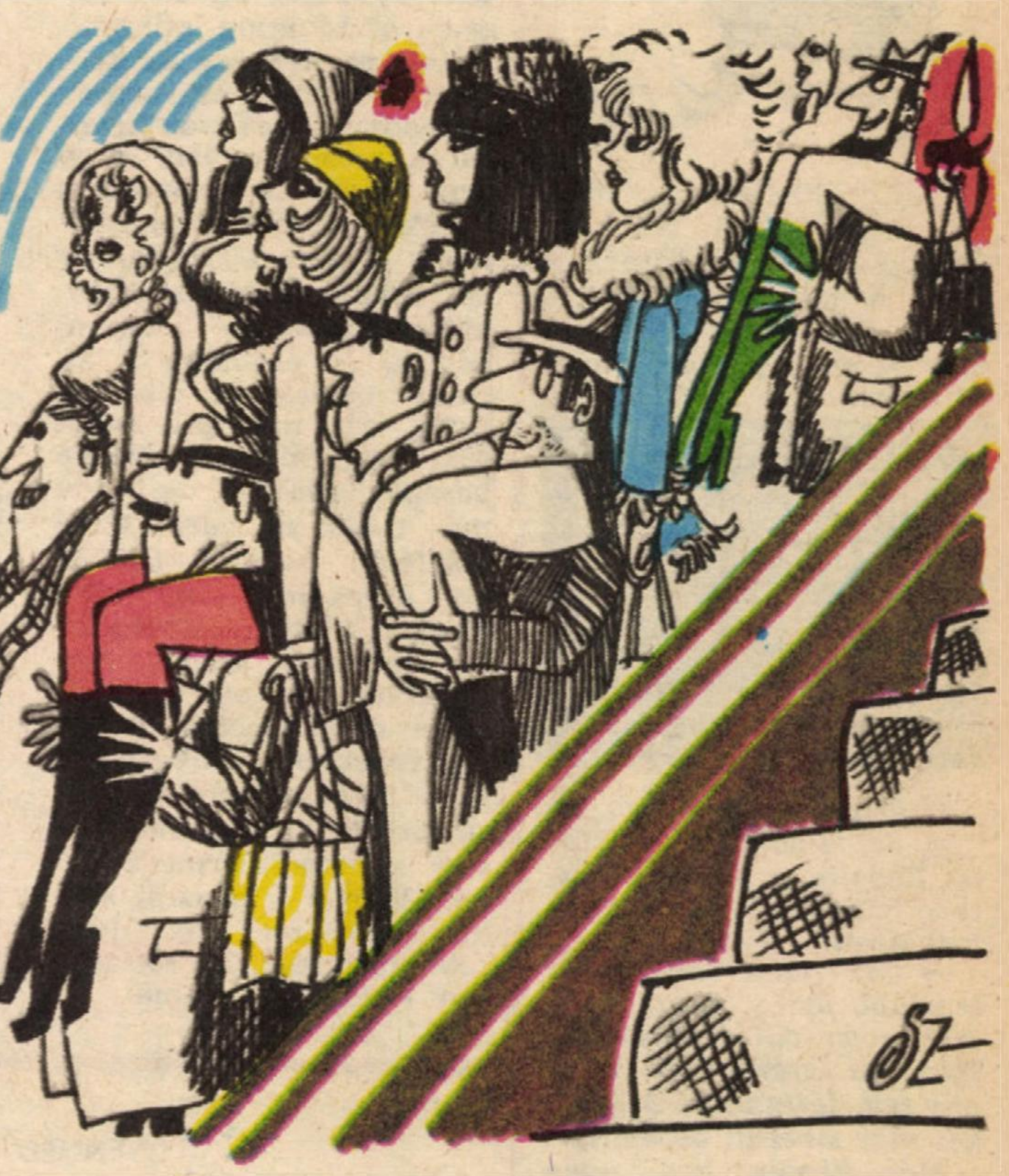

IGÉNYES NÉZŐ

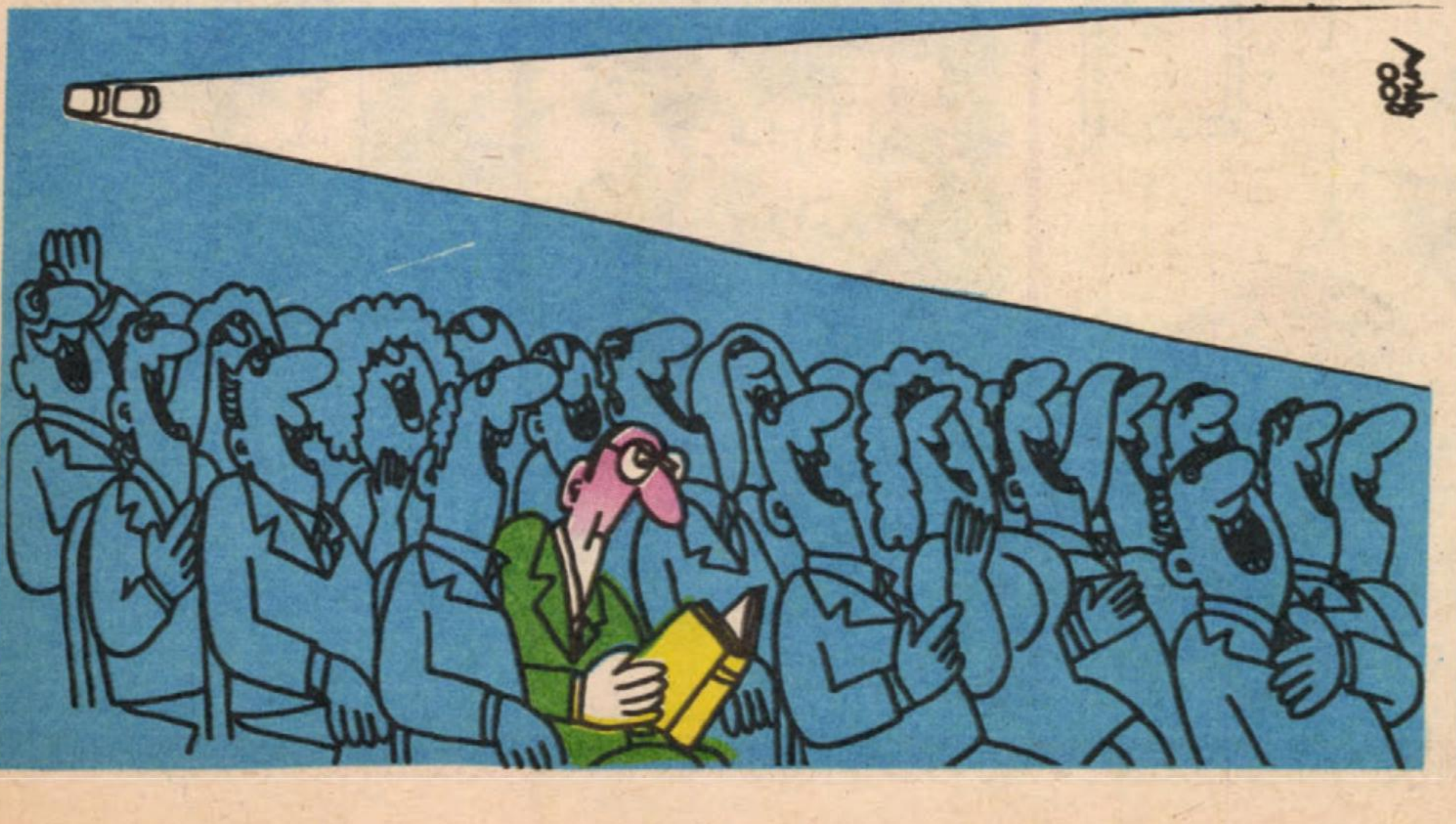

ELŐRE-LÁTÁS

– Nem akarom, hogy beázzon a telefonvonalam, fontos hívást várok!

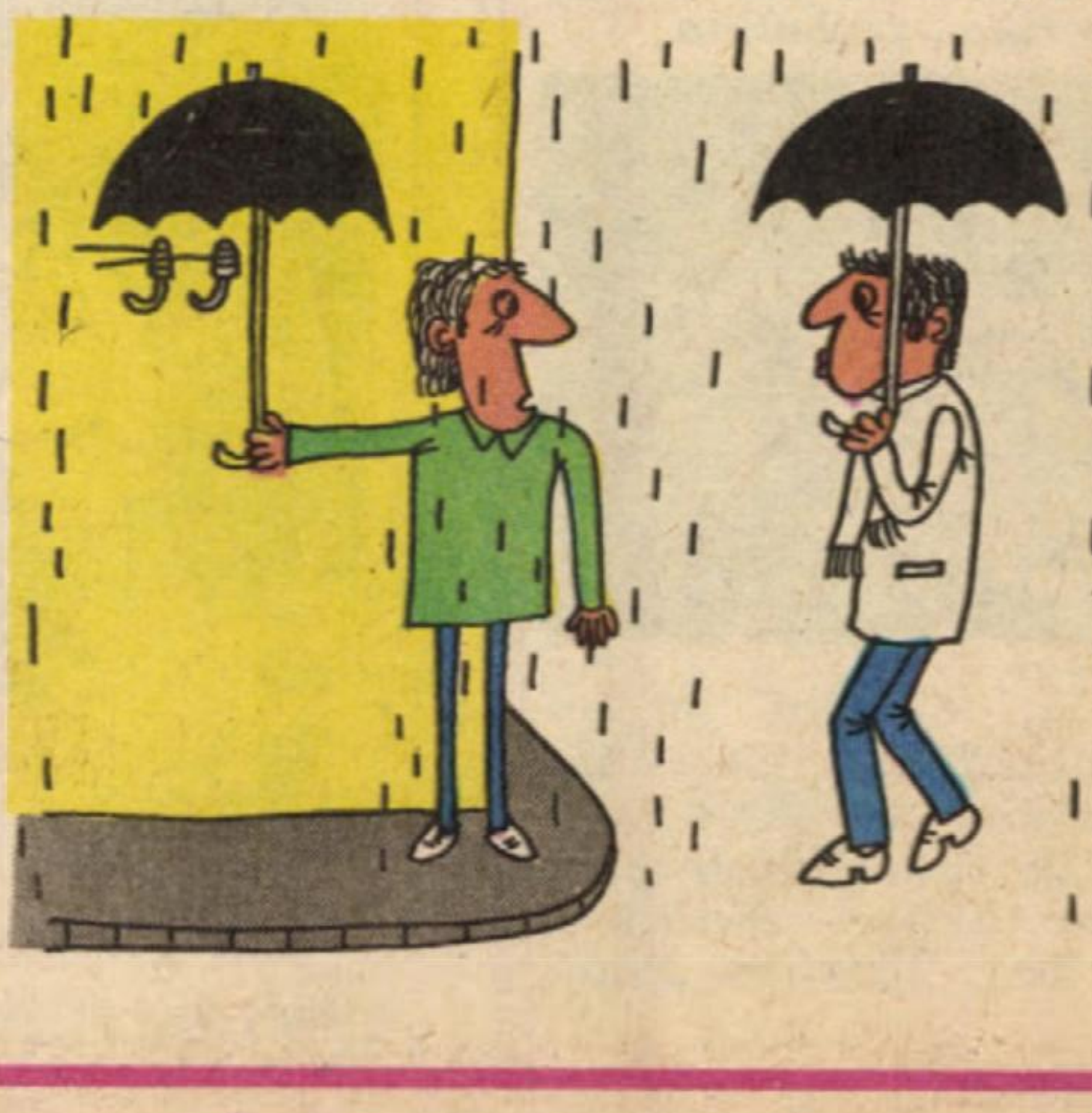

TRIBÜN

Kivonat az etióp labdarúgó szövetség különleges szabályzataiból:

— Ha egy játékos bármilyen sérülést okoz az ellenfelén, köteles sajátkezűleg levinni őt a pályáról, bekötözni és csak vele együtt térhet vissza.

Van benne valami!

Ha igaz, hogy egy könyv kasszasikerét már a címe is meghatározza, akkor Danny Blanchflower, az egykori kitűnő profijátékos vagyonokat keres majd az önéletrajzán.

A cím:

— Anyám, a jobbösszekötő.

Peggy Fleming, a műkorcsolyázás volt világbajnoknője mondta:

— A műkorcsolyázás a világ legszebb sportága. Már persze a pontozóbíróktól eltekintve.

Utóhang a lagdarúgo világbajnoksághoz. Mario Zagallo, a brazilok mestere mondta — az olasz futballról:

— Az olasz labdarúgás legalább ötven százalékban felér a dél-amerikaival. Igaz, az erényekből semmit sem láttam, de a hibákat már sikerült átvenniük.

Más kérdés, hogy ezen a VB-n a dél-amerikai futball szintén csak ötven százalékban hasonlított a dél-amerikai futballhoz.

Arthur Lydiard, az újzélandi atléták világhírű edzője mondotta:

— Sok futó jobban járna, ha 1975-re trenírozna — és nem 1976-ról álmodozna.

Lehetséges?

DÍSZKÍSÉRET

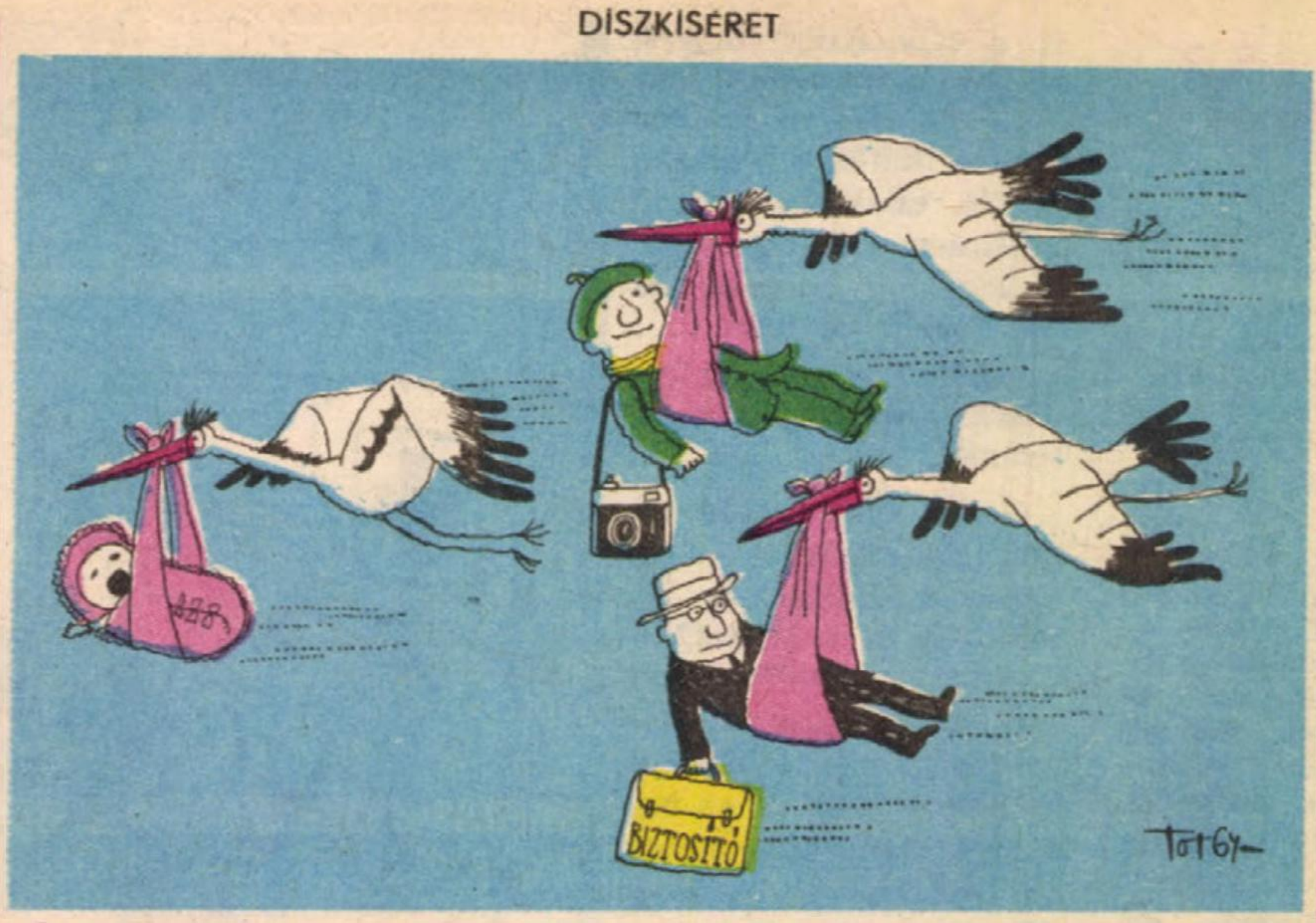

ÉRDEKLŐDÉSI KÖR

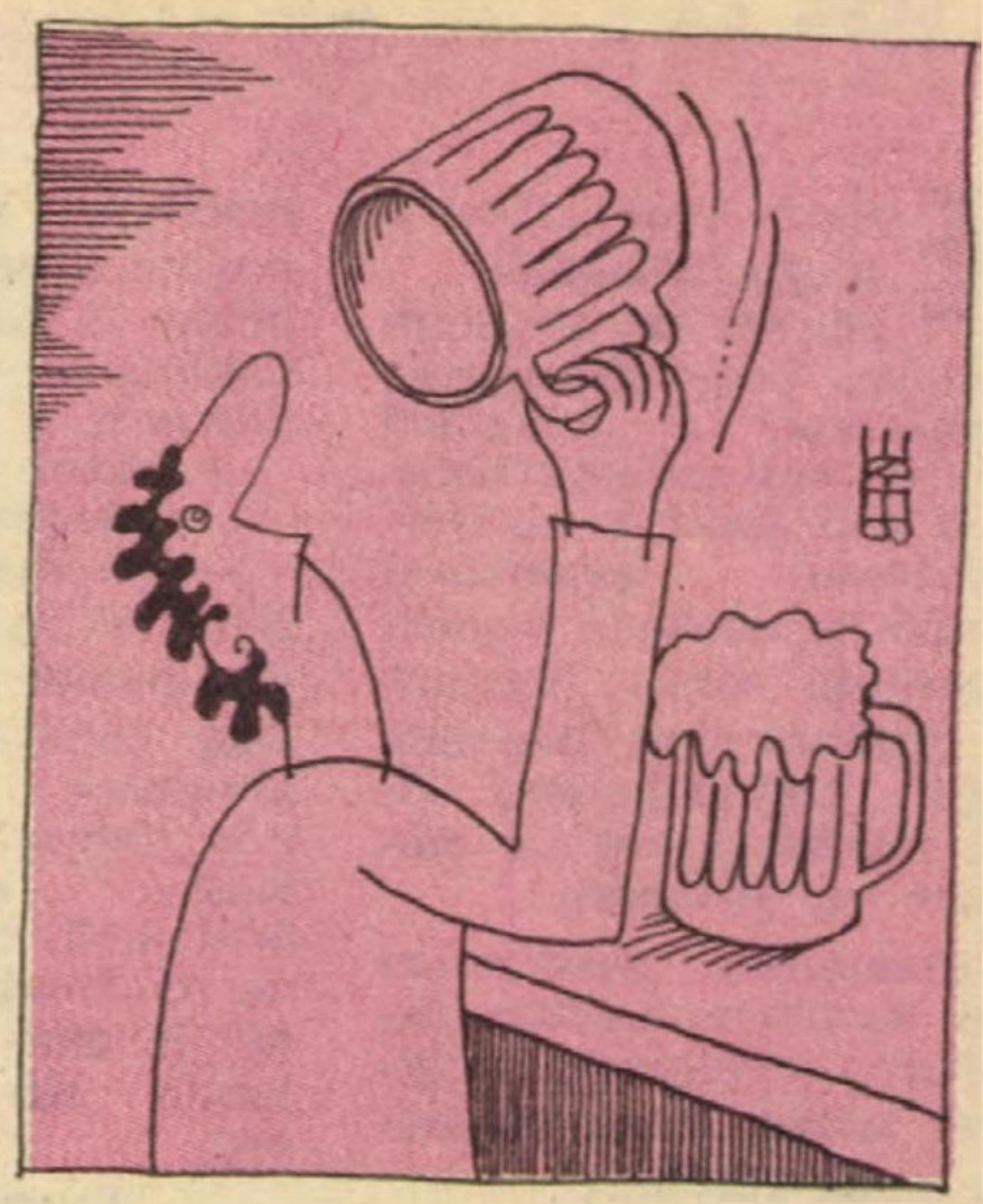

milyen ruhában agarásszunk?

Megy a reklám a moziban. Megragadó, színes, kiglancolt, csillogó-villogó, reklámfilm. Szép ruhák, szép lányok, szép fiúk, szép színek és szép helyszínek. Arról szól a film, hogy dolgozó népünk hogyan öltözködjön. Sőt, mikor öltözködjön hogyan. Sőt, hogyan öltözködjön mikor.

Kell ez. Nagyon is kell. Mert a mi asszonyainknak és leányainknak csak egyetlen egy bajuk van, hogy nem tudják mi a szép és a jó. Minden más el van intézve. Finom, olcsó és csinos ruhákban nincs hiány. Méretválaszték? Ugyan, hát az is probléma?! Az ember bemegy az első üzletbe, azt mondja: kérek 42-es citromsárgát fekete paszpoldíszítéssel, az eladó már rohan is, letesz elibe százfélét. Az ár? Ugyan, kit érdekelnek az ilyen hitvány földi gyarlóságok? A pénz nem számít. Egy gépírónőnek, egy szövőgyári munkásnőnek, teljesen érdektelen, mibe kerül az a nemesszőrme díszítésű kisestélyi ruha, na egyszer a nemesszőrme a divat. Vagyis a pénzről sem kell beszélnie egy ilyen reklámfilmnek, az túlságosan közönséges volna.

A film készítői (készítetői) tudják ezt, hiszen ők a Divattanácsot képviselik. Tanács, tanács, ez kell a magyarnak, magyar asszonynak, magyar lánynak. Tanács nélkül tanácstalanul ténferegnénk e siralom völgyében és csak számolatlanul szórnánk a pénzt.

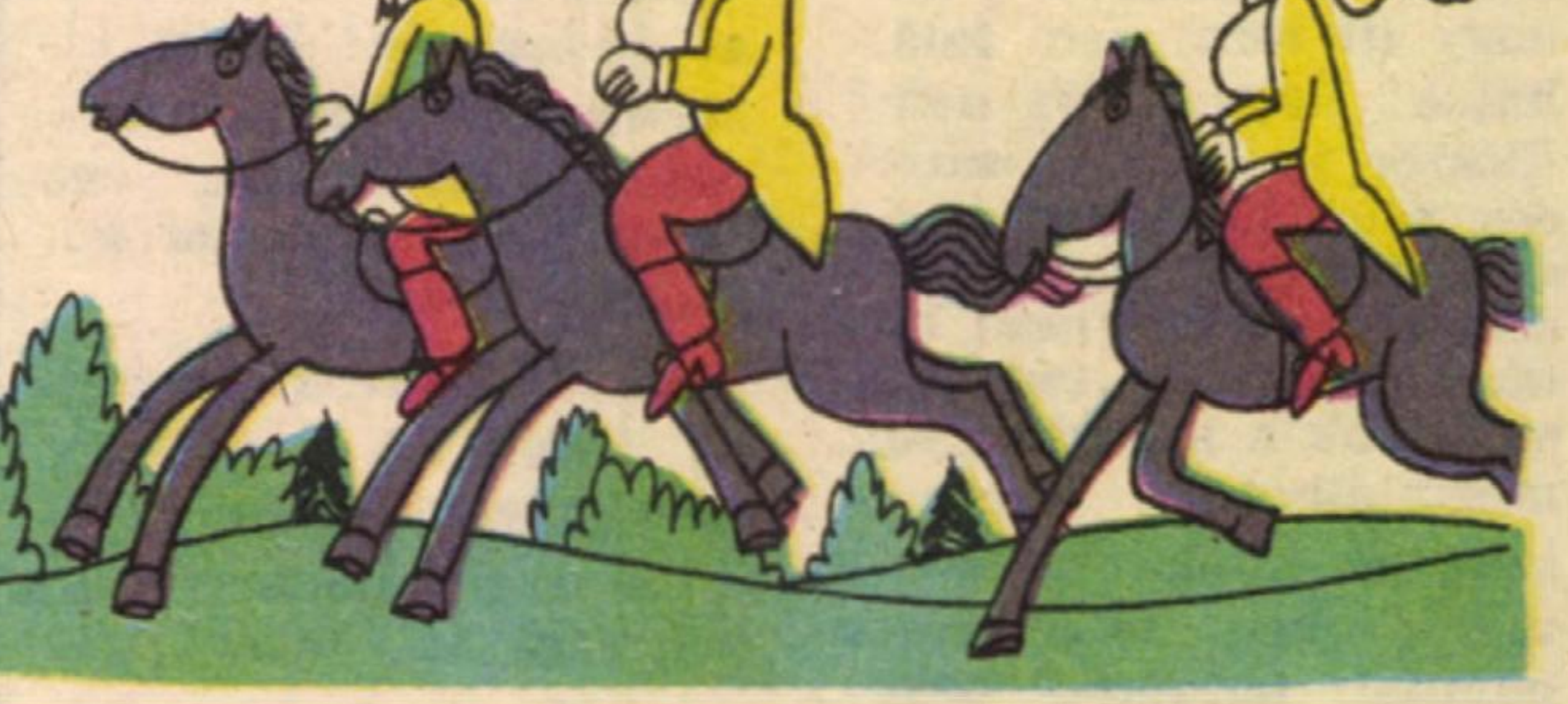

Adják is a tanácsot bőven. Hogy például az irodába sem illik akárhogy felöltözni, hanem szép, finom kelmékből készült legutolsó divat szerinti ruhacsodákkal kell ottan is építeni a szocializmust. Illően a környezethez. És igazuk is van. Mert ahogy én azt a filmbéli irodát elnézem, ott aztán csakugyan nem lehet lomposan járni-kelni. Mert az az iroda, ott a filmen, olyan mint egy légkondícionált kacsalábon forgó üvegpalotának a luxusszanatóriumba illő steril műtője. Bizonyára van ilyen széles e hazában, egy vagy kettő. De nagyon sok iroda lerobbant, málló vakolatú sötét szobákba összezsúfolt, kopott, szálkás íróasztalok szerény együttese, ahol Mari néni, a takarítóasszony, csak akkor törli le a port, ha véletlenül éppen nem bántja a reumája. Node mit tehet erről egy divatfilm, igaz?

Aztán az is nagyon fontos tanács, hogy dolgozó asszonyaink és leányaink milyen öltözetet hordjanak, amikor kilovagolnak. Mert kilovagolni sem illik ám akármiben; hogy veszi az ki magát, ha Kovácsné, a bérszámfejtésből, vagy Molnárné a sarki közértből, csak úgy utcai ruhában pattan fel hátas lovára, jóllehet — a film meggyőzően mutatja — piros lovagló nadrág járja, őzbőr, testhez simuló zekével és kackiás zsókésapkával.

Egysmás mégis hiányzik a divattanácsok közül. Mit viseljenek a dolgozók az agarászaton? És mi a teendő, ha Onassis yachtjára hivatalosak? Hát a garden partyval mi lesz? Oda se mehetnek egy szál perkálban! Rövidesen indul a síszezon Davosban és Sant Moritzban, a „társaság" már javában készülődik, oda mit vigyünk magunkkal? És sürgősen kérünk útbaigazítást, milyen toalettet viseljünk a jövőévi epsomi derbyn?

Mindazonáltal köszönjük szépen a tanácsokat. Csupán egy könnyítést kérnek az érdekelt vásárlók: mivel nem szívesen hordanak maguknál ennyi készpénzt, hadd fizethessenek csekkel.

Novobáczky Sándor

GYENGÉD FÉRJ

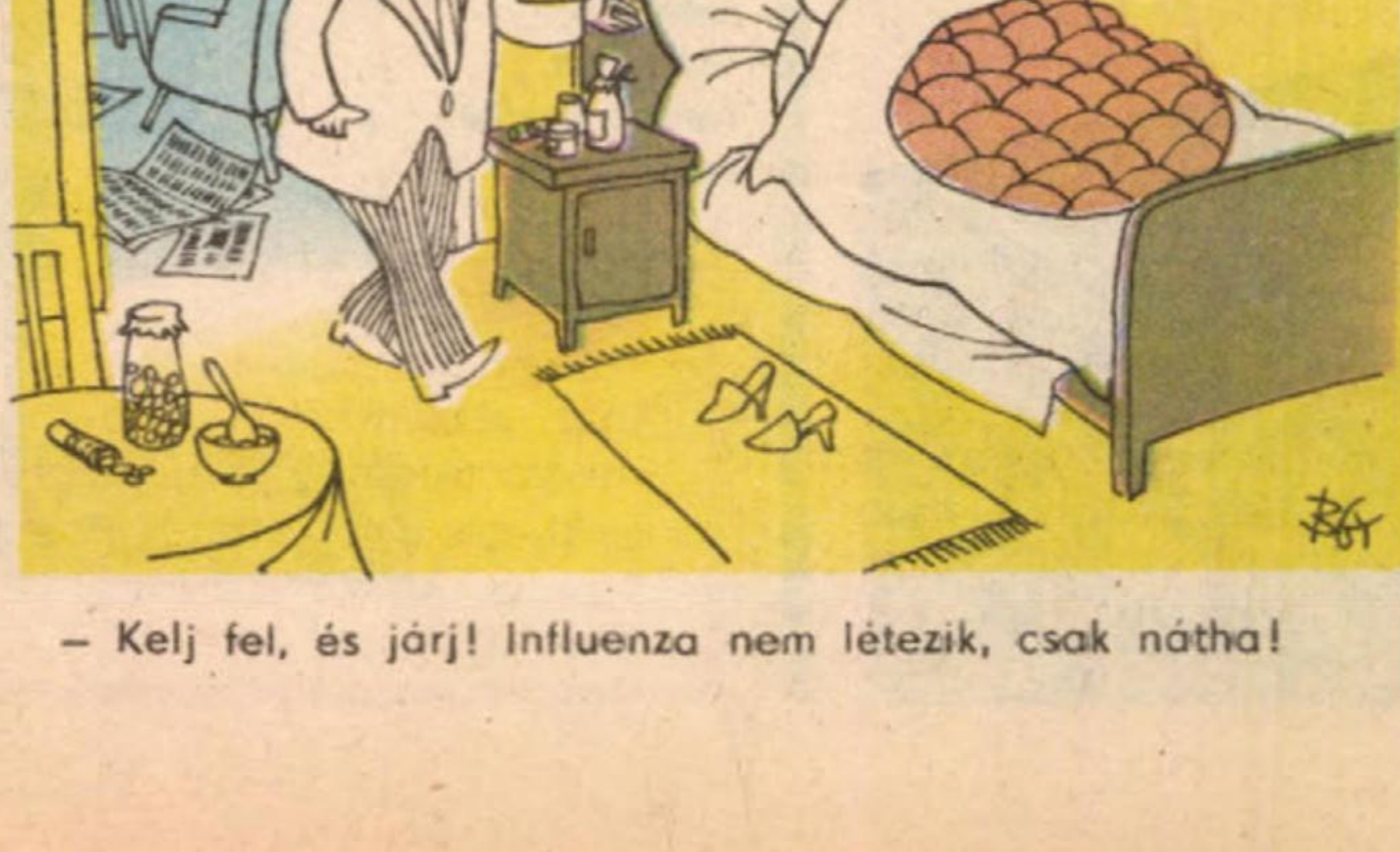

– Kelj fel, és járj! Influenza nem létezik, csak nátha!

SZIGORÚ ANYA

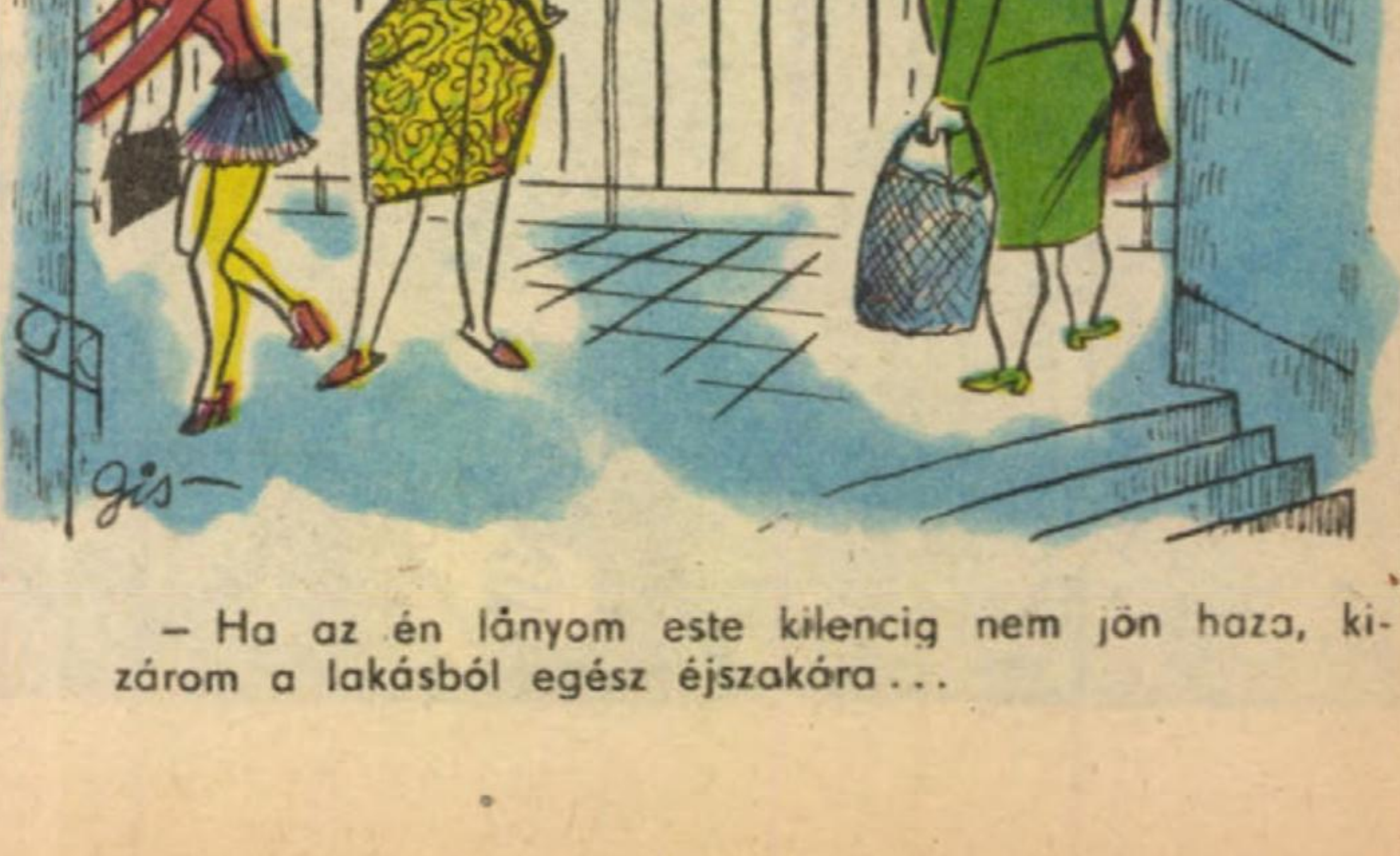

– Ha az én lányom este kilencig nem jön haza, kizárom a lakásból egész éjszakára...

MODERN SZÍNHÁZ

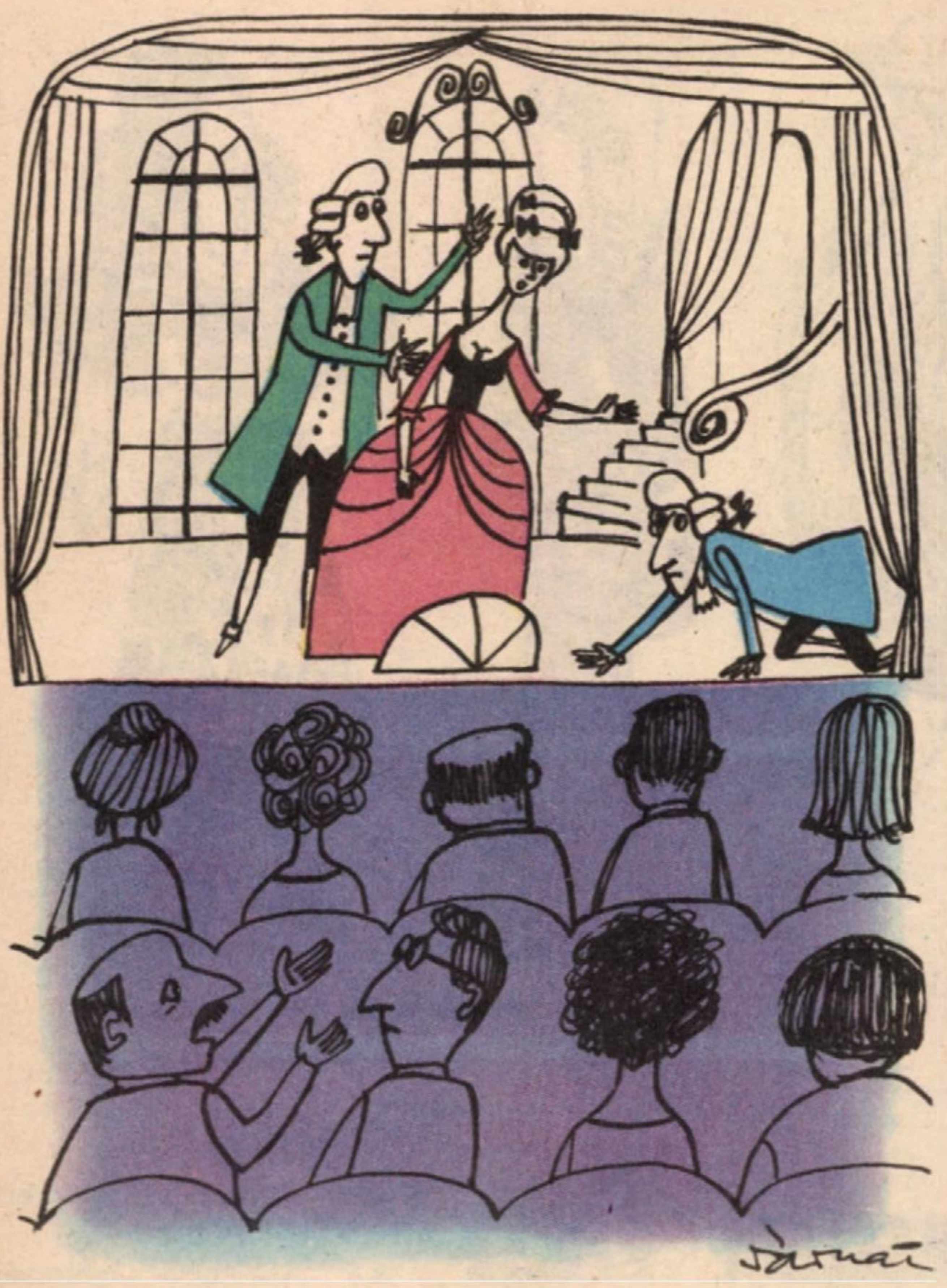

– Most nem tudom, ez egy új rendezői felfogás, vagy a szereplő be van rúgva?

ISKOLAAVATÁS

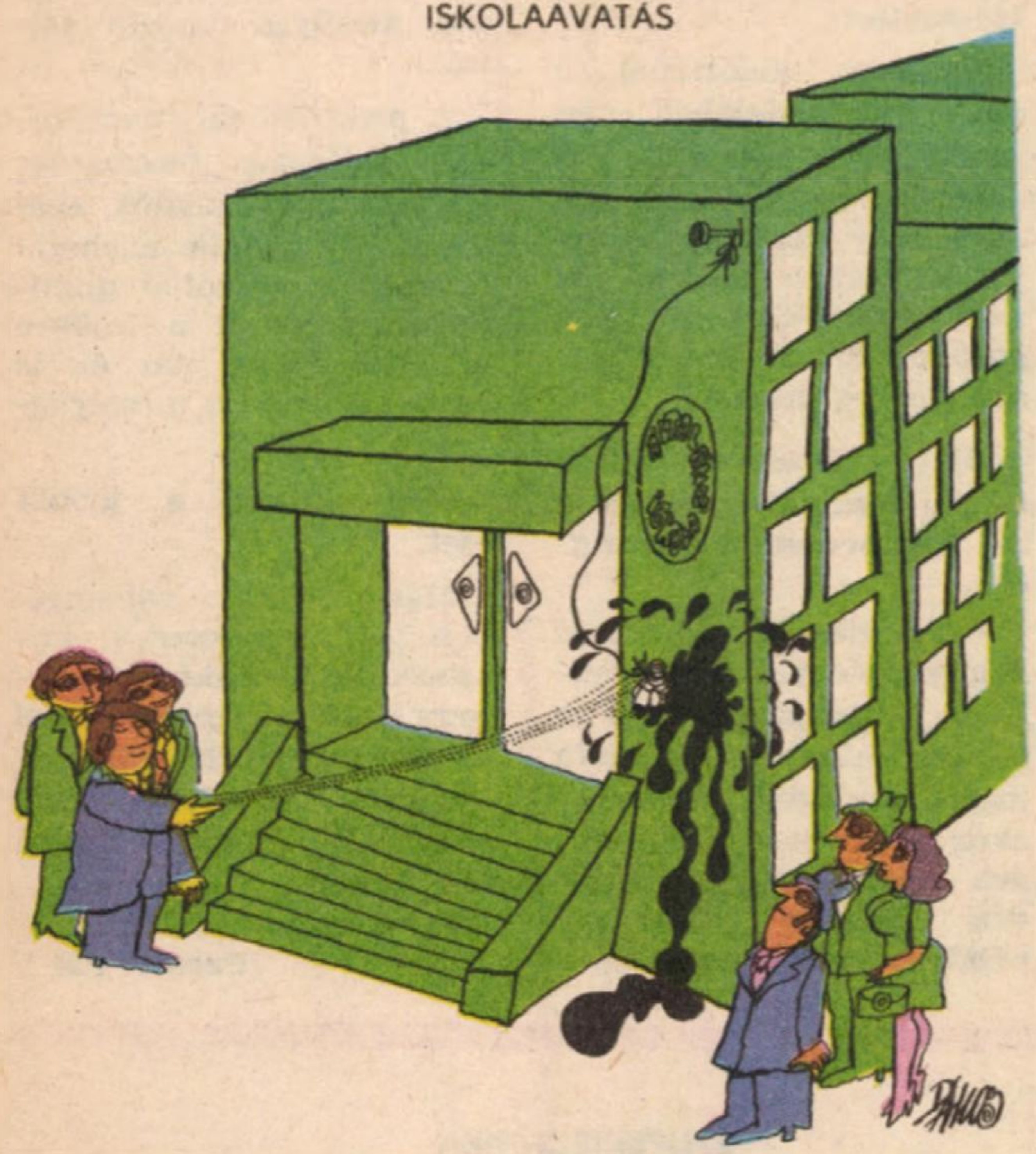

SZEMREHÁNYÁS

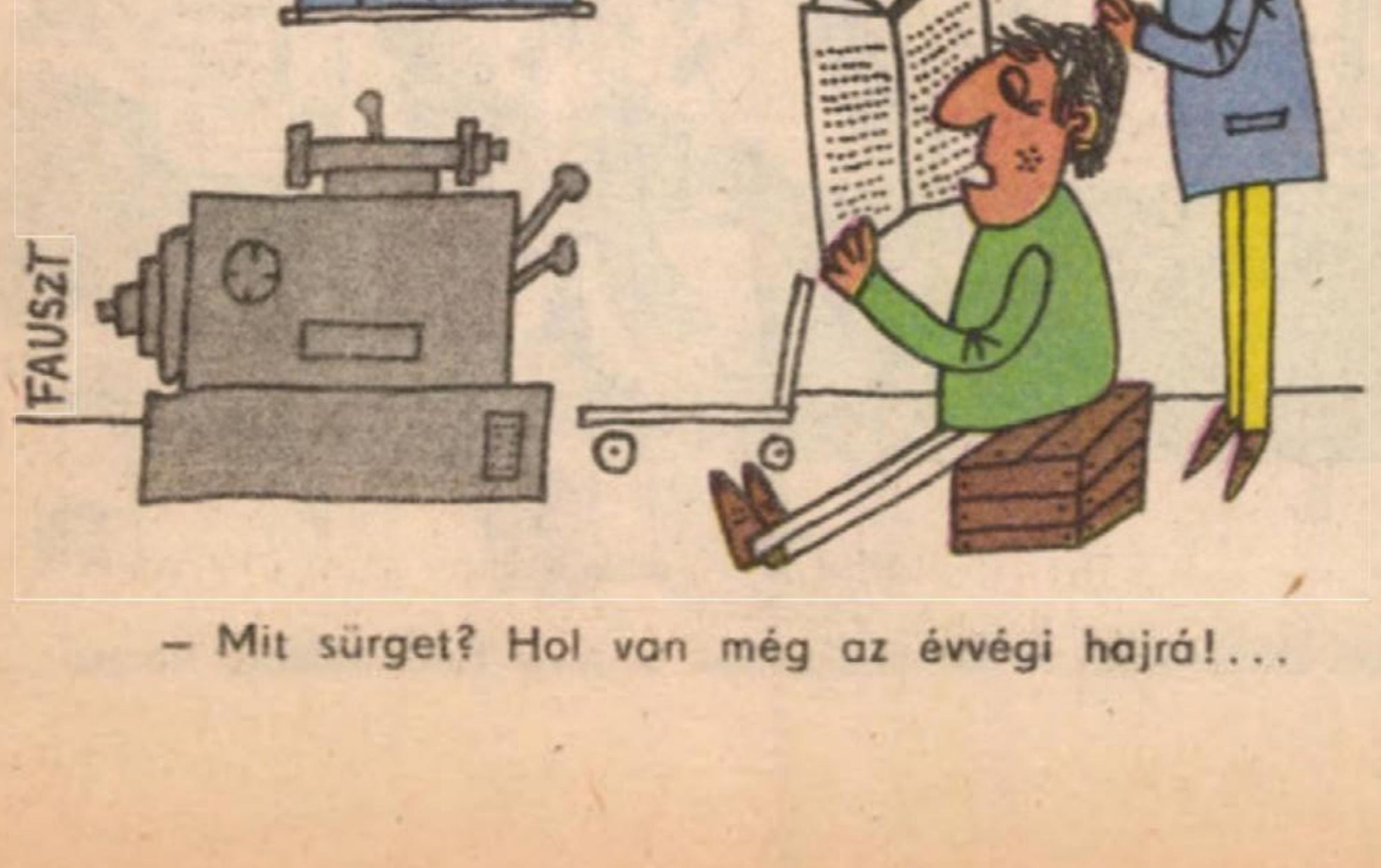

– Mit sürget? Hol van még az évvégi hajrá! ...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XIV.)

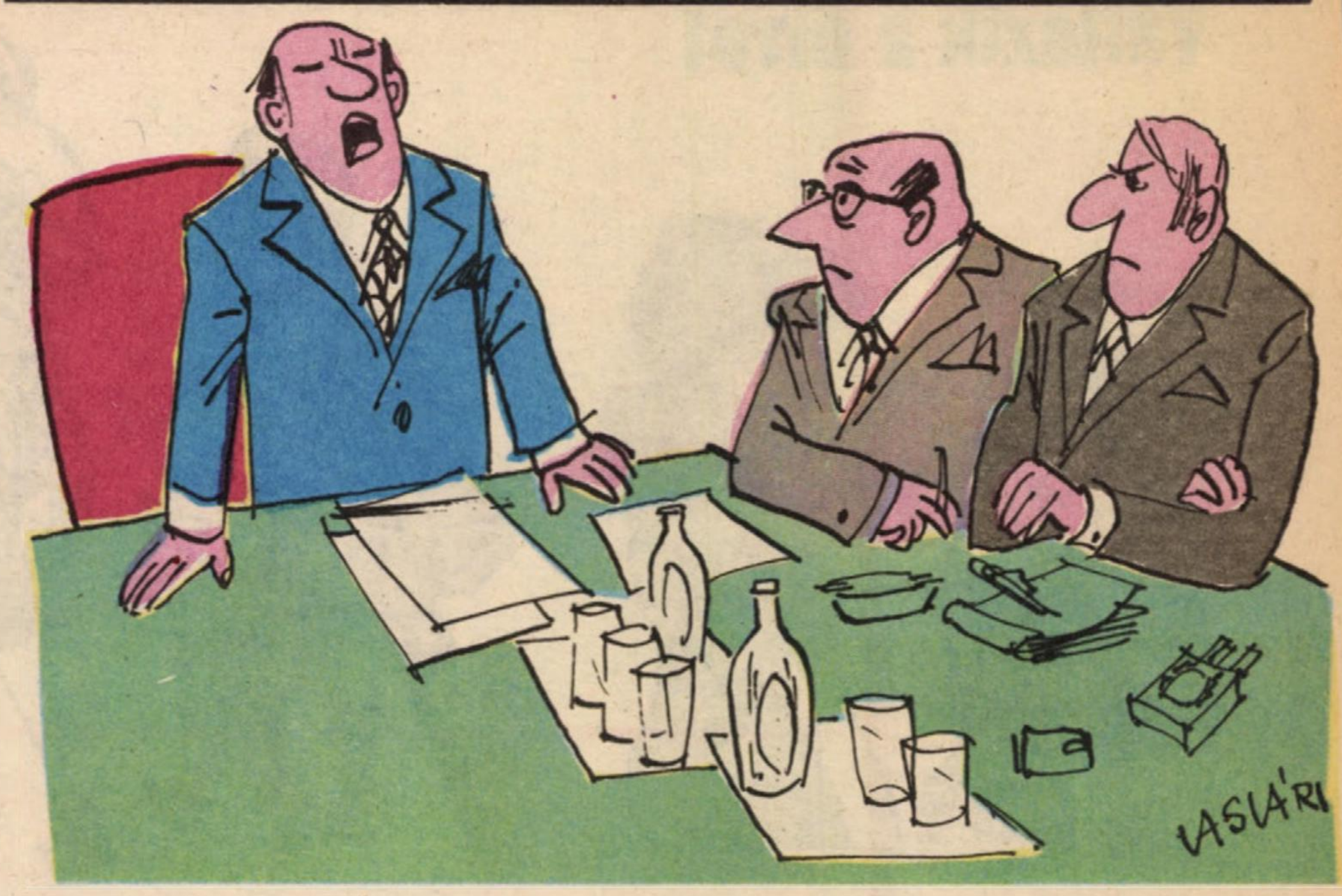

„Csak hódolat illet meg, nem bírálat." (Madách)

ELSŐ SZERELEM

A komplikációt az okozta, hogy azidőtájt egyszerre három nőbe voltam szerelmes. Mind a három a házunkban lakott, ezért úgy határoztam, hogy alaposan megnézem őket, megismerem erényeiket, gyengéiket, hogy amikor döntök, helyesen válasszak.

Az első számú szerelem Timea, a házmester csodálatosan szép, fekete leánya volt. Úgy tűnt, hogy szerelmünk kölcsönös. Valahányszor estefelé becsengetett a szemétért, olyan megejtően mosolygott rám, hogy semmi kétségem nem volt: ha egyszer elé állok, igent mond. Időnként néhány szál virágot, vagy egyéb apró ajándékot is átadtam neki. Ezeket boldogan fogadta, sőt egyízben átölelt és meg is csókolt.

A második számú szerelem birtokosa Juliska volt. Szőke hajat és fitos orrot viselt, emellett mindig álmodozva járt-kelt az ablakunk alatt. Ha arrajártakor véletlenül éppen kinéztem, kissé szomorkásan fogadta a köszönésem és szemének csillogásából kiolvastam, hogy alig várja: nyilatkozzam már. Én pedig „véletlenül" mindig az ablakban könyököltem, amikor arra járt. Néha beszélgettünk, egyszer moziba is meghívtam, de sajnos éppen rosszkor: esti foglalkozás volt a sulijukban és oda sietett.

A helyzetet nagyon bonyolította, hogy a harmadik számú szerelem nem volt más, mint Juliska mamája, ez a meseszép, ifjú özvegy. Ő volt hozzám a legkedvesebb. Kis lovagomnak szólított, ha elment mellettem hozzám simult, megsimogatta a hajam és úgy nézett a szemembe, hogy a hátamon mindenféle áramlatok rohangáltak. Igazi, forró, vágyakkal telt nő volt és észrevette, hogy nem véletlenül tartózkodom mindig a konyhaablakban, ha ő arra megy.

A három nő nagyon sok problémát okozott nekem. Éreztem, hogy hamarosan döntesem kell. Tulajdonképpen én mind a hármat szerettem, de hát nálunk nincsen többnejűség, hogy háremembe fogadjam őket.

Az ügyet Timea döntötte el. Egy este az anyja jött a szemétért. Megkérdeztem, mi van a lányával.

— Megszökött! Állítólag valami sofőr az illető. Én sosem láttam, mert tőlem félt. A levelében is csak annyit írt, hogy két évig ne keresssük, aztán majd ő jelentkezik ... — felelte az asszony és elsírta magát.

Már aznap este odaálltam Julcsa elé.

— Szeretlek Juliska ... Izé ... Szóval érted. És ha tudsz rám várni, el is veszlek feleségül ...

A lány szokott szomorúságával nézett rám:

— Aranyos!... Tudod, nekem is nagyon rokonszenves vagy ... De ... Szóval az a helyzet, hogy én már elígérkeztem. Neked megmondom: egy katona az illető. Két év múlva tiszt lesz és akkor azonnal feleségül vesz ...

Így aztán a döntés is megszületett. Nekem nem marad más, mint Júlia, a gyönyörű, a szépséges, a csábos ifjú özvegy. Két napi erőgyűjtés után, amikor Julcsa újra esti foglalkozásra ment a suliba, becsengettem hozzájuk.

— Nagyon fontos ügyben jöttem — mondtam az ajtóban. Az asszony melegen rám nézett:

— Akkor tessek ... Várom a fontos beszédet ...

— Szóval ... Az a helyzet ... Hogy ...

— Segítsek?

— Igen ...

— Szóval szereted a lányomat.

— Nem. Én a kedves lányának a mamáját szeretem. Nagyon! Halálosan! Meg ... Több jelzőt most nem tudok. El akarom venni feleségül.

Az asszony nagy szeretettel nézett rám:

— Nézd, én nem bánom. De tudod-e, hogy harminchat éves vagyok ...

— Kit érdekel a kora — rántottam meg a vállam. — Tudom, most azt akarta mondani, hogy kissé fiatal vagyok önhöz. Ebben lehet valami, de az igaz szerelem nem ismer akadályt. Tíz év múlva pontosan húszesztendős leszek és senki sem állhat közénk!

Ősz Ferenc

Változik a divat

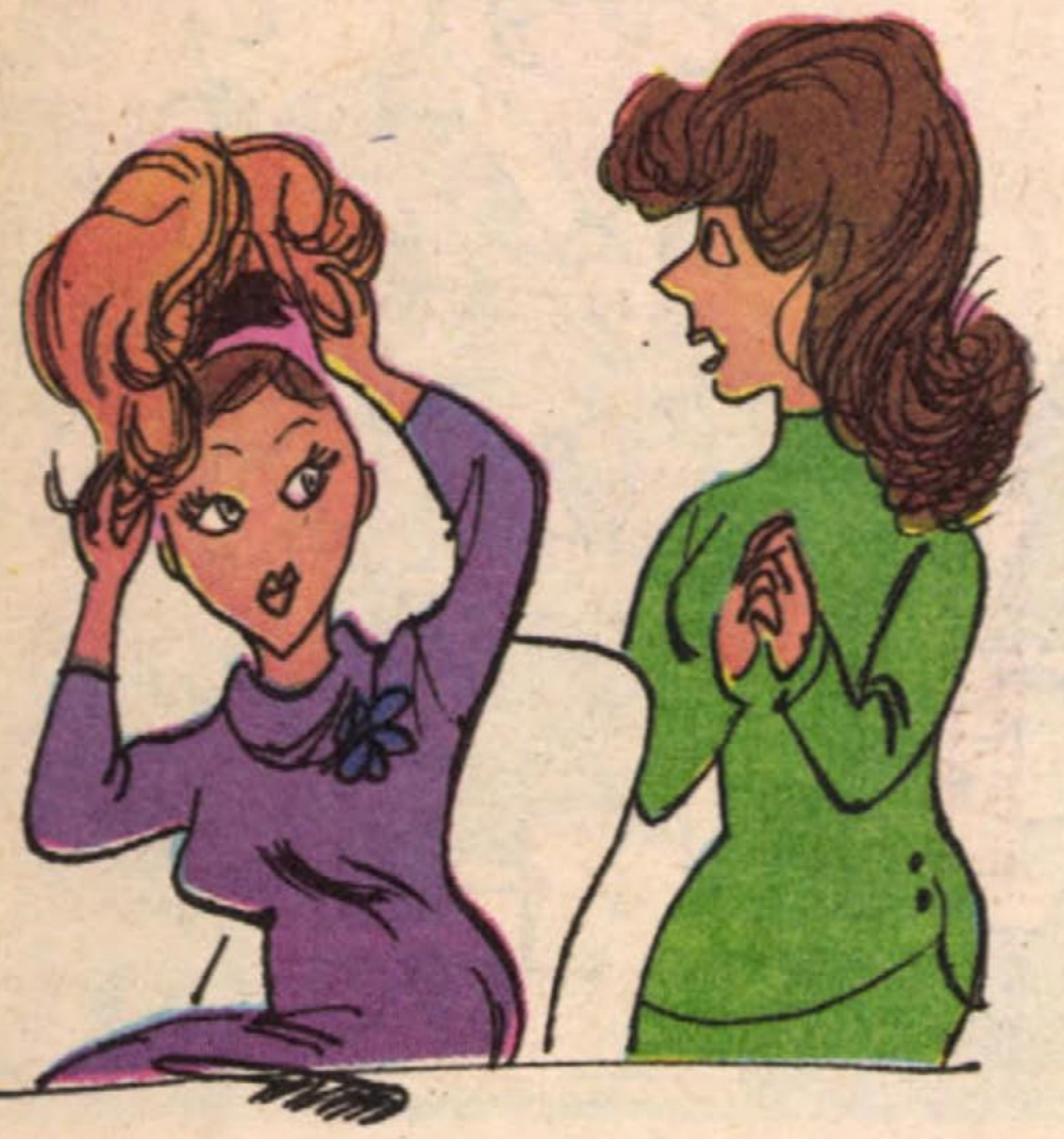

– Hol élsz? Parókát már csak férfi visel...

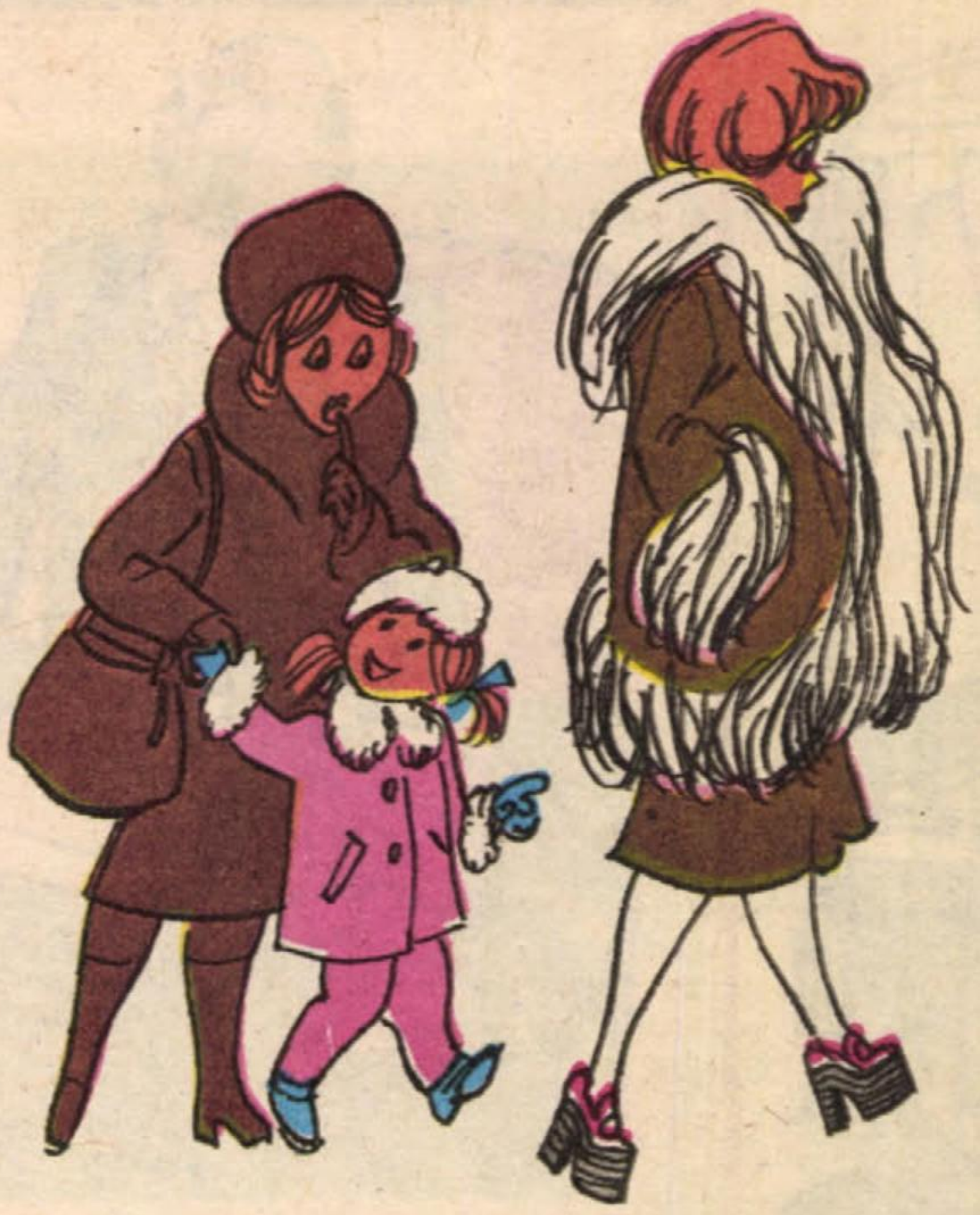

– Anyuci, a néninek mind a két lába rövidebb?

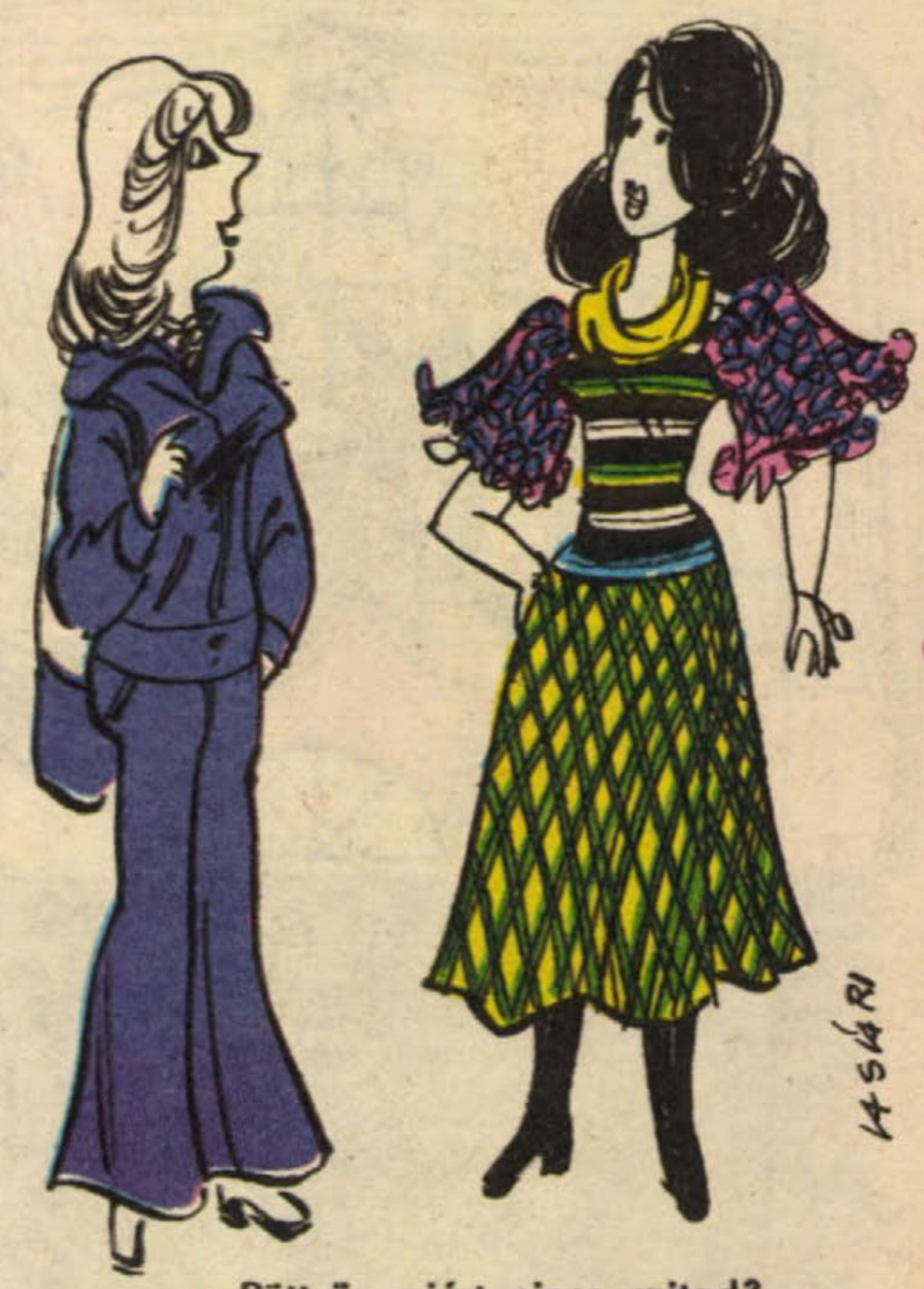

– Pöttyös miért ninas rajtad?

Vasvári Anna rajzai

LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

MIT, MIKOR, HOGYAN ÉS MIÉRT KORLÁTOZZUNK?

Számtalan olvasónk kérdésére közöljük, hogy a december közepétől életbe lépő közúti sebességkorlátozások mintájára az illetékes szervek az élet más területein is hasonló intézkedések életbeléptetését fontolgatják. Nem kétséges: korlátlan lehetőségek nyílhatnak a lehetetlenségek korlátozására.

Előzetes tájékoztatásként máris szolgálhatunk néhány részlettel.

A gyakori válások által előidézett balesetek számát hivatott csökkenteni a *nászfék*. Az egy fő által köthető törvényes házasságok felső határa lakatlan területen 1, beépített területen, 2. nagyvárosban — ahol mégiscsak nagyobb a forgási sebesség! — 5 lehet. Autópályán házasodni tilos! Az engedélyezett utolsó házasságkötéssel egyidőben a területileg illetékes anyakönyvvezető bevonja a megrögzött fél ellenőrző lapját és figyelmezteti, hogy ettől a perctől kezdve már a házastárson okozott legkisebb dologi kár — koccanás, horpadás, horzsolás — is a hajtási engedély elvesztésével járhat.

Amennyiben az ellenőrző lap bevonását követő frigy is válással végződik, a vétkest kényszerelvonókúrára kötelezik és attól fogva már csak ultiznia szabad.

Egy gyakori és könnyen végzetessé válható vészhelyzet felszámolását hivatott elősegíteni a *kajastop*.

Ez lényegében elektronikus jelzőrendszer, amely a fogyasztó csuklójára rögzítve időnként megfelelő figyelmeztető jeleket bocsát ki.

A szerkezet először a biztonságos táplálkozás napi határértékét jelző kétezerkalóriás fogyasztás átléptekor szólal meg.

— Folytatod? — kiált feddő hangon. — Aggódom érted. Figyelmeztetlek, hogy mostantól fogva minden további harapás gusztustalan elhízáshoz vezethet. Gondolj a közelgő strandszezonra. Majd nem férsz bele a fürdőruhába. Ki fognak röhögni! Remélem, hogy legalább a szódabikarbóna kéznél van.

A háromezer kalóriát túllépve, a készülék újra jelez.

— Abbahagyni! — sikoltja drámai hangon. — Őrült! Hiszen szemlátomást dagad a fejed. A vérnyomásod máris közbotrány. Imádkozom a lelkiüdvödért!

Négyezer kalóriánál a kajastopp oldalából előpattan egy nádpálca és akkorát csap a vétkes kezére, hogy csuklóig bekapja. Miáltal a kívánt célt máris elértük, mert ilyen pózban tiszta lehetetlenség tovább étkezni.

Újabb hatalmas terület békés forgalmát szolgálja az úgynevezett *maceraradar*.

A maceraradar ízléses és könnyen fogyasztható tabletta formájában kerül a közönséghez. A tabletta legott átmeneti siketséget okoz a fogyasztónak, minek következtében minden további károsodás nélkül, kedélyesen mosolyogva képes a további macerákat elviselni.

Az átmeneti siketség módszerét a szembenálló fél, — ügykezelők, kiszolgálók, bolti eladók —, már hosszabb ideje eredménnyel alkalmazza. Persze, kedélyes mosoly nélkül.

A maceraradar mechanikus változata használható konok felszólalók esetében. Az ötödik közhelynél egy középsúlyú gumikalapács hullik a fejükre és attól fogva már ők is csak kellemesen mosolyognak.

Még mindig a jobbik eset.

Más változat: amennyiben egy humoreszk hasábcentiméterenként háromnál több gyenge viccet tartalmaz, hátulról előpattan egy tranzisztoros láb és hatalmasat rúg a szerző bokájába...

Jahahaj...

Peterdi Pál

IDEGES VENDÉG

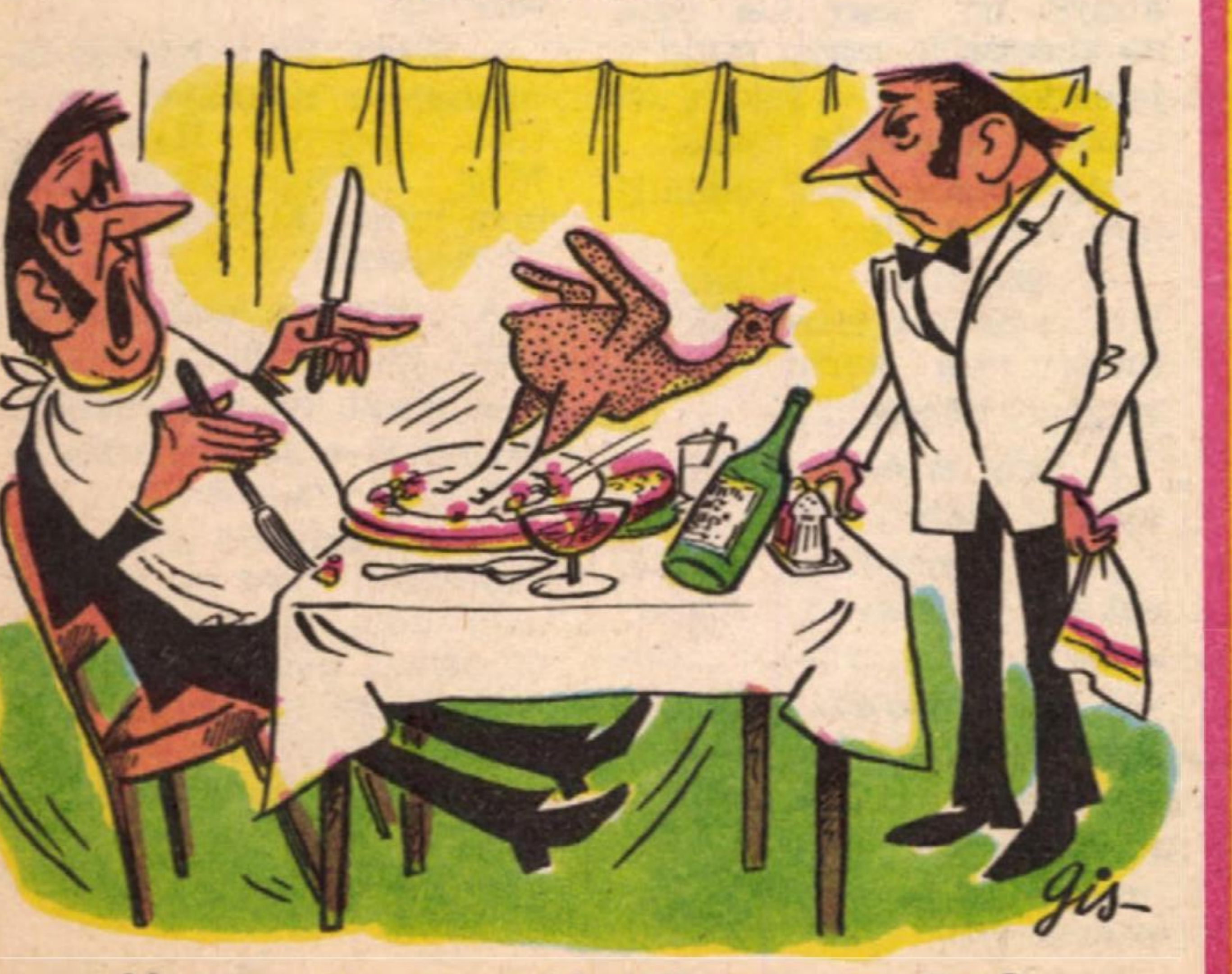

– Maga szerint ez a csirke jól meg van sütve?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A strandon megszólal a hangosanbeszélő:

— A piros-feketecsíkos fürdőruhás hölgy jöjjön vissza az öltözőbe. Elfelejtette felvenni a fürdőruhát.

SZUPERTECHNIKA

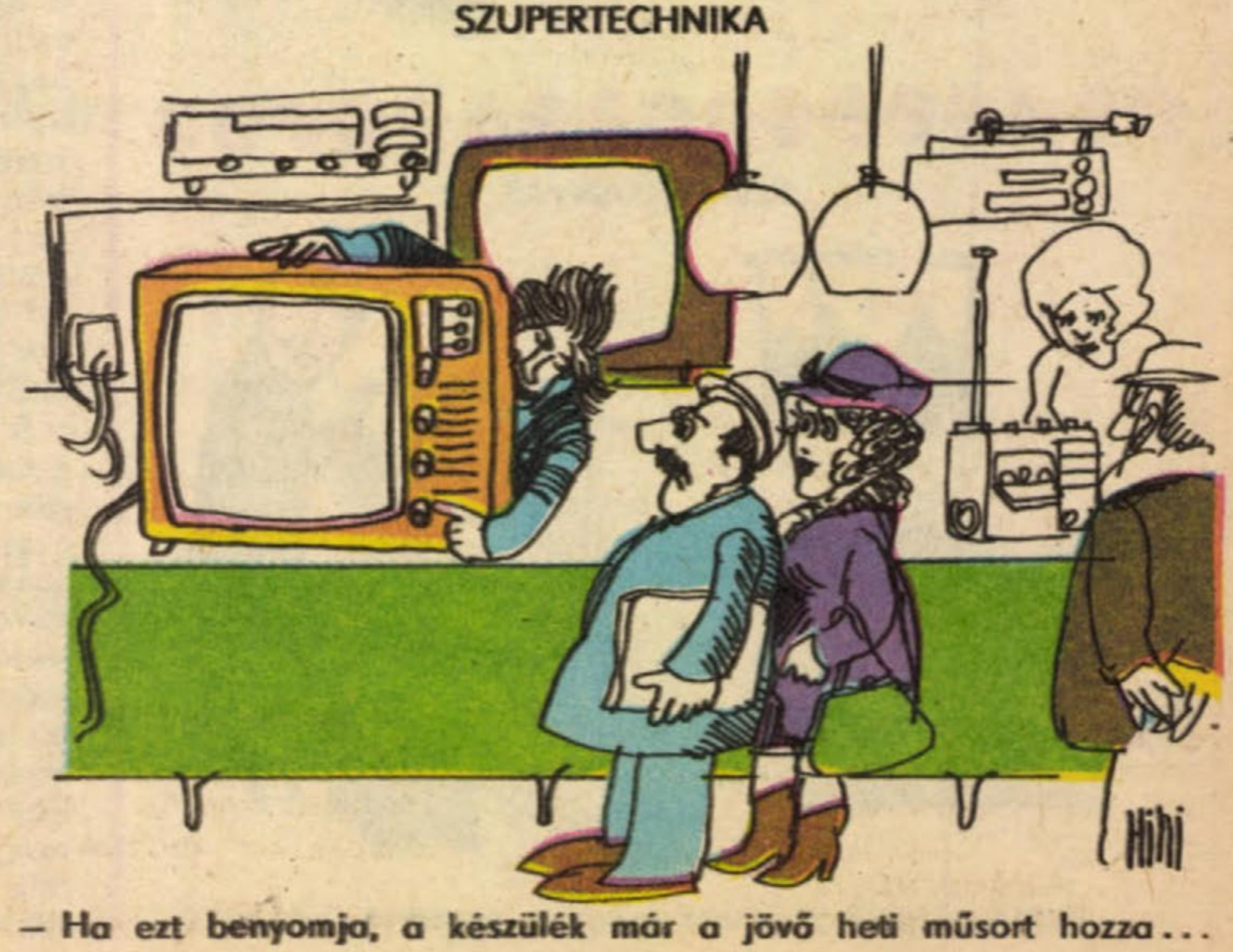

– Ha ezt benyomja, a készülék már a jövő heti műsort hozza...

ÉLETRENEVELÉS

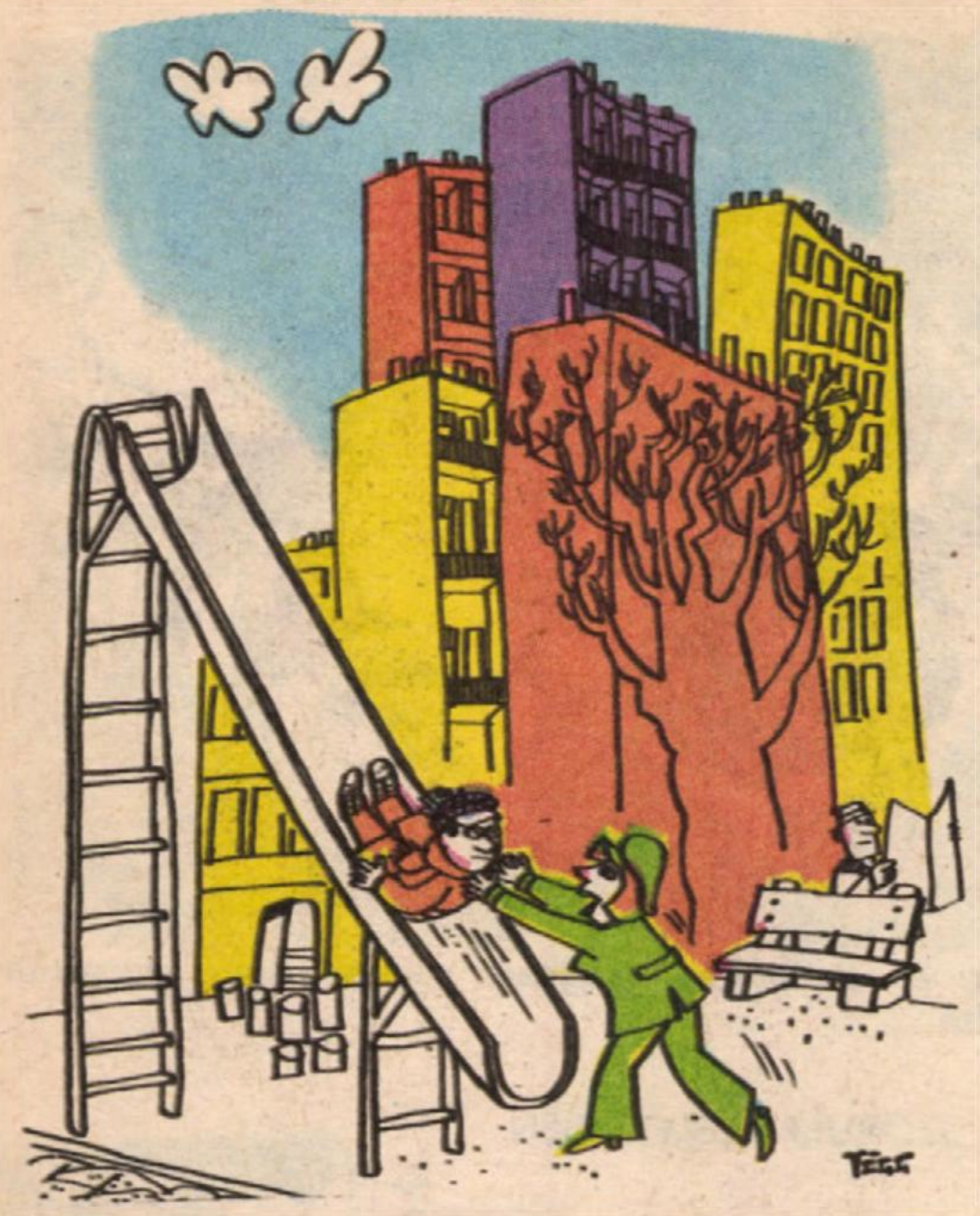

– Sohasem lefelé, mindig csak felfelé ...

LÁRMÁS SZOMSZÉDOK ELLEN

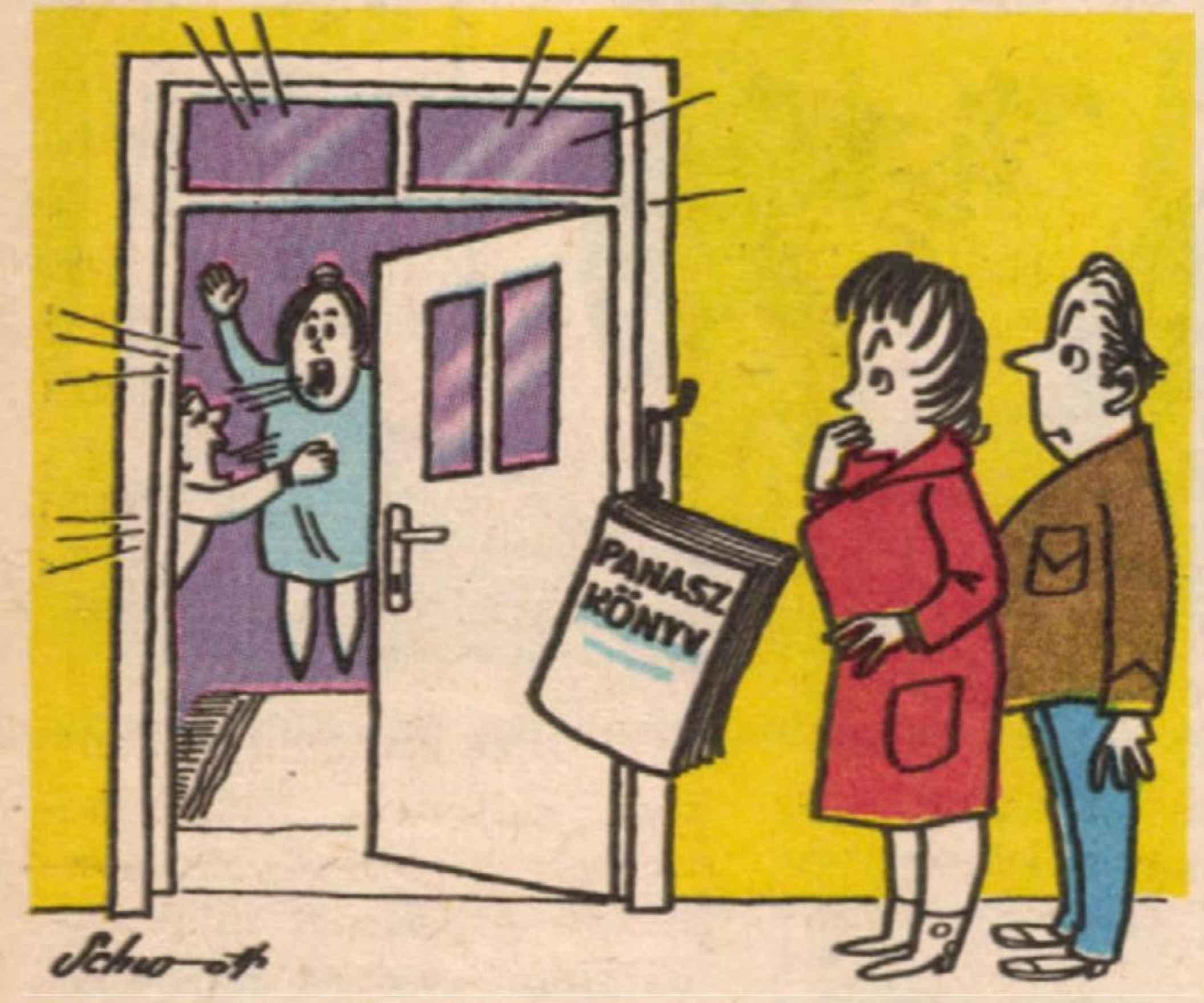
PANASZ KÖNYV

CSODA A SIVATAGBAN

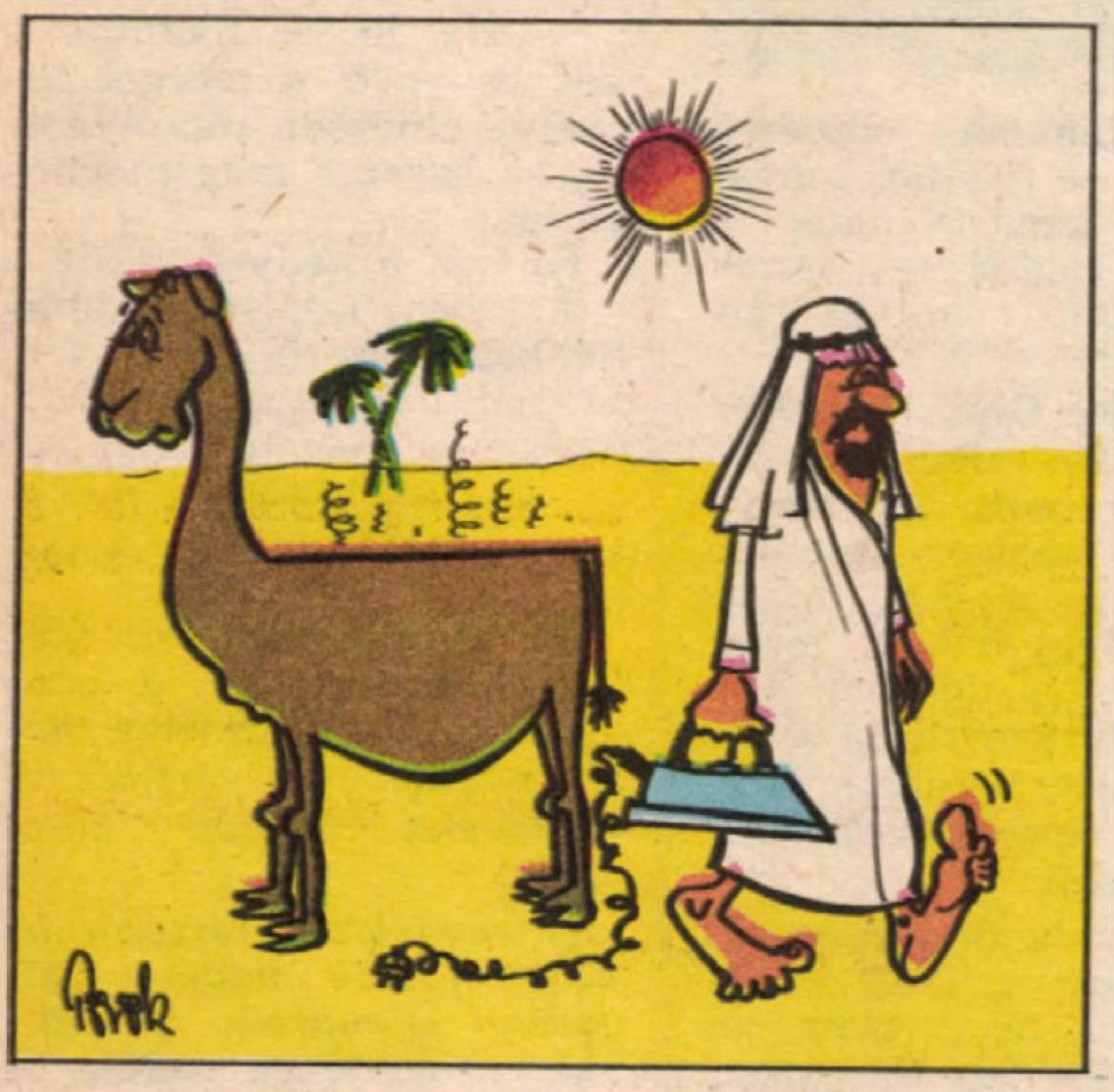

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

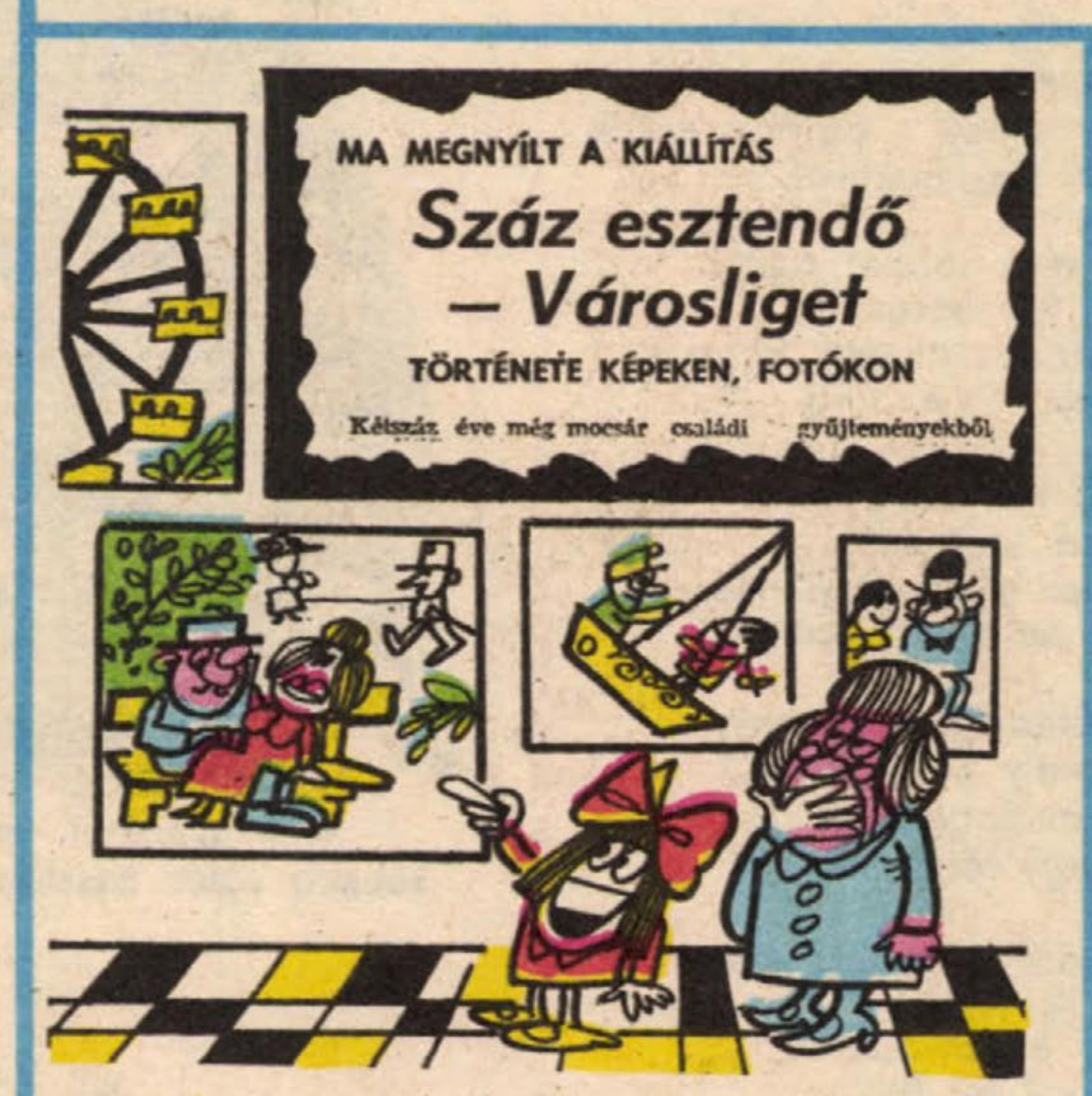
MA MEGNYÍLT A KIÁLLÍTÁS
Száz esztendő
– Városliget
TÖRTÉNETE KÉPEKEN, FOTÓKON
Kétszáz éve még mocsár családi gyűjteményekből

– Jé, a nagymami! ...

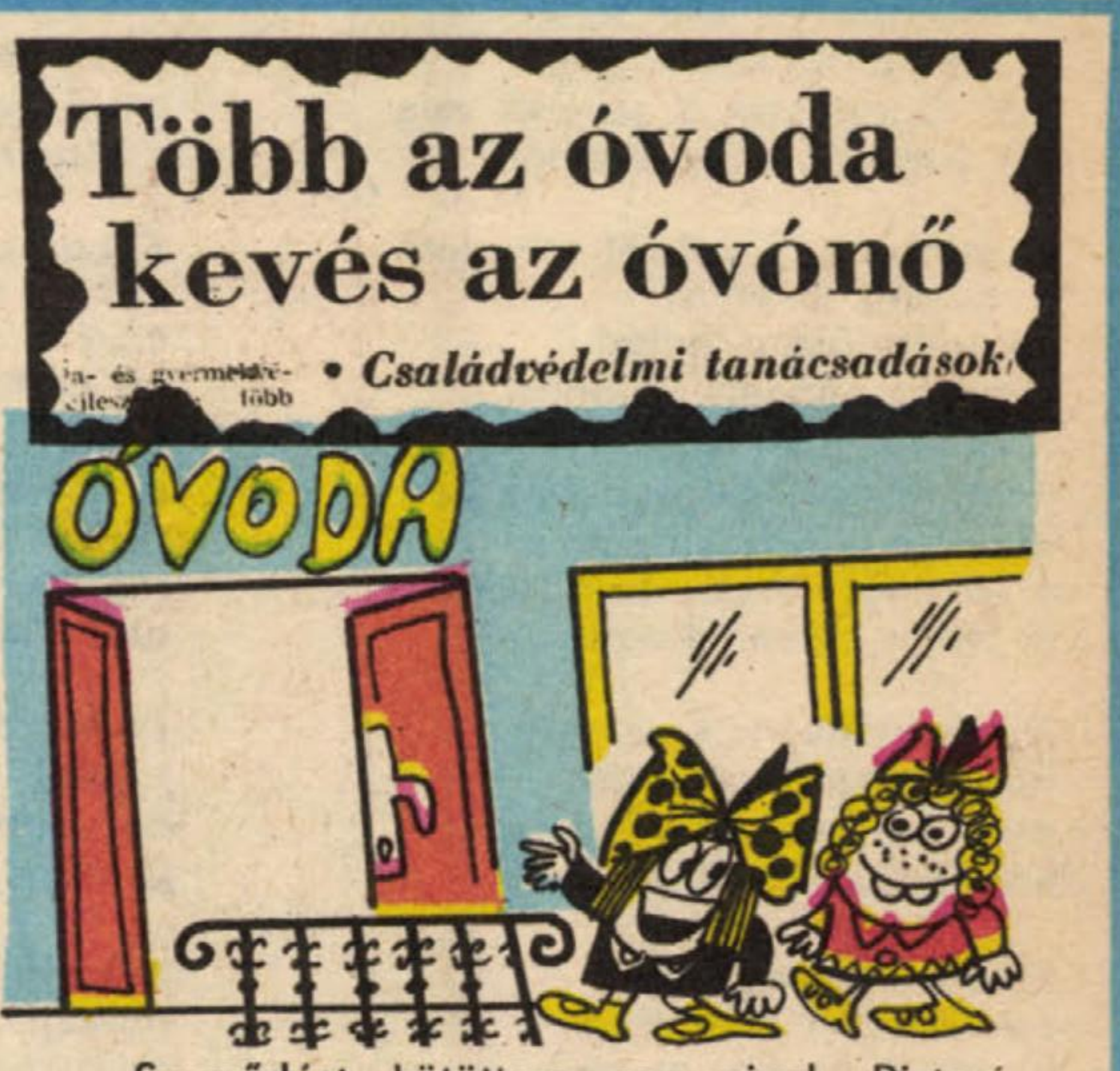
Több az óvoda
kevés az óvónő
• Családvédelmi tanácsadások
ÓVODA

– Szerződést kötöttem az ovival. Biztosították férőhelyet, ha később náluk leszek óvónő.

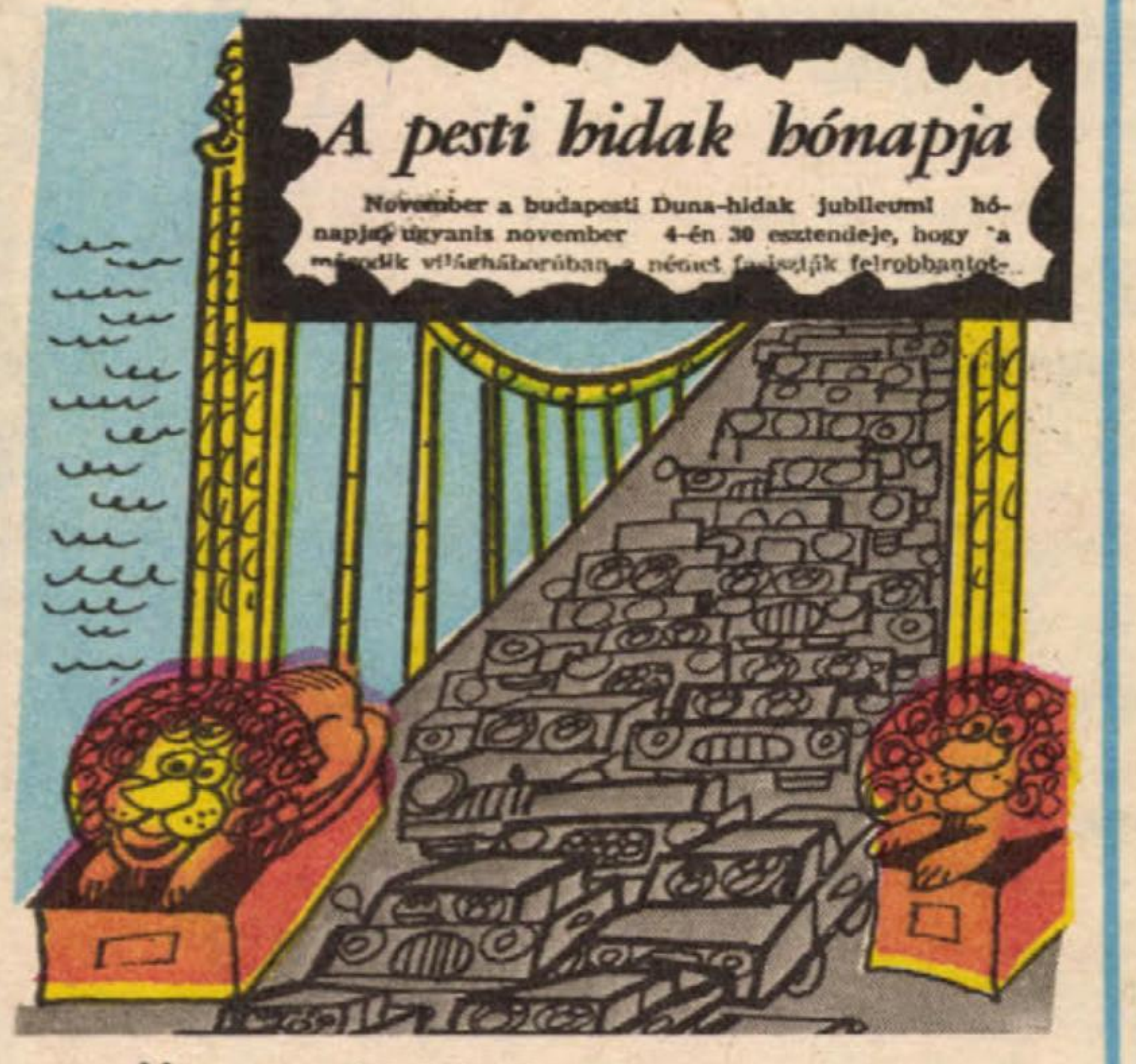
A pesti hidak hónapja
November a budapesti Duna-hidak jubileumi hónapja ugyanis november 4-én 30 esztendeje, hogy a második világháborúban a német fasiszták felrobbantot-

– Ha ezt a közlekedési dugót szegény Széchenyi megérhette volna ...

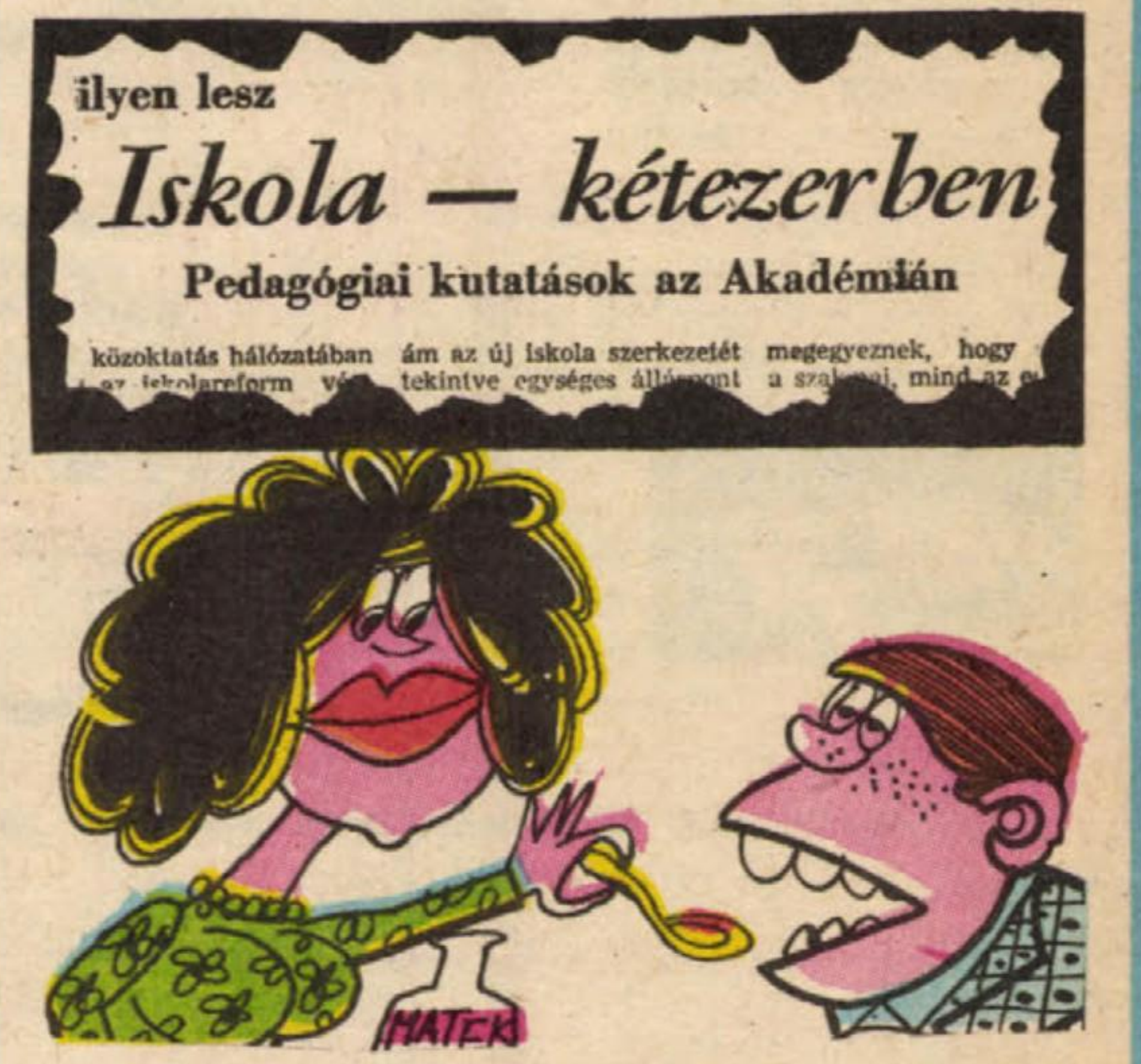
ilyen lesz
Iskola – kétezerben
Pedagógiai kutatások az Akadémián
közoktatás hálózatában ám az új iskola szerkezetét megegyeznek, hogy
HATEK

– Add be gyorsan a leckét, anyu, feleltetés lesz.

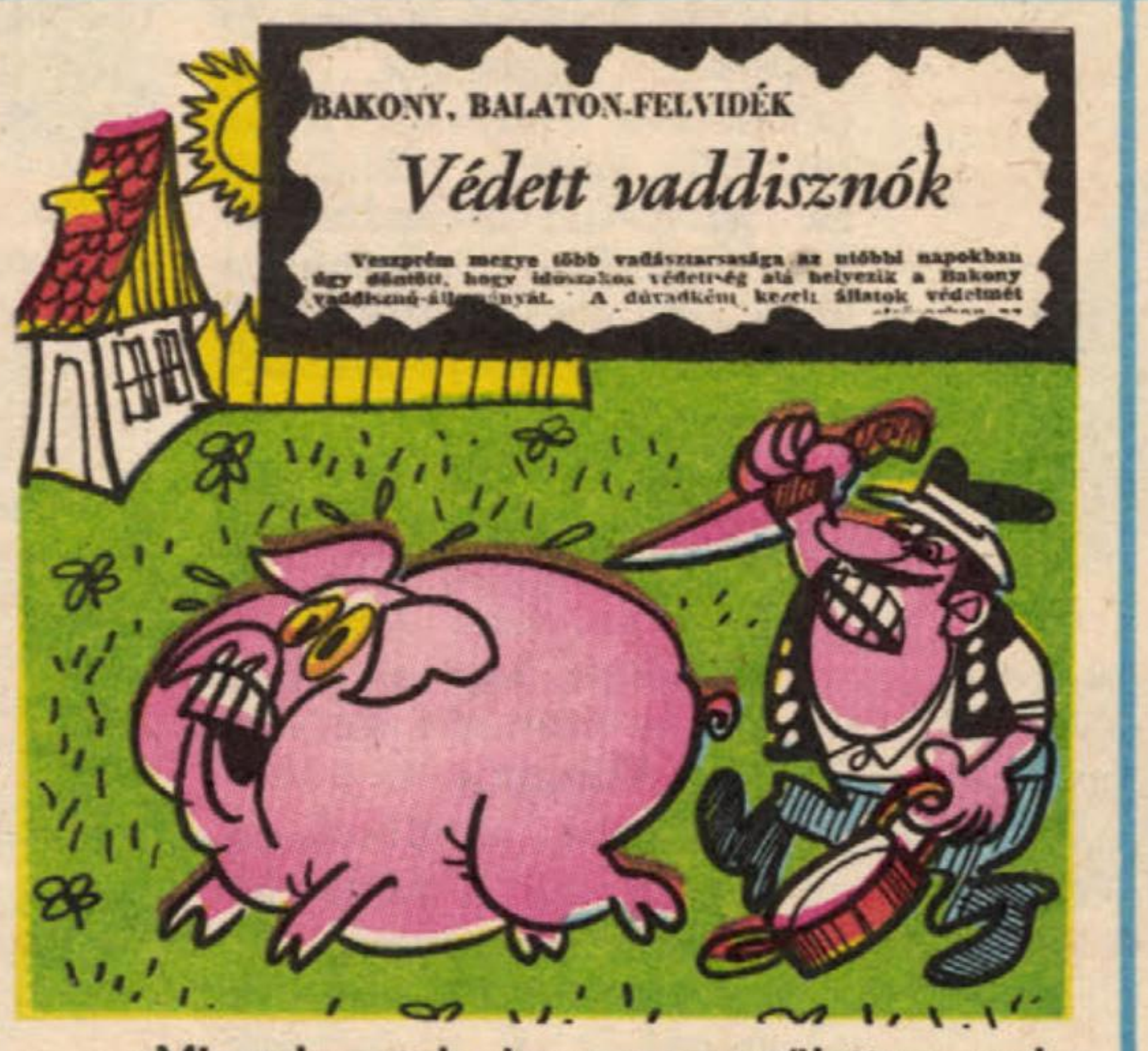
BAKONY, BALATON-FELVIDÉK
Védett vaddisznók
Veszprém megye több vadásztársasága az utóbbi napokban úgy döntött, hogy időszakos védettség alá helyezik a Bakony vaddisznó-állományát. A dúvadként kezelt állatok védelmét

– Micsoda pech, hogy nem születtem vaddisznónak!

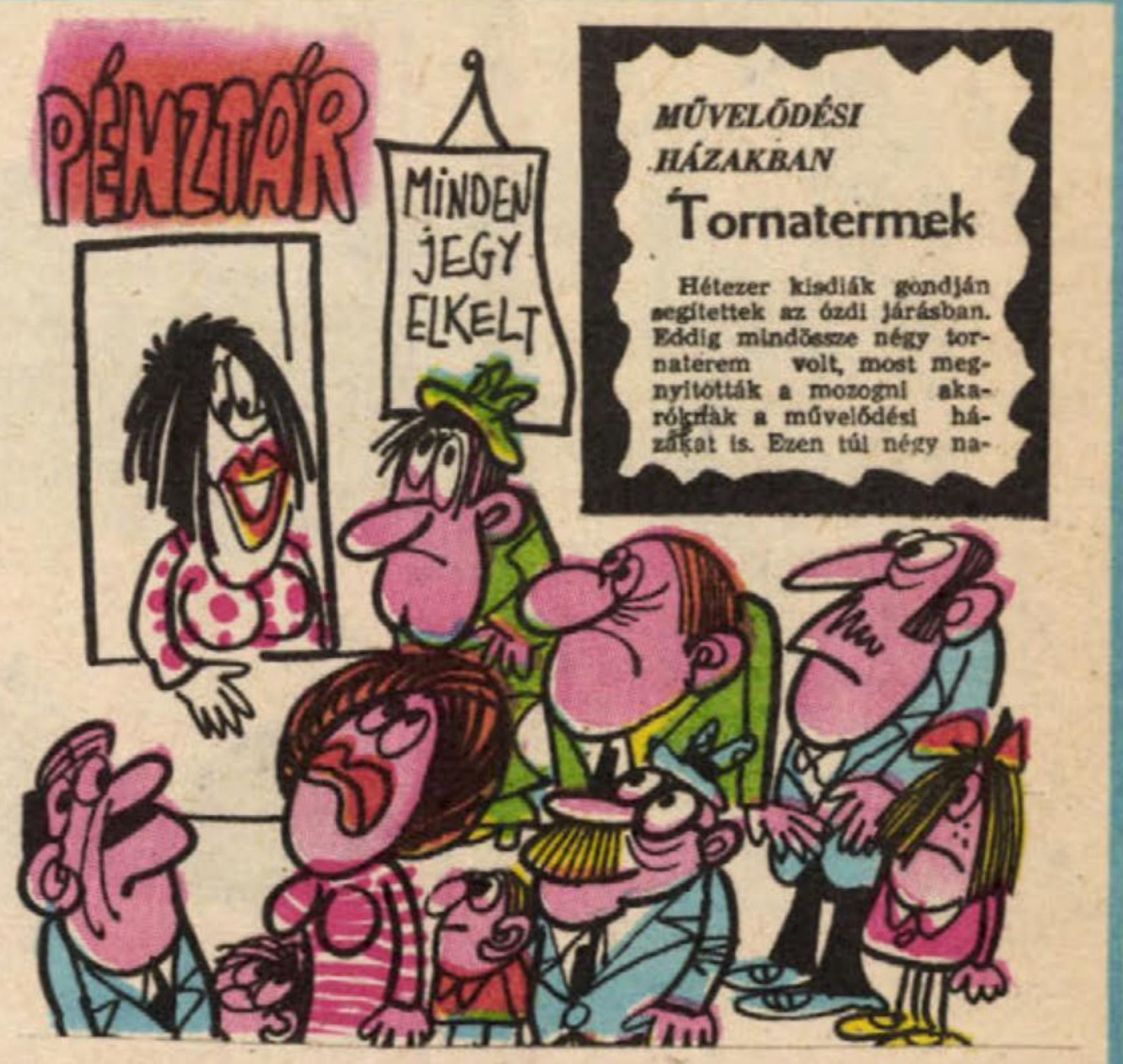
PÉNZTÁR
MINDEN JEGY ELKELT
MŰVELŐDÉSI HÁZAKBAN
Tornatermek
Hétezer kisdiák gondján segítettek az ózdi járásban. Eddig mindössze négy tornaterem volt, most megnyitották a mozogni akaróknak a művelődési házakat is. Ezen túl négy na-

– Sajnálom, már a bordásfal is tele van.

EGY FIATAL KÖLTŐ FEJLŐDÉSE

Féléves. (Primitív korszak.) Elemi, de igen élénk hangeffektusok jellemzik ezt az időszakát.

„oá ... oáá ... oááá
eee ... eee ...
je ... ju ...
krrr”

Hatéves. (Az utánérzések kora.) Erősen konzervatív, hagyományőrző, még nem önálló.

„Alászolgája,
lekváros a pofája!”

Tízéves. (Naturalista korszak, finom átmenettel a kritikai realizmusba.) A fiatal költő itt már otthonosan mozog a régi költészet világában. Magáévá tette ennek formavilágát; fölényesen bánik a rímmel és a ritmussal.

„A Csabai tökfeje
Hidrogénnel van tele.
Hozzányulni nem szabad:
Akármikor robbanhat.”

Tizennyolcéves. (Szürrealista korszak.) Immár teljesen kialakult az ifjú költő gazdag, modern formavilága. Látomásos, szuggesszív képek, merész képzettársítások. És színek, színek ... Már nem kötik a formális logika, a nyelvtan, a központozás iskolás, merev szabályai. Lelke már szabadon szárnyal: érzelmi és érzéki túlfűtöttsége gazdag asszociációkat keltve tükröződik az olvasó tudatában.

„ta-tam ta-tam ta-tam
sugárlábú, márványlábú
korhadt nádtövek bíbor-kék
zöld hold-karéj ó ó ó”

Húszéves. (Abszurd korszak.) A költő beérett. Minden esendő esetlegesség lefoszlott róla. A tudatalatti kaotikus homályát keresztül-kasul átkutatva, a végsőkig letisztult fogalmazásban tárja elénk a modern ember teljes érzés- és gondolatvilágát.

„Opus 7845
oá ... oáá ... oááá
eee ... eee ...
je ... ju ...
krrr”

Gyapay Iván

FÜSTBEMENT DRÁMÁK

Darumadár a kék égről
a színpadra szálldogál,
Kék Darut szív a színész, míg
jár vagy ül, vagy álldogál.

A színházban csődöt mondott
a nikotin elvonás, —
cigarettafüstbe fullad
ma már minden felvonás.

Kémdrámában egy doboz Terv
minden tervet felborít,
s nem lát tisztán senki sem, mert
a füst mindent elborít.

Népszínműben, eresz alá
hol a gazda üstje áll,
nem a fürge füsti fecske,
hanem Fecske füstje száll.

Kuruckori tévéjáték:
csendélet a táborban,
tárogató zokog, de mi
füstölög a távolban?

Operatőr a kamerát
agg vitézre mereszti,
ki a füstöt pipájából
totálplánban ereszti.

Füst szivárog a képernyőt
körülvevő rámából,
s a gondolat egy füst alatt
megy füstbe a drámából.

Tévéfilm: egy bamba bakfis
vánszorog egy laklival,
majd egymásnak s ágynak esnek
s elszívnak egy paklival.

S bár a tévé többet füstöl,
ebben el fog vérezni,
mert a színház előnye, hogy
ott a füstöt érezni!

A színész, ha előveszi
zsebéből a szelencét,
rágyújt, pár slukk és a néző
tudja mit szív: Velencét.

Parasztdráma: pipadohány,
csípős, amely köhögtet,
bohózatban bagózik a
komikus, úgy röhögtet.

S ha a darab nyugati, hát
rágyújtanak Camelre,
amit csak a kritikusok
szippantanak le mellre.

Egykor a hős kardjába dőlt,
ma viszont a füst öli,
s amíg öli, a nézőket
azalatt kifüstöli.

Szeretnék már drámát látni,
– magyart, svédet, arabot –
nikotintól mentes, tiszta
levegőjű darabot!

Mert mi lenne, ha a néző,
ki a füsttől ma kába,
olykor egy kis kultúrát is
szippantana magába?!

Szilágyi György

Az írónak most megjelent „Nem viccelek" című kötetéből
(Szépirodalmi Kiadó)

ÉRTHETETLEN

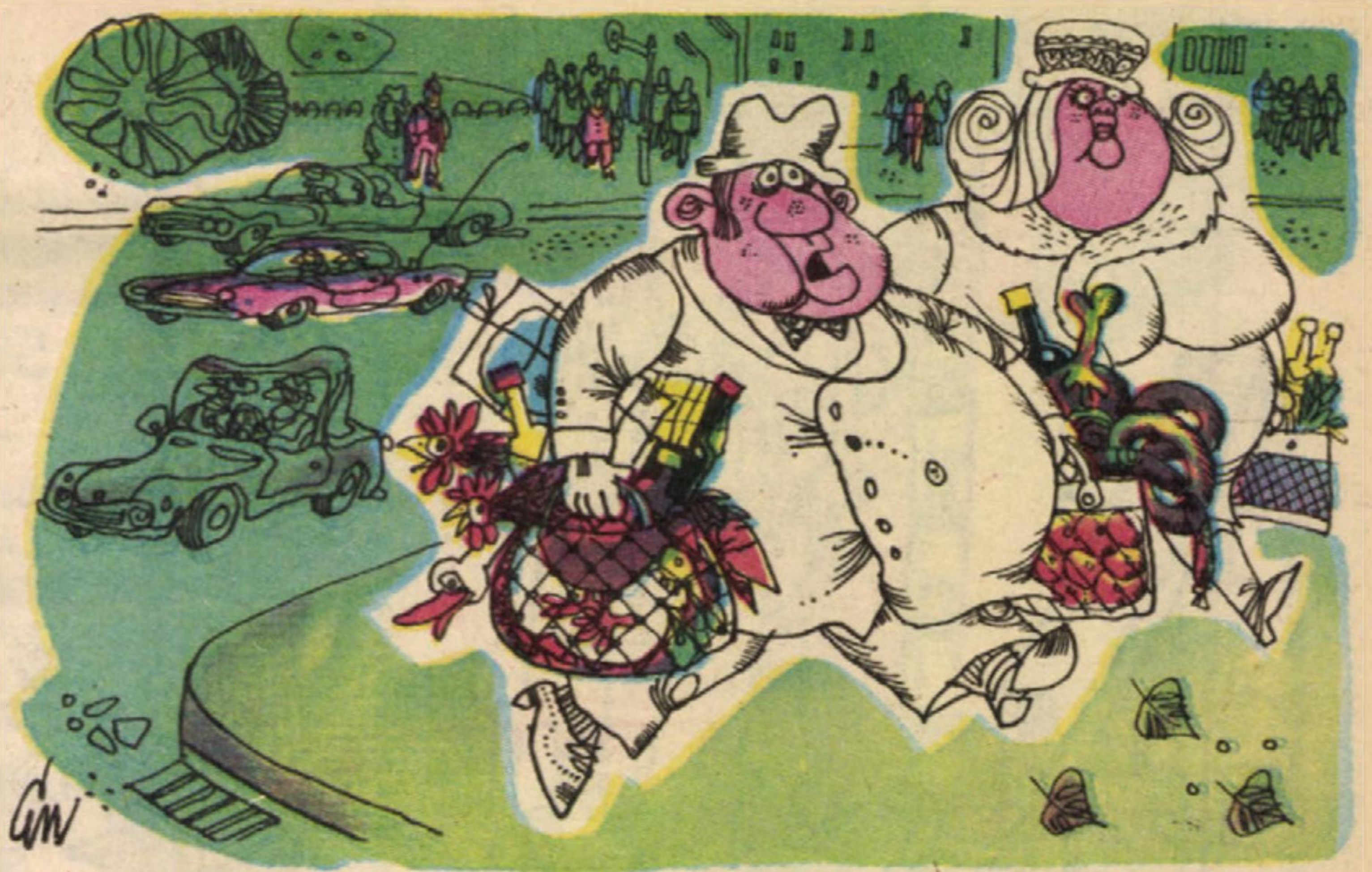

– A szánktól vonjuk el a falatot, mégsem tudunk egy nyomorult kocsira valót összespórolni . . .

SZORULT HELYZETBEN

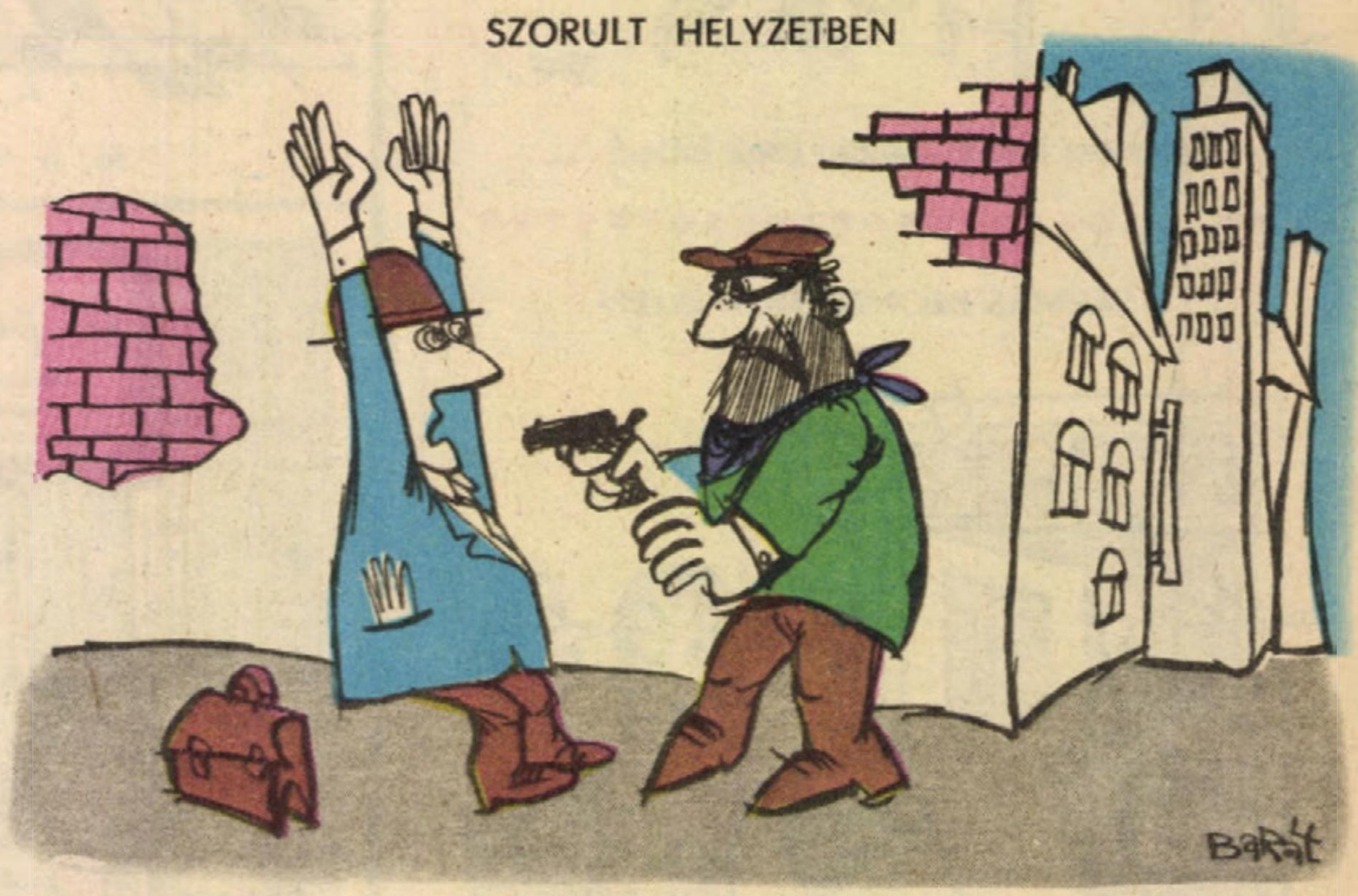

– Pénz nincs nálam, de ha van a hivatalban egy beadványa, soron kívül elintézem.

ÚJ TELEKTULAJDONOS

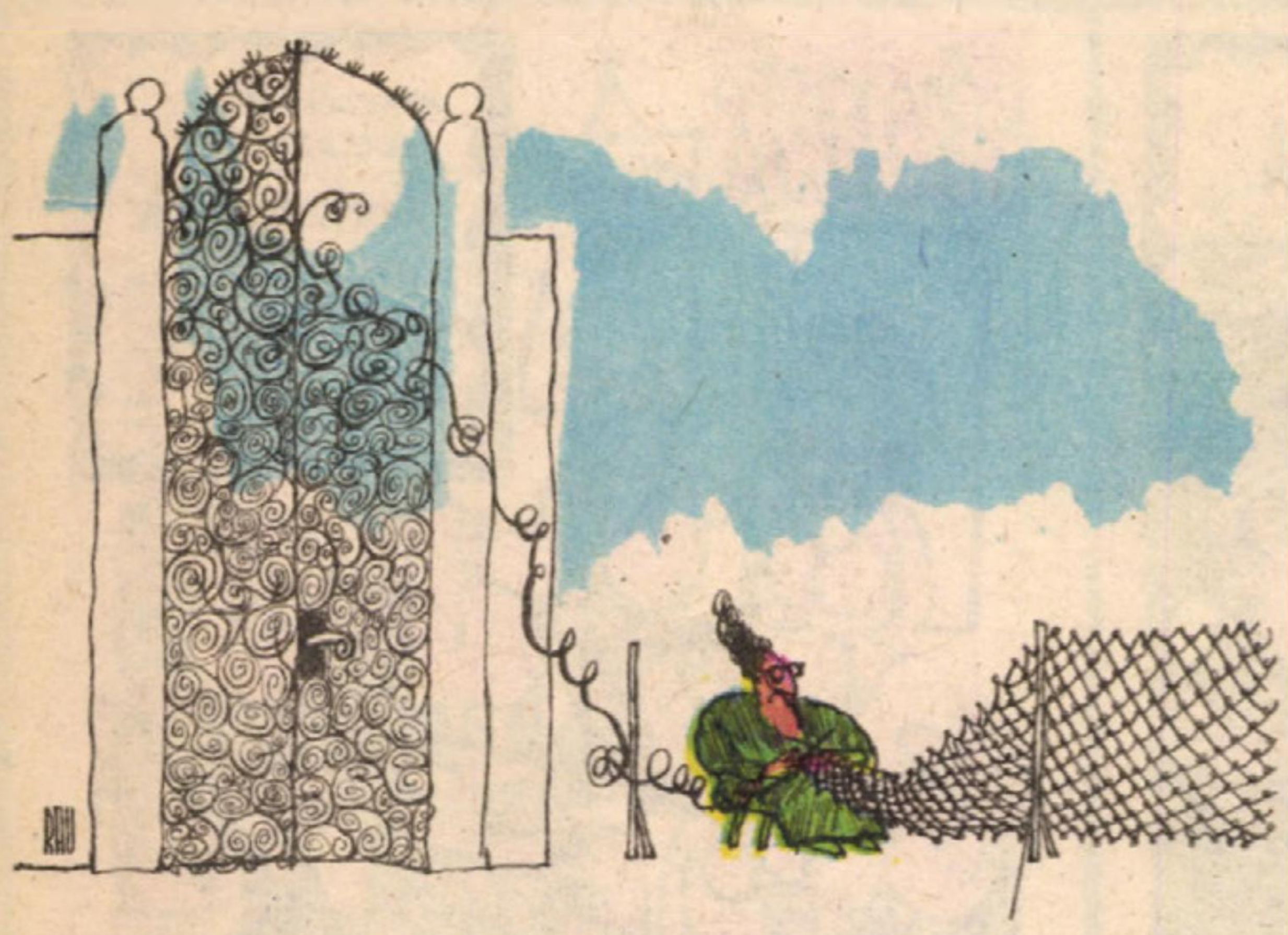

TÚLTERHELT KISDIÁK

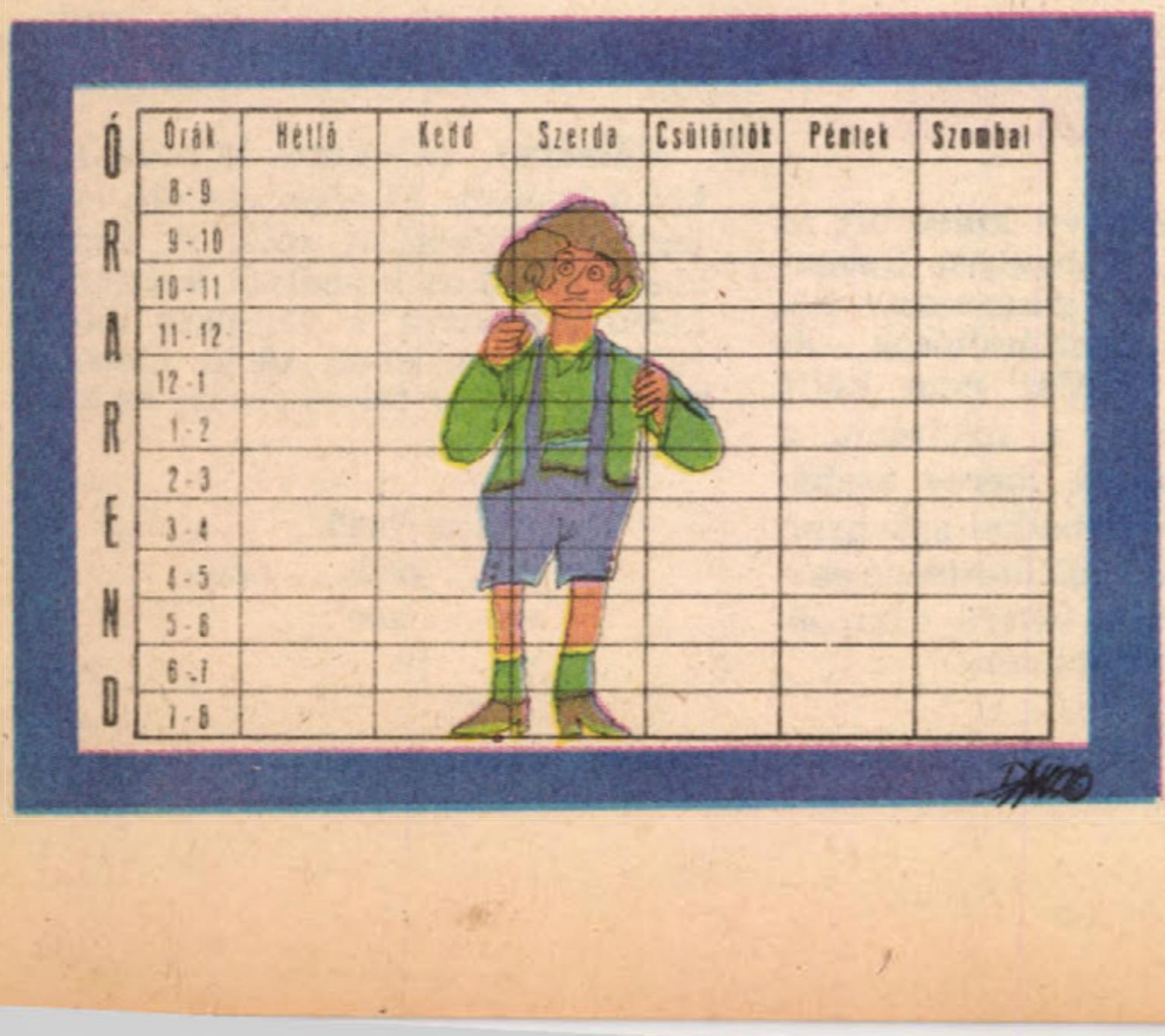

APRÓSÁGOK

EBÉDIDŐ

Szerda délután egynegyed kettőkor Csemetke Olga belépett a Piszlicsár Hivatal 777. számú szobájába, és tisztelettel megkérdezte, hogy melyik íróasztalnál találja Zörgide Zuárdné kartársnőt, ügyének az előadóját.

— Ennél — mutatott egy cigarettázó hölgy a mellette álló íróasztalra —, de jelenleg ebédelni van.

— Meddig tart az ebédideje? — kérdezte az ügyfél illő alázattal.

— Most ment el — hangzott a válasz a füstfelhőből.

Csemetke Olga kihátrált a szobából, s a folyosón várakozott kettőig, majdhogy nem látott senki hivatalbelit belépni a 777-esbe; újra bemerészkedett.

— Ha szabad kérdeznem, van rá remény, hogy záros határidőn belül visszatér Zörgidené kartársnő, én ugyanis . . .

— Tessék odakint türelemmel várakozni! — vágott a szavába a cigarettázó kolléganő.

Csemetke Olga riadtan kisomfordált a szobából és odakint várakozott türelemmel egészen három óráig.

— Most már csak azt szeretném kérdezni . . . — szólt ekkor, ismét benyitva a 777-esbe, kissé ingerülten.

— Istenkém, emberek vagyunk — vágott szavába a jól ismert hang a füstgomolyagból —, tessék megpróbálni holnapután, kiskedden!

Csemetke Olga lenyelte a véleményét, mivel jól nevelt lány volt, és sietve távozott, hogy mielőbb visszaérjen a reá bízott egyszemélyes boltba, mivel lelkiismeretes dolgozó volt.

Alighogy kinyitotta a kis üzlet ajtaját, berobbant egy hölgy, s köszönés helyett így rikácsolt:

— Micsoda disznóság ez! Az van kiírva, hogy ebédidő egytől fél kettőig, és most három óra tíz. Azonnal kérem a panaszkönyvet, majd én . . .

— Most mit tetszik úgy odalenni? — szólt a jó modorú Csemetke Olga kedvesen. — Talán összedőlt a világ, mert . . .

— Micsoda hang ez még ráadásul? — vágott a szavába a háborgó kedves vevő. — Ide azt a panaszkönyvet, de azonnal!

— Hát jó! — fújt sértetten Csemetke Olga, s átadta a panaszkönyvet — De ha már írni tetszik, tessék beírni a tiszta igazságot, vagyishát azt, hogy az eladónő ebédidő címén a szomszédos Piszlicsár Hivatalban egy és háromnegyed órát várakozott bizonyos Zörgide Zuárdné kartársnőre, de hiába.

— Na jó — mondta a kedves vevő, s mérgét lenyelve elnézően mosolygott —, ez egyszer még megbocsátok.

Ki volt a kedves vevő?

Aki nem találja ki, jutalomban részesül.

ÚSZÓSAPKA KÖTELEZŐ

Az uszodában több tábla is figyelmezteti a vendégeket, hogy „hosszú hajú nőknek és férfiaknak úszósapka viselete kötelező".

A rendelet betartását az úszómesterek nagyon szigorúan ellenőrzik. Ott állnak a medence szélén, s ha észrevesznek egy hosszúhajút a vízben, ráfütyülnek és kiparancsolják.

A minap is élesen harsant a sípszó. A lengő hajú, nagy szakállú ifjú engedelmesen kijött a vízből. Beszaladt az öltözőbe, szerzett egy úszósapkát, fölvette, és visszatért.

A sapkába nem férő hajzata legyezőként szétnyílva úszott utána a vízen, akárcsak a szakálla . . .

Node „szakállsapka" nem létezik, a fején pedig volt sapka. Tehát minden a legnagyobb rendben volt.

Sólyom László

DOLCE VITA

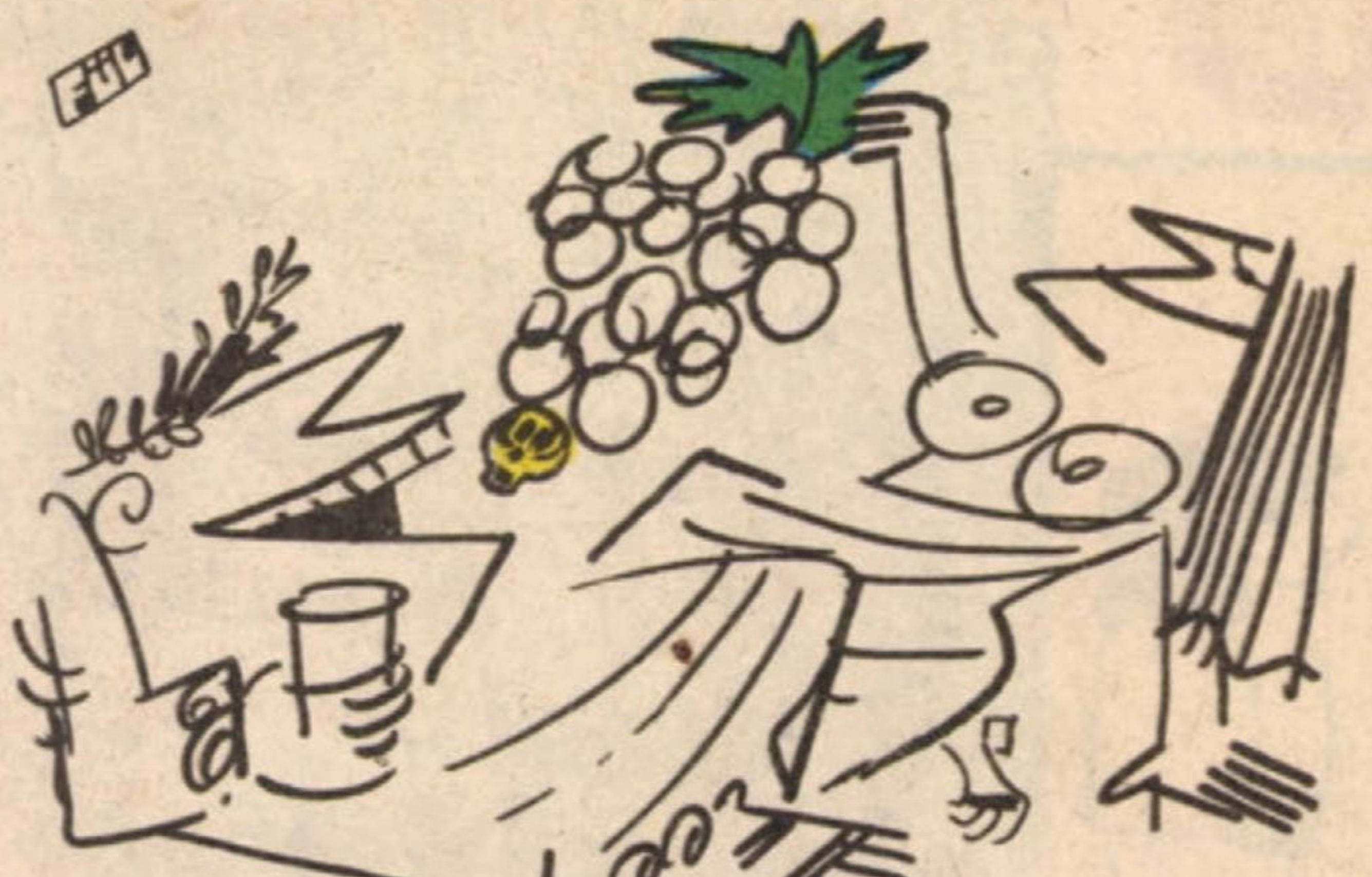

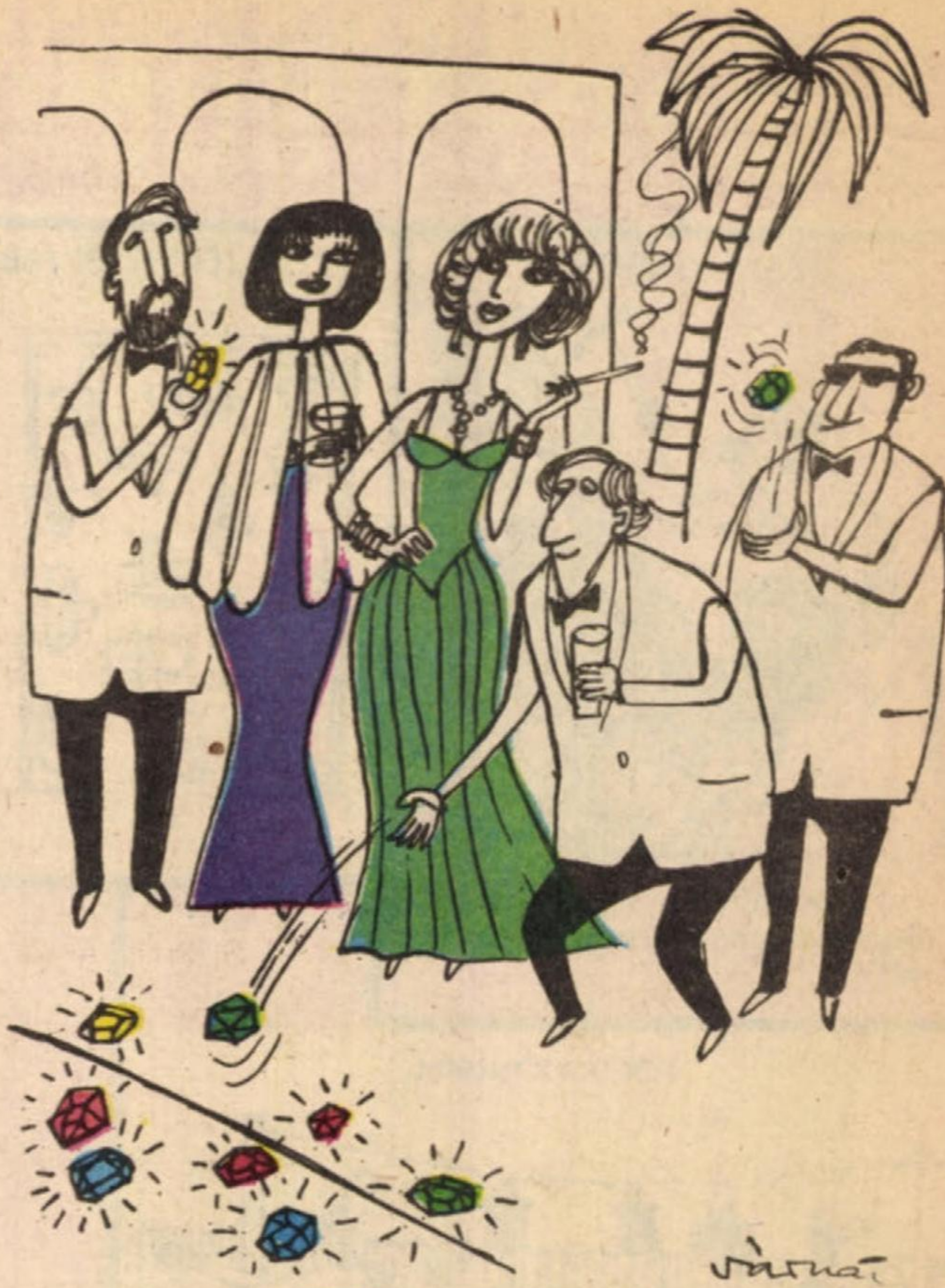

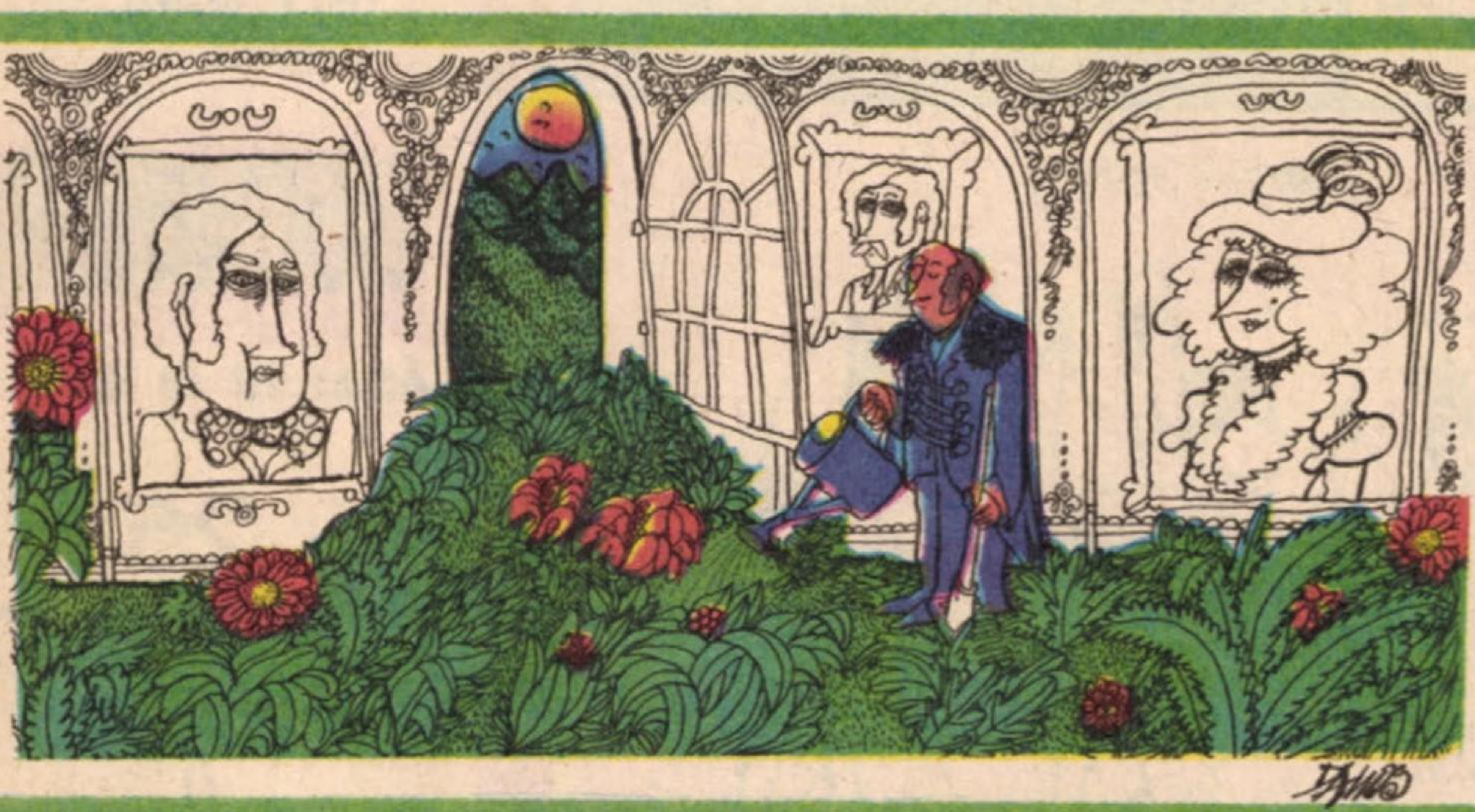

FÜLÖP,
DALLOS,
HEGEDŰS,
VÁRNAI,
TÓT,
SAJDIK,
BRENNER

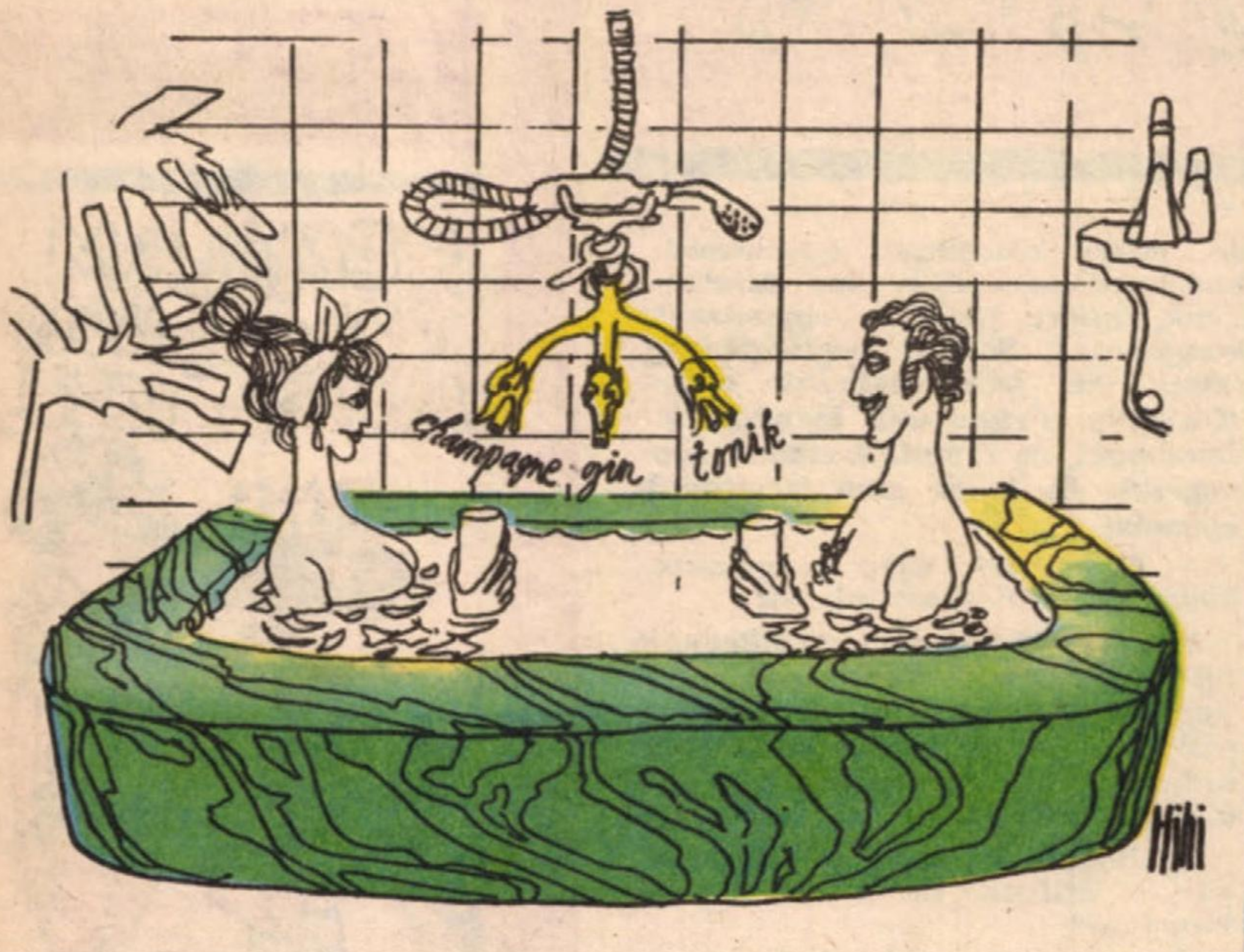
champagne
gin
tonik

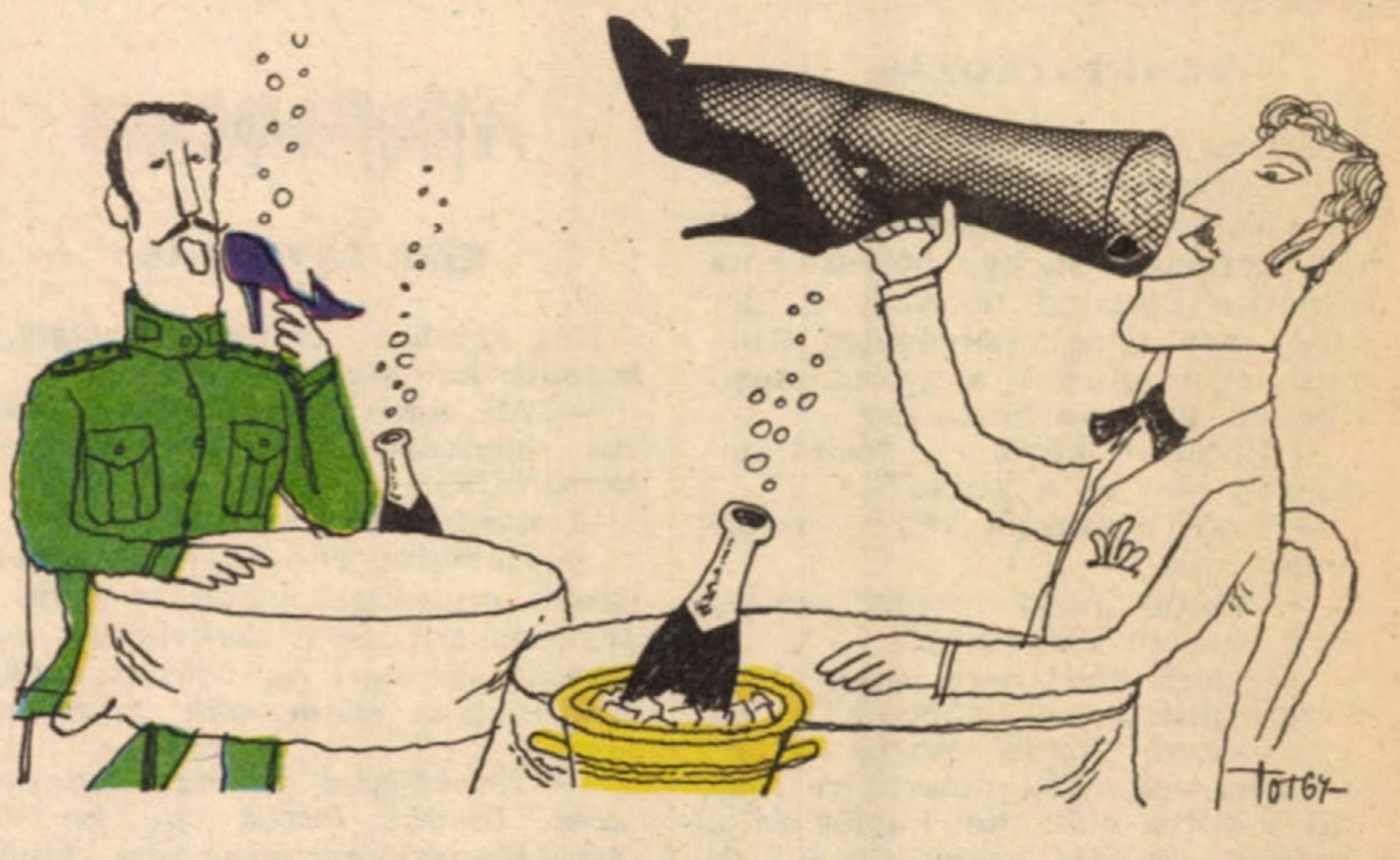

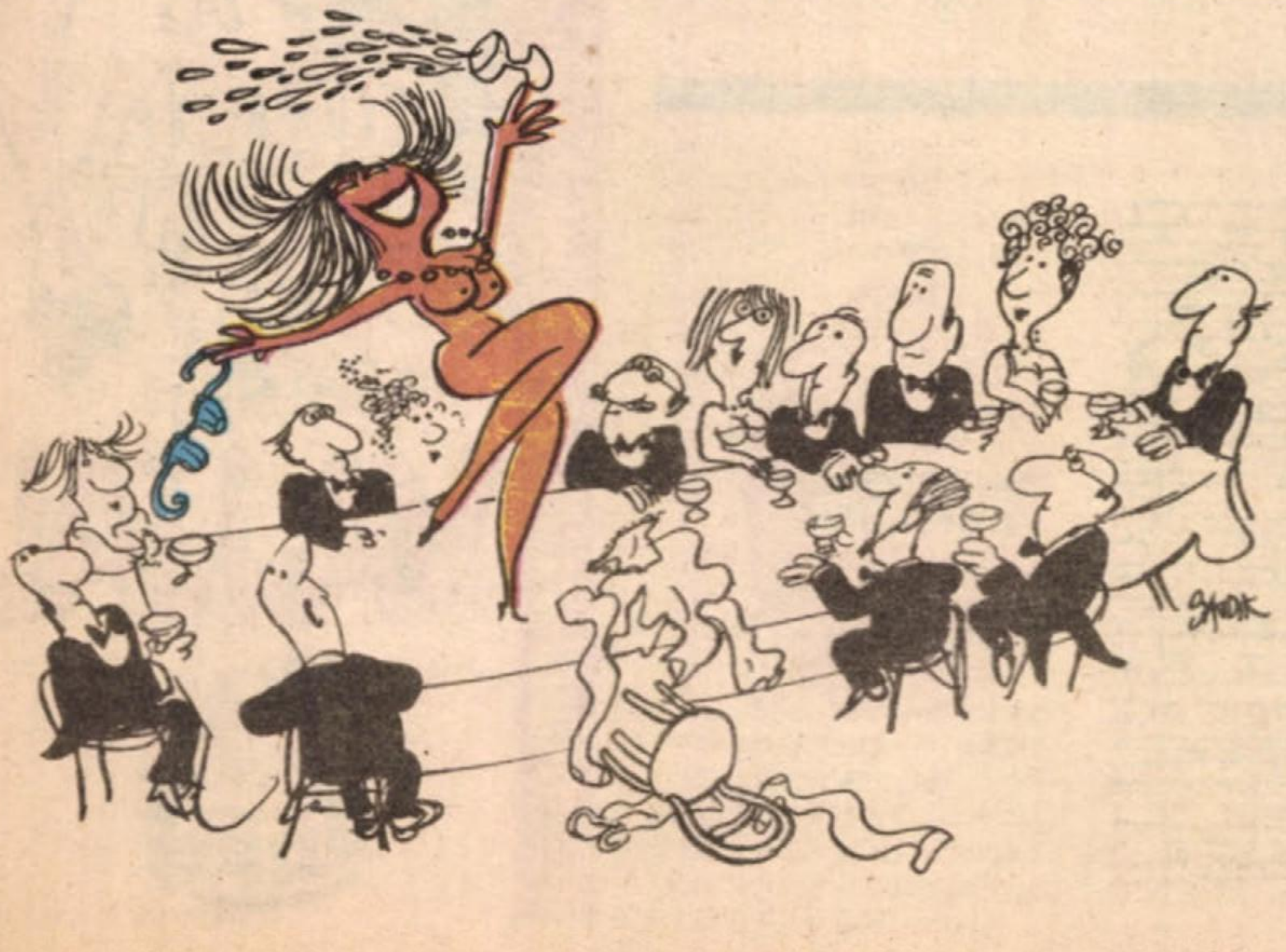

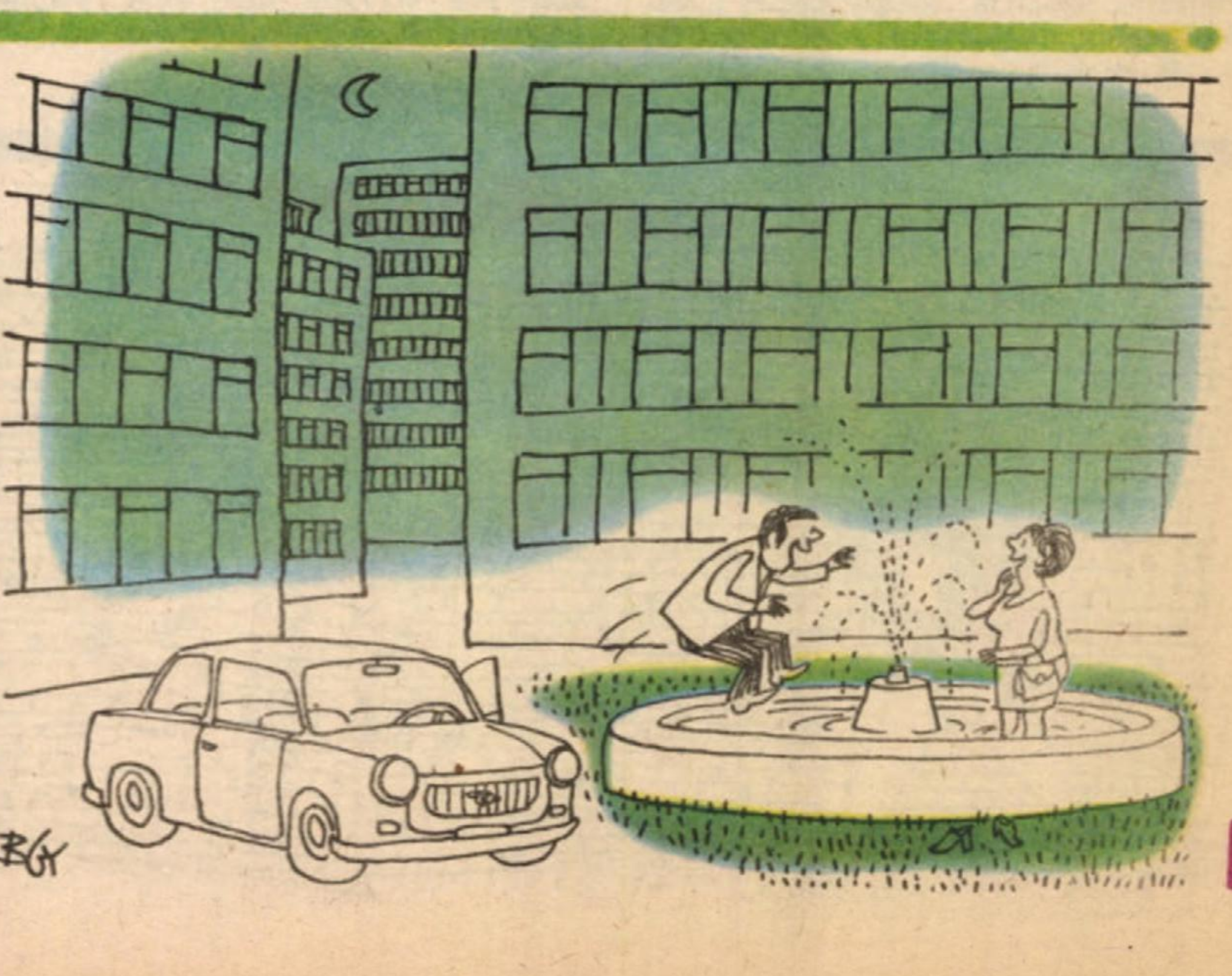

IMPORT HUMOR

SZABADSÁGON

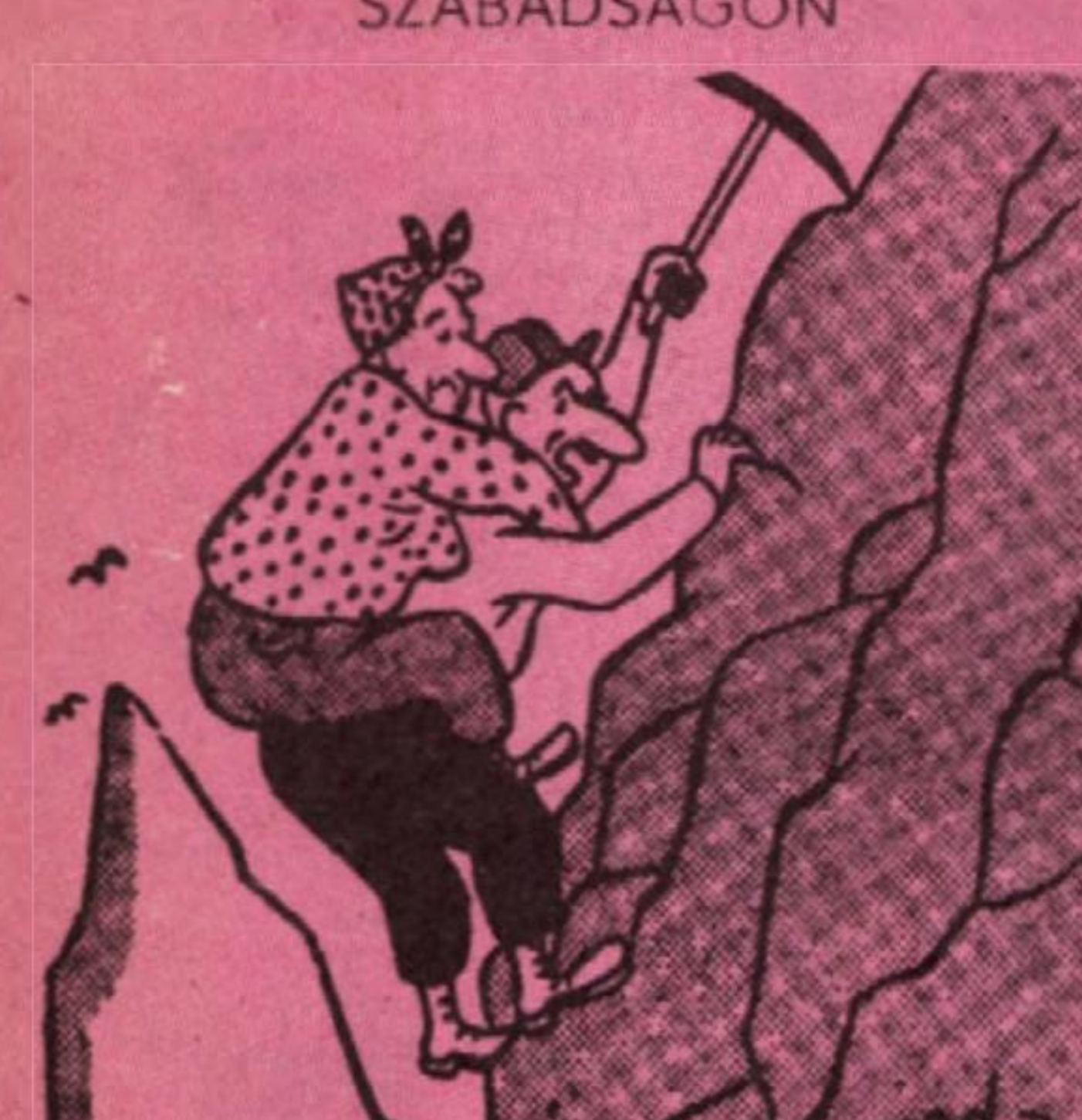

– Egy biztos, Olga: jövőre megint a tengerre megyünk nyaralni!

TERVEZÉSI HIBA

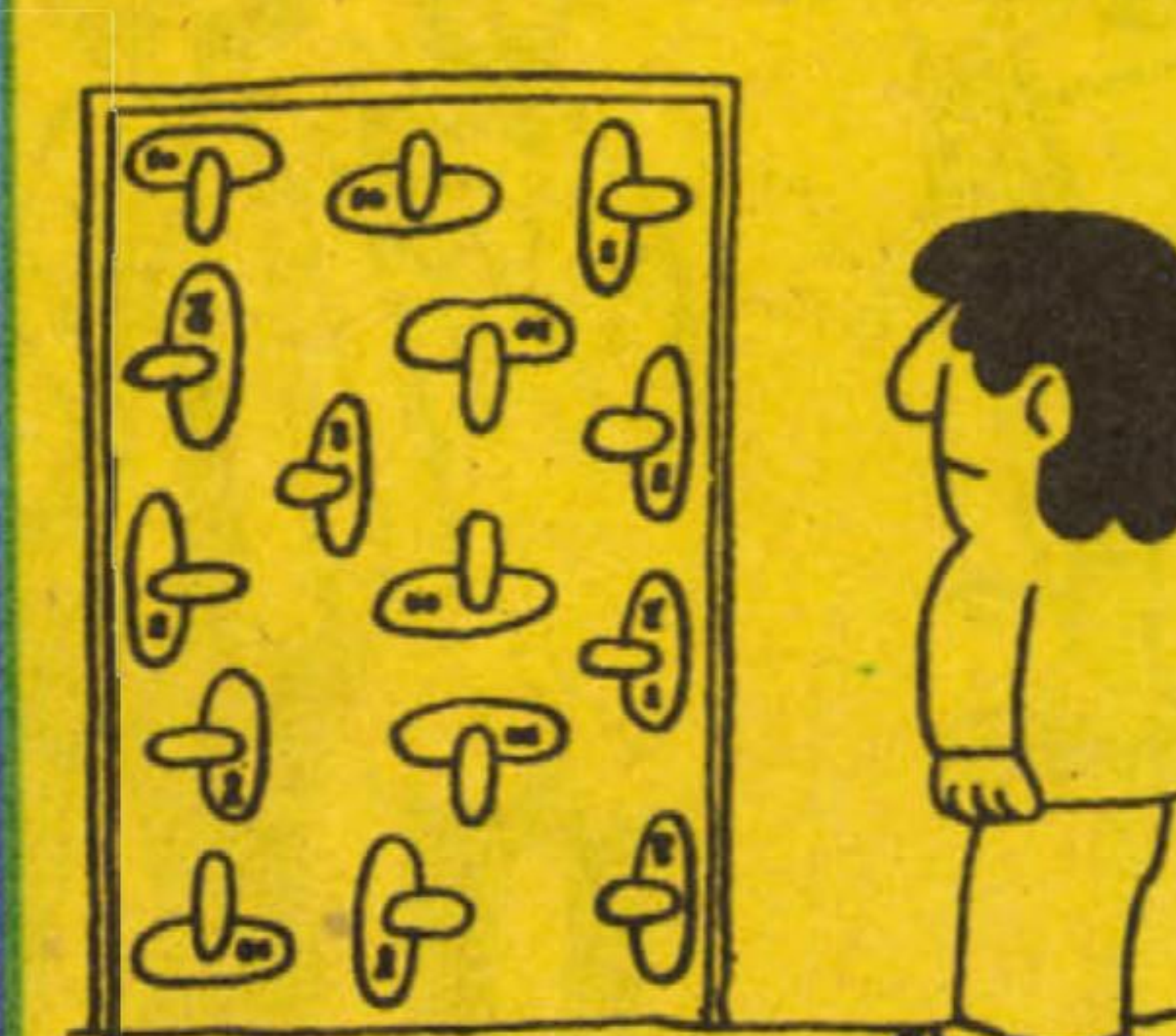

ANYAI INTELEM

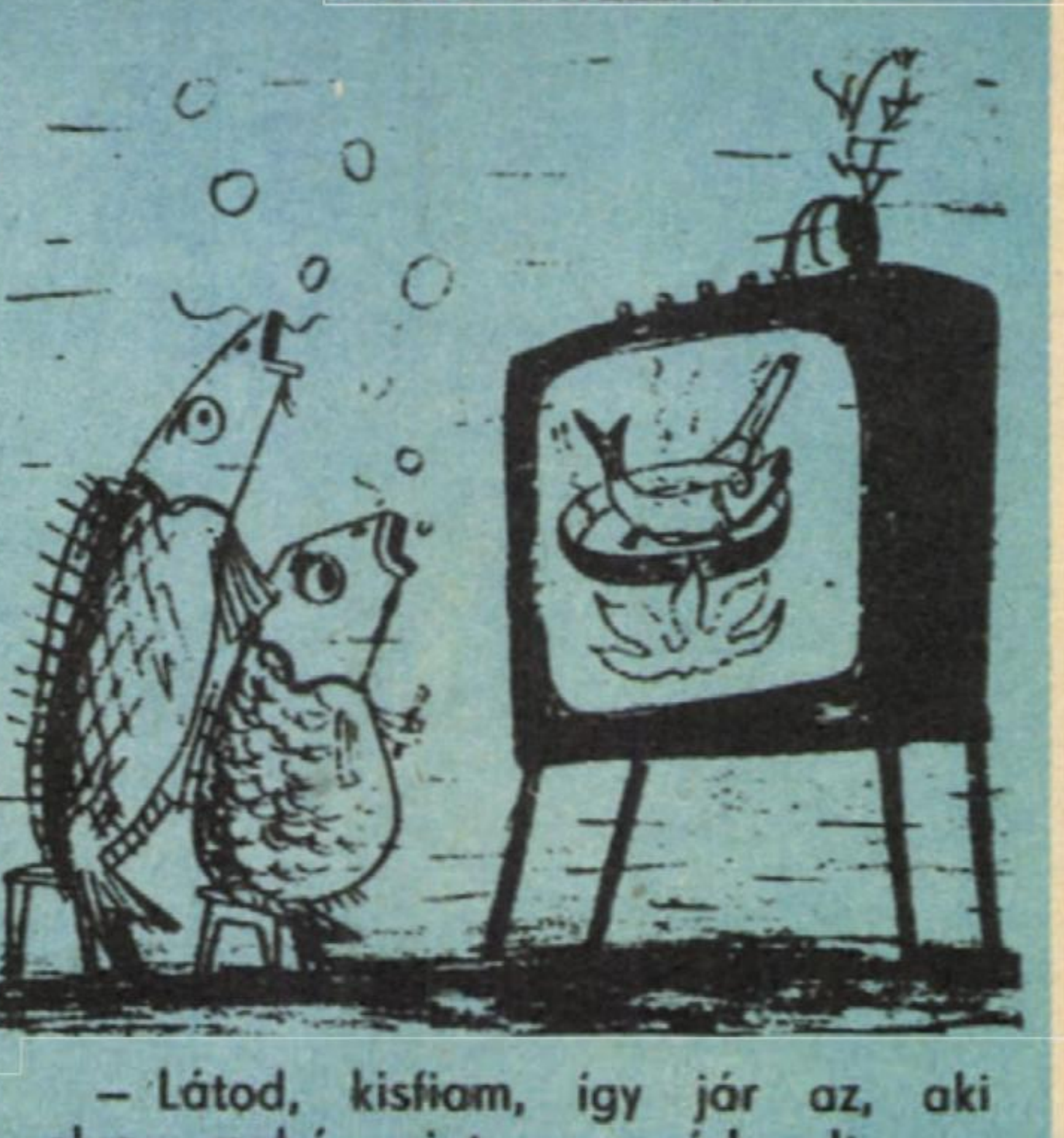

– Látod, kisfiam, így jár az, aki olyan mohó, mint a papád volt…

FOCIRAJONGÓK

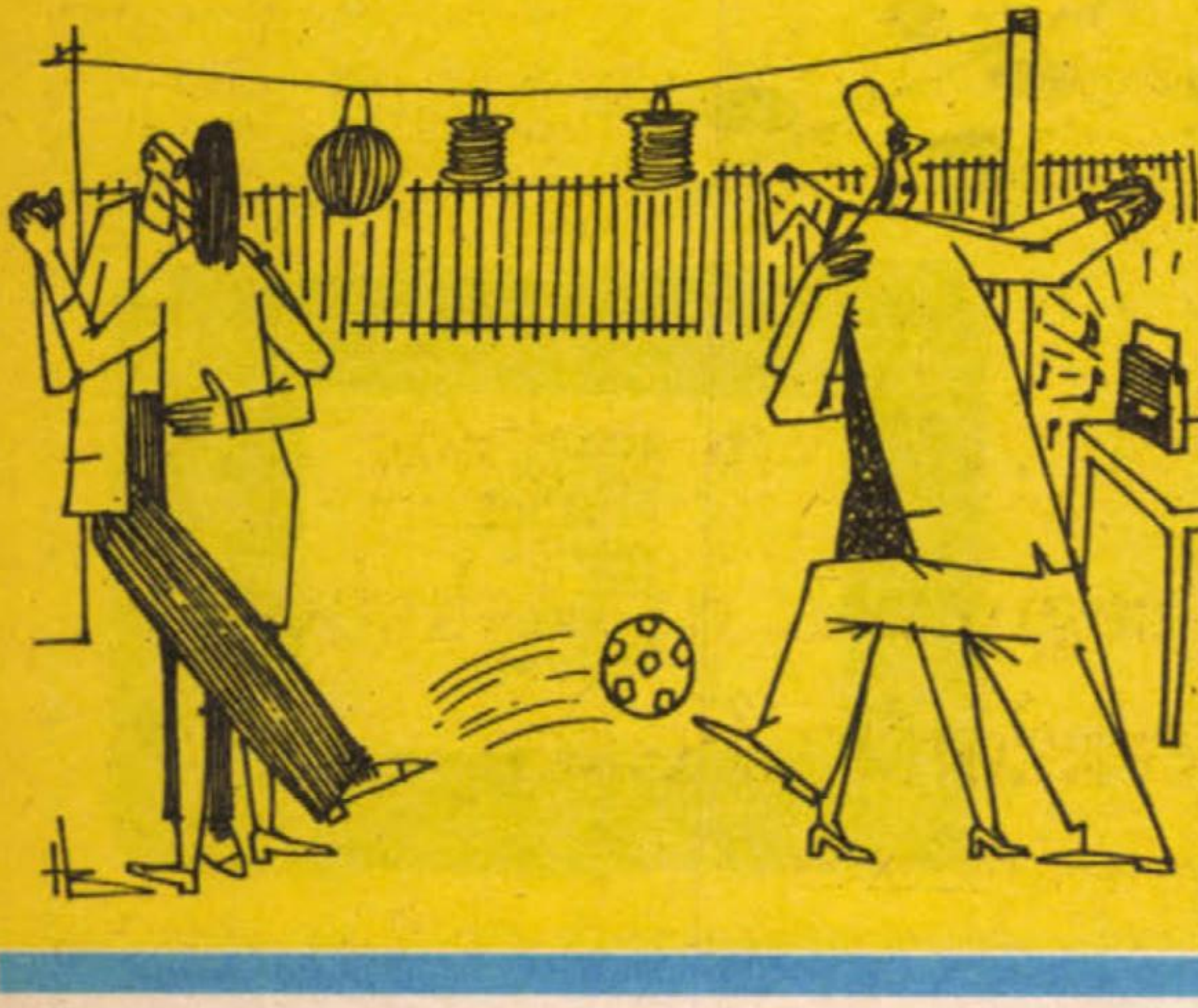

ESKÜVŐI MENET

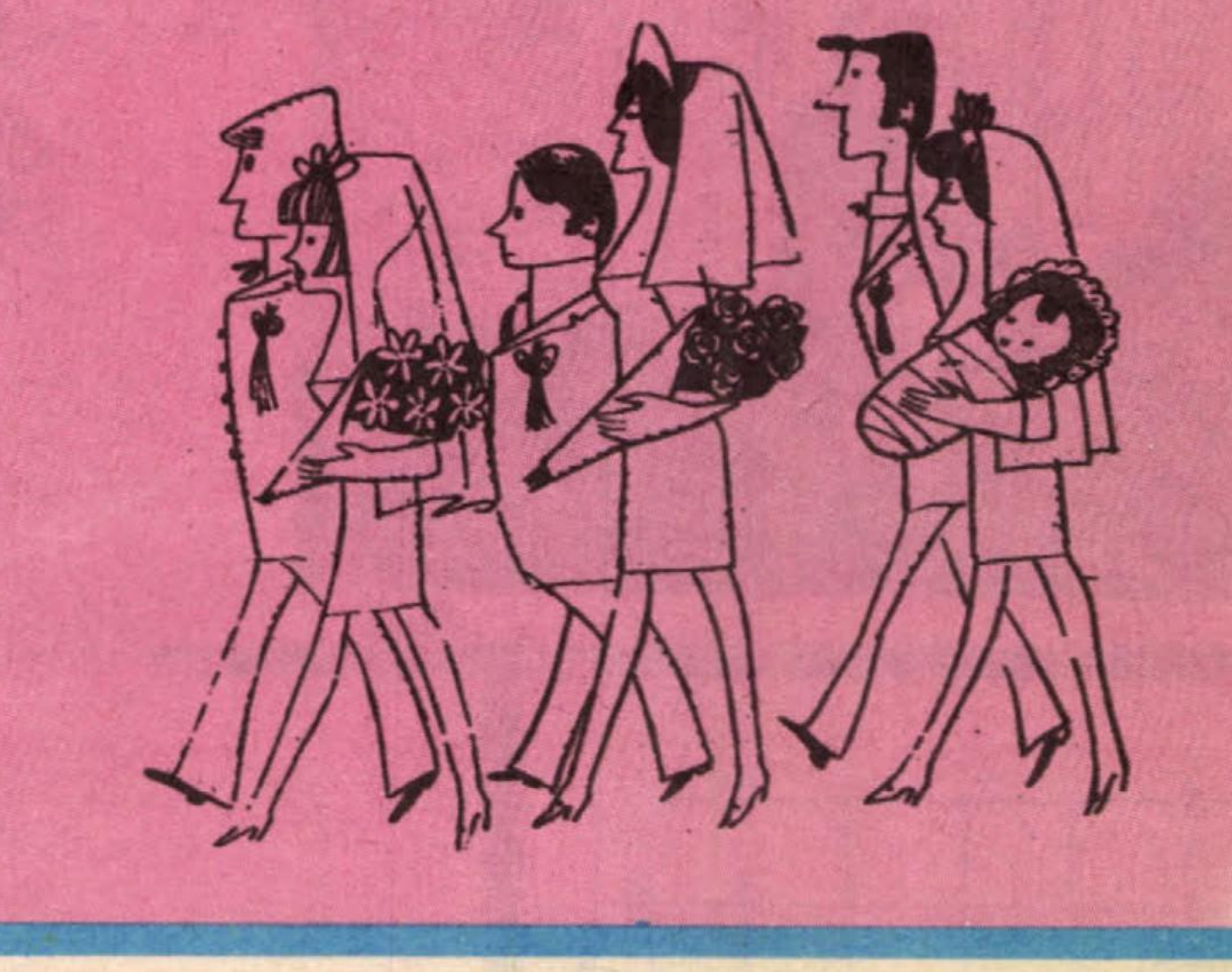

BEMUTATKOZÁS

Sétáltatjuk egymást a kutyámmal, Kormossal.

A játszótéren óvodások hintáznak, kergetőznek, egy ötévesforma legényke kiszalad hozzánk a járdára, meg akarja simogatni Kormost, az rámordul, a gyerek megszeppen, gyorsan hátra lép.

— Bácsi — kérdi —, miért haragszik rám ez a kutya?

— Nem haragszik rád — nyugtatom meg.

— Akkor miért morog, amikor meg akarom simogatni?!

— Azért, mert nem ismer téged.

Egy pillanatra eltűnődik a magyarázaton. Aztán óvatos félkört írva le, vagy két méternyire megáll a kutya előtt, két karját az oldalához szorítja, megbiccenti a fejét, szépen, tagoltan azt mondja:

— Farkas Lacika, nagycsoportos.

MINI MOSOLY

KIMUTATKOZÁS

Két színházi ember beszélget, a hatodik konyak után vannak.

— Mi ugye harminc éve utáljuk egymást tiszta szívből? — kérdi-állítja az egyik.

A másik bólint.

— Harminc éve. Mert te fűnek-fának dicsekszel, hogy te vagy a legnagyobb név a szakmában, ami nonszensz, mert ha valakit igazán ismernek és elismernek, az én vagyok.

— Nevetséges, de nem vitatkozom. Inkább teszek egy javaslatot. Ha mi ennyire nem bírjuk egymást immár harmadik évtizede, miért köszönünk egymásnak, miért bájcsevegünk, ha találkozunk, miért fizetünk egymásnak konyakot?! Sokkal becsületesebb lenne, ha felhasználnánk drága Karinthy Frigyesünk zseniális leleményét, és kimutatkoznánk egymásnak. És többé nem ismernénk egymást.

— Egyetértek. Elég a farizeuskodásból. Mutatkozzunk ki!

Kissé imbolyogva emelkednek föl a presszóasztalka mellől, ünnepélyesen kezet fognak, elmormolják a nevüket, az egyik már indulna is a kijárat felé, amikor a másik utána szól:

— Bocsánat, csak egy pillanatra!… Milyen nevet is tetszett mondani?

K. A.

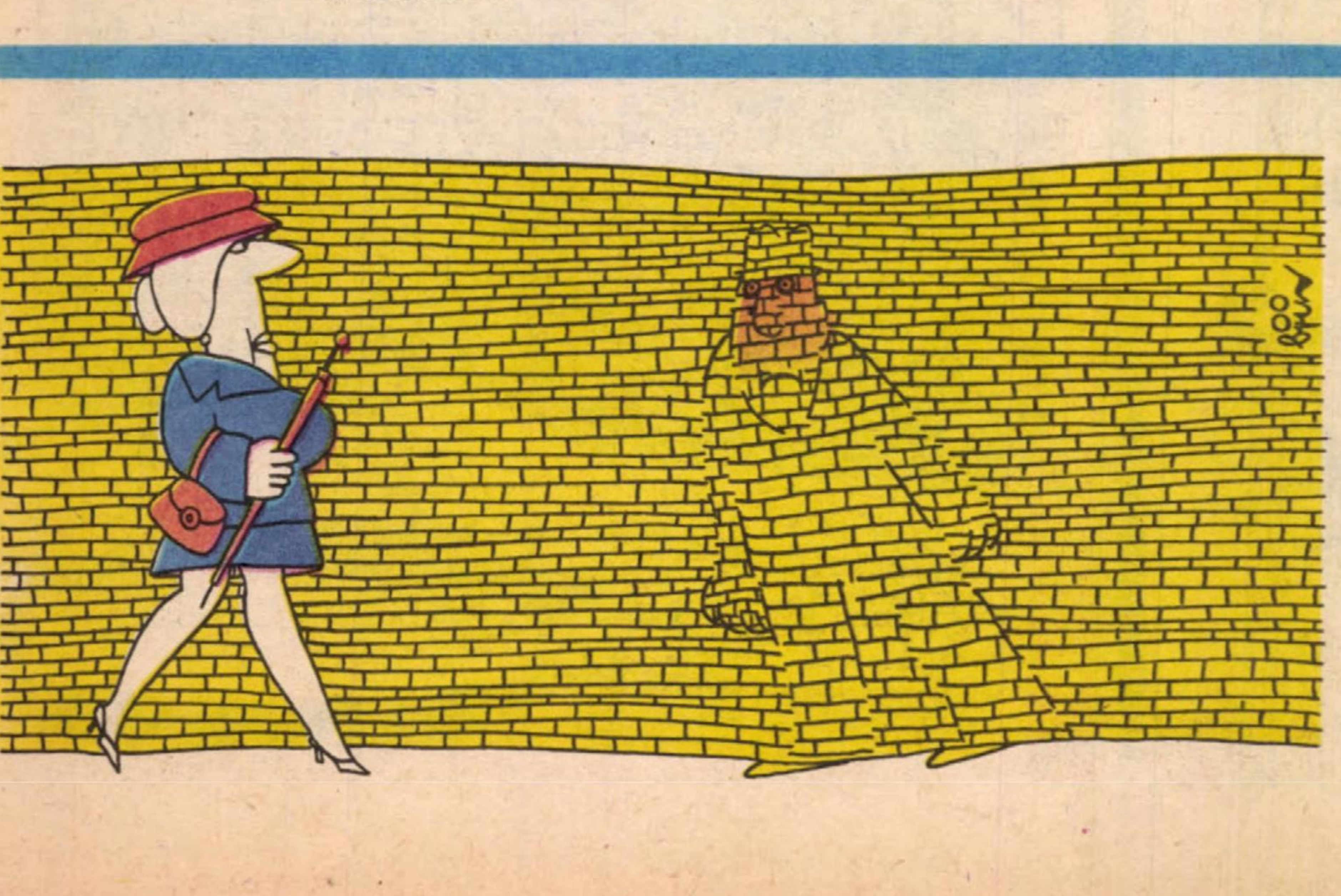

KELLEMETLEN TALÁLKOZÁS

HIRDETÉSEINK

Nem lesz kemény a lágytojás

Olcsóbb lesz a telefonálás

ÚJDONSÁG!

A JAPÁN ÉS HONGKONGI GYÁRTMÁNYÚ 3 PERCES

HOMOKÓRA

ÁRA: 20 és 48 Ft

25 OFOTÉRT

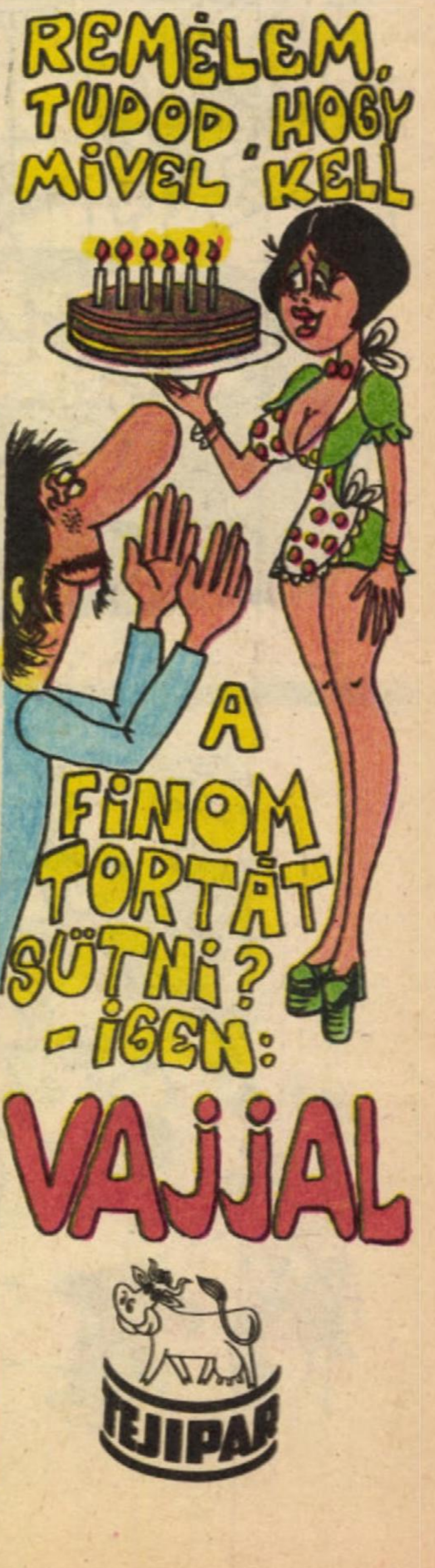

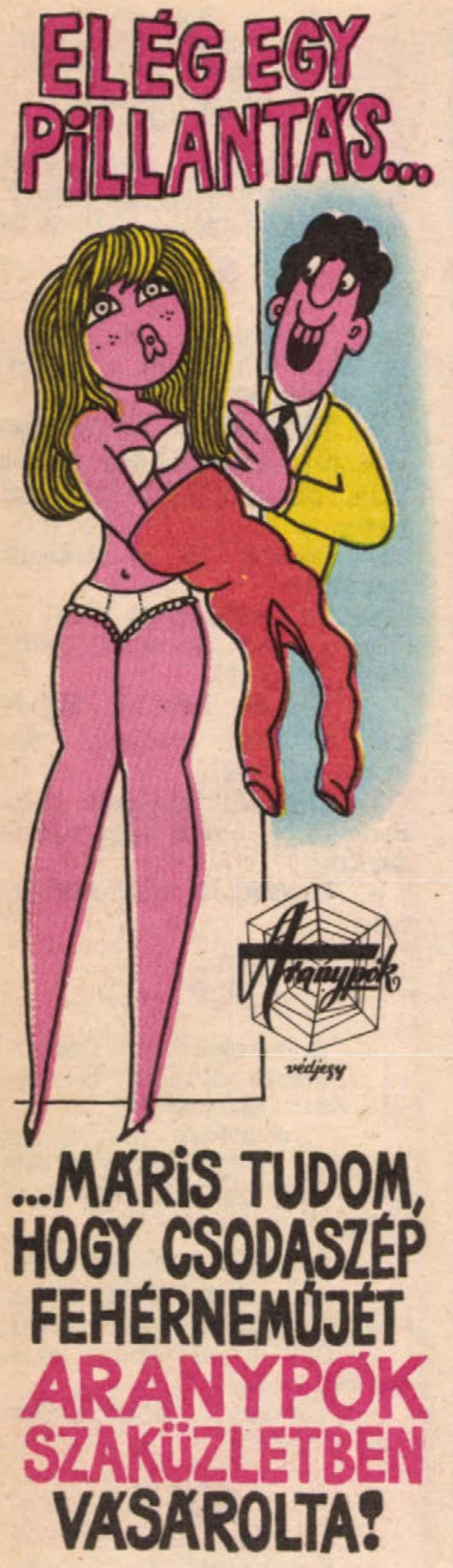
ELÉG EGY PILLANTÁS...
Aranypók
védjegy
...MÁRIS TUDOM, HOGY CSODASZÉP FEHÉRNEMŰJÉT
ARANYPÓK SZAKÜZLETBEN
VÁSÁROLTA!

HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

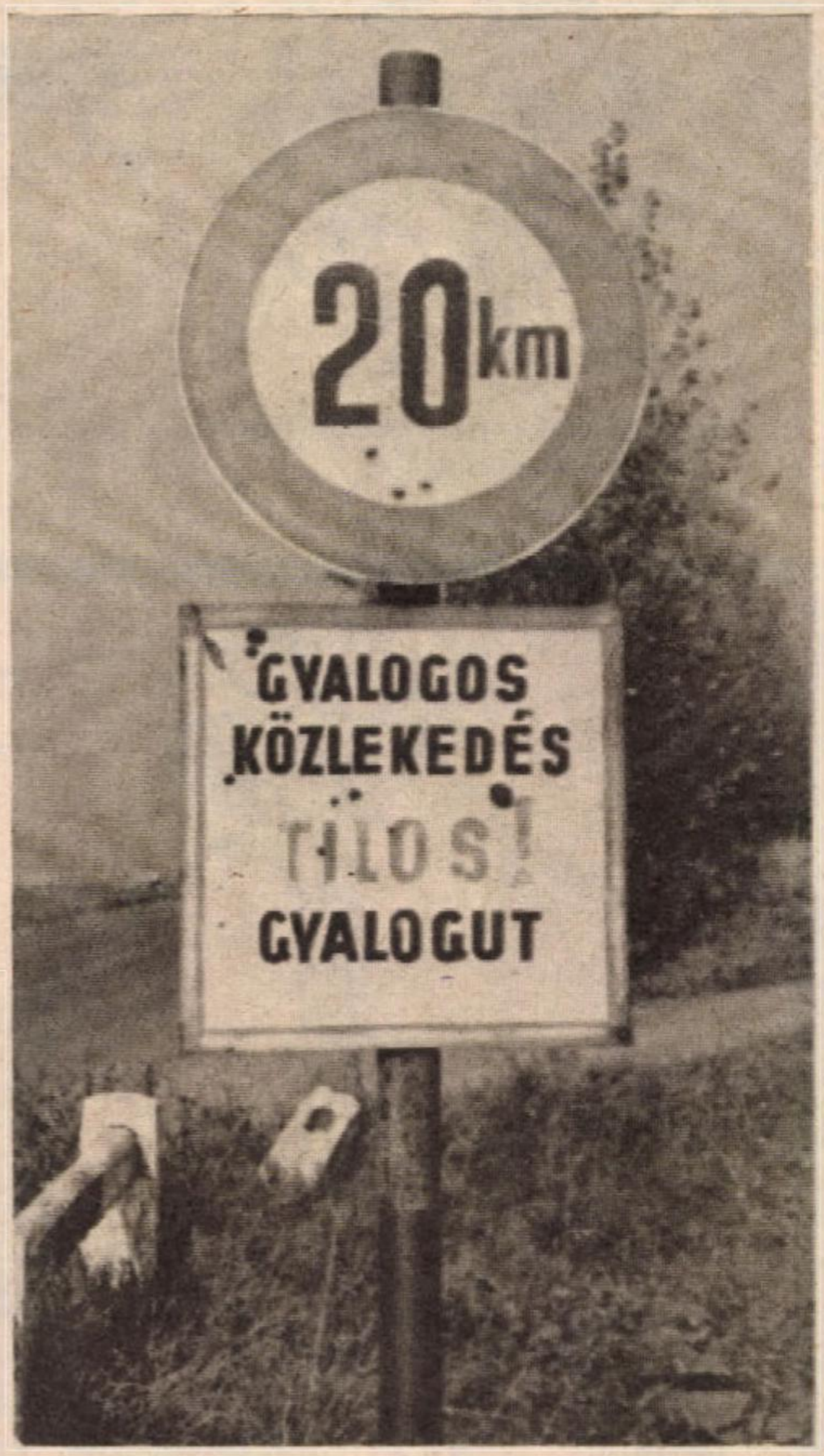
20 km
GYALOGOS KÖZLEKEDÉS
TILOS!
GYALOGUT

Jóságos ég, ezek itt szórakoznak a járókelőkkel!

(A Kőérbereki úton fényképezte Engi László)

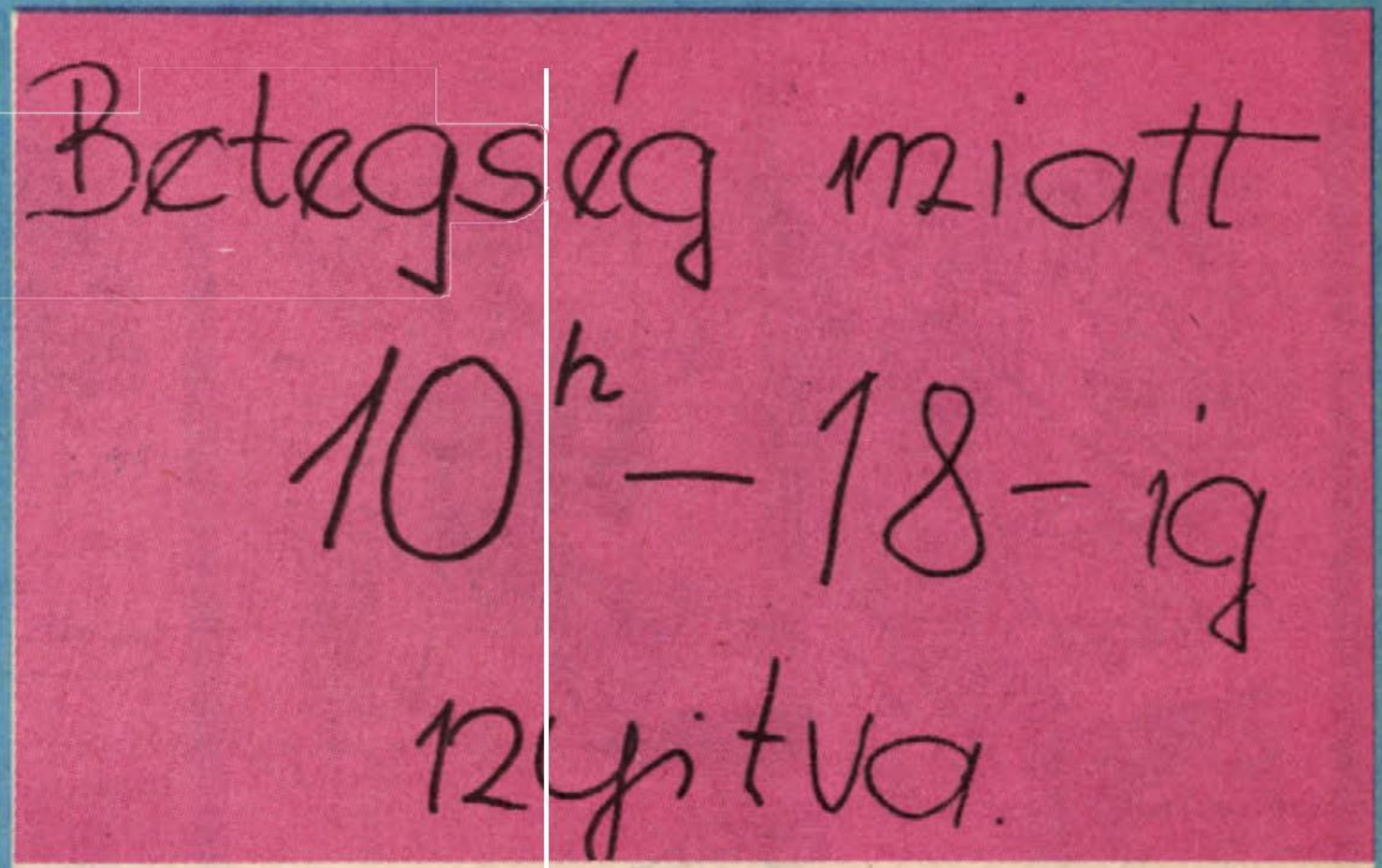

Betegség miatt

10h–18-ig

nyitva.

Már olyat is láttunk, hogy valami egészség ellenére is nyitva volt.

(Az Alkotás utcában fényképezte ifj. Dékán István)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

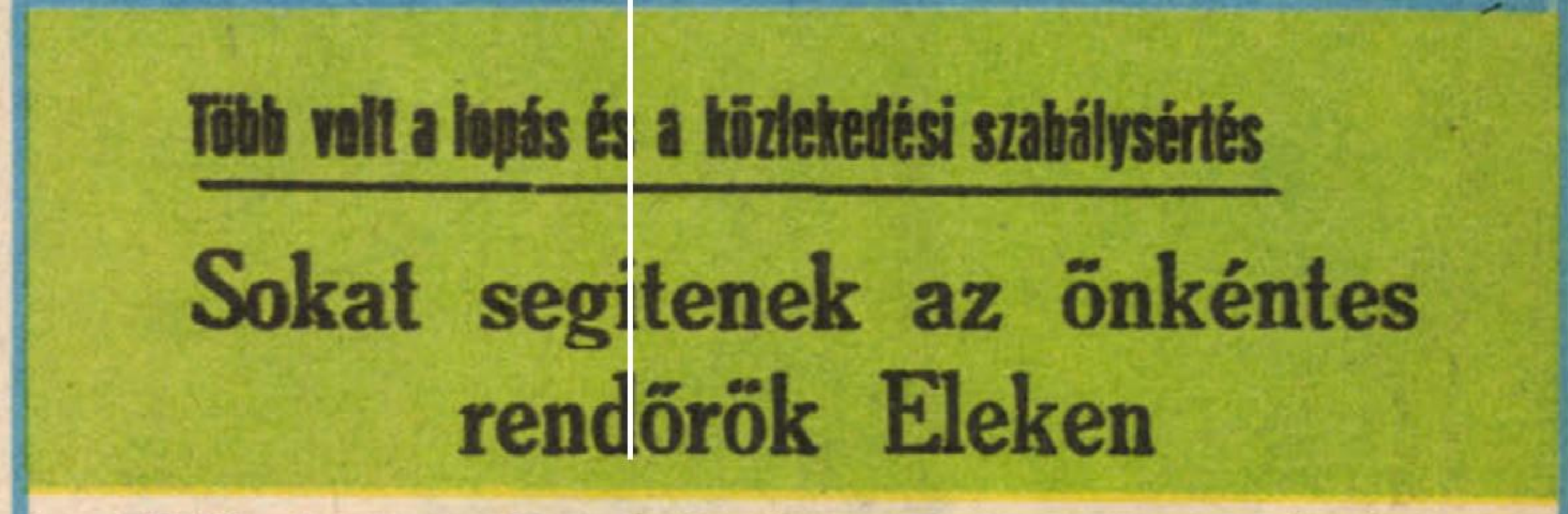

Több volt a lopás és a közlekedési szabálysértés

Sokat segitenek az önkéntes rendőrök Eleken

Talán, ha kevesebbet segítenének . . .?

(A Békés megyei Népújságból ollózta Rozek Mária, gyulai olvasónk)

NE CSAK A KOCSI KÜLSEJÉVEL TÖRŐDJENEK!
HASZNÁLJANAK
fabulon
ARCKRÉMET, ARCSZESZT, KÉZ- ÉS TESTÁPOLÓT!

HIRDETÉSEINK

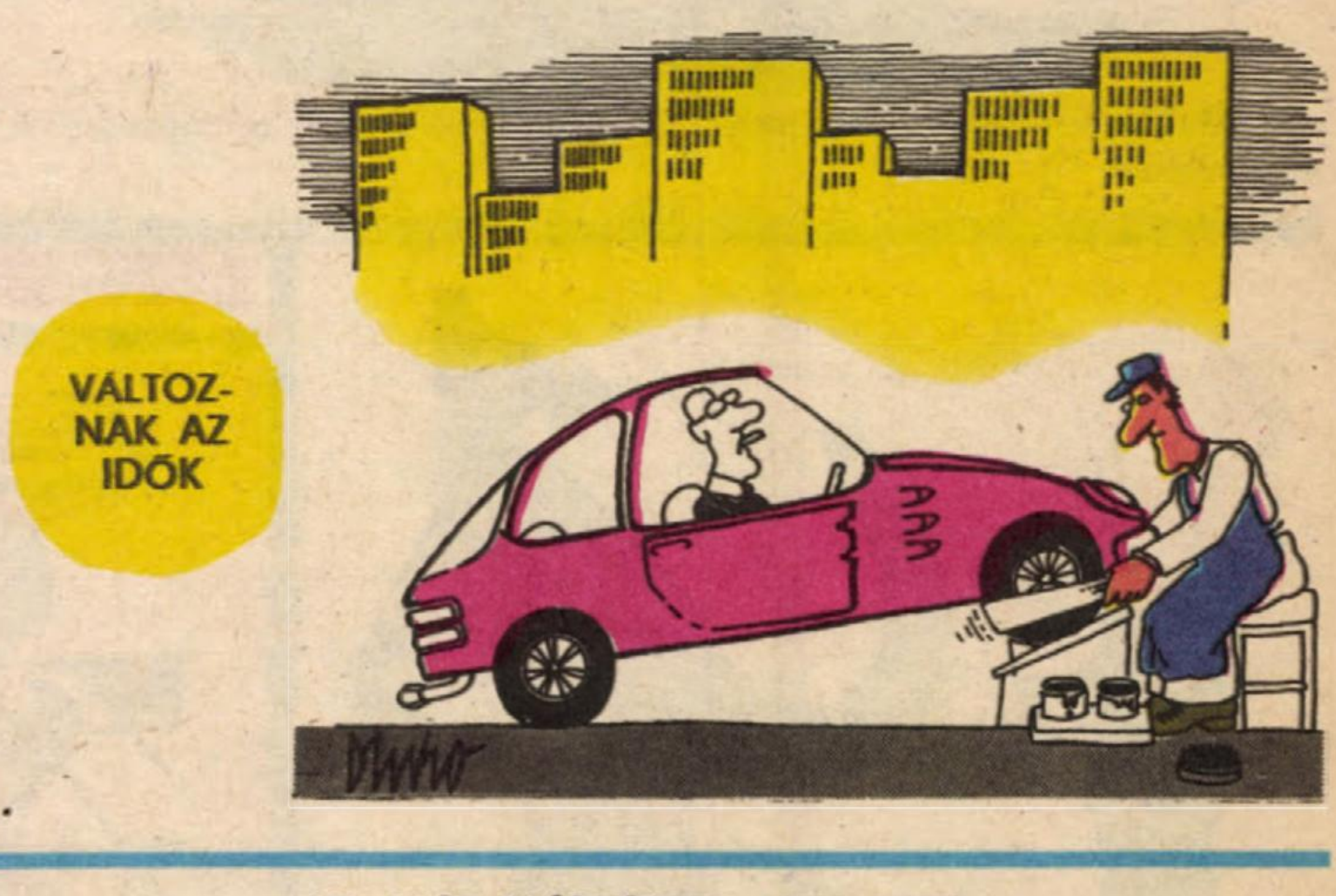
VÁLTOZNAK AZ IDŐK
AAA

HA MÁR MÁSKÉPPEN NEM MEGY

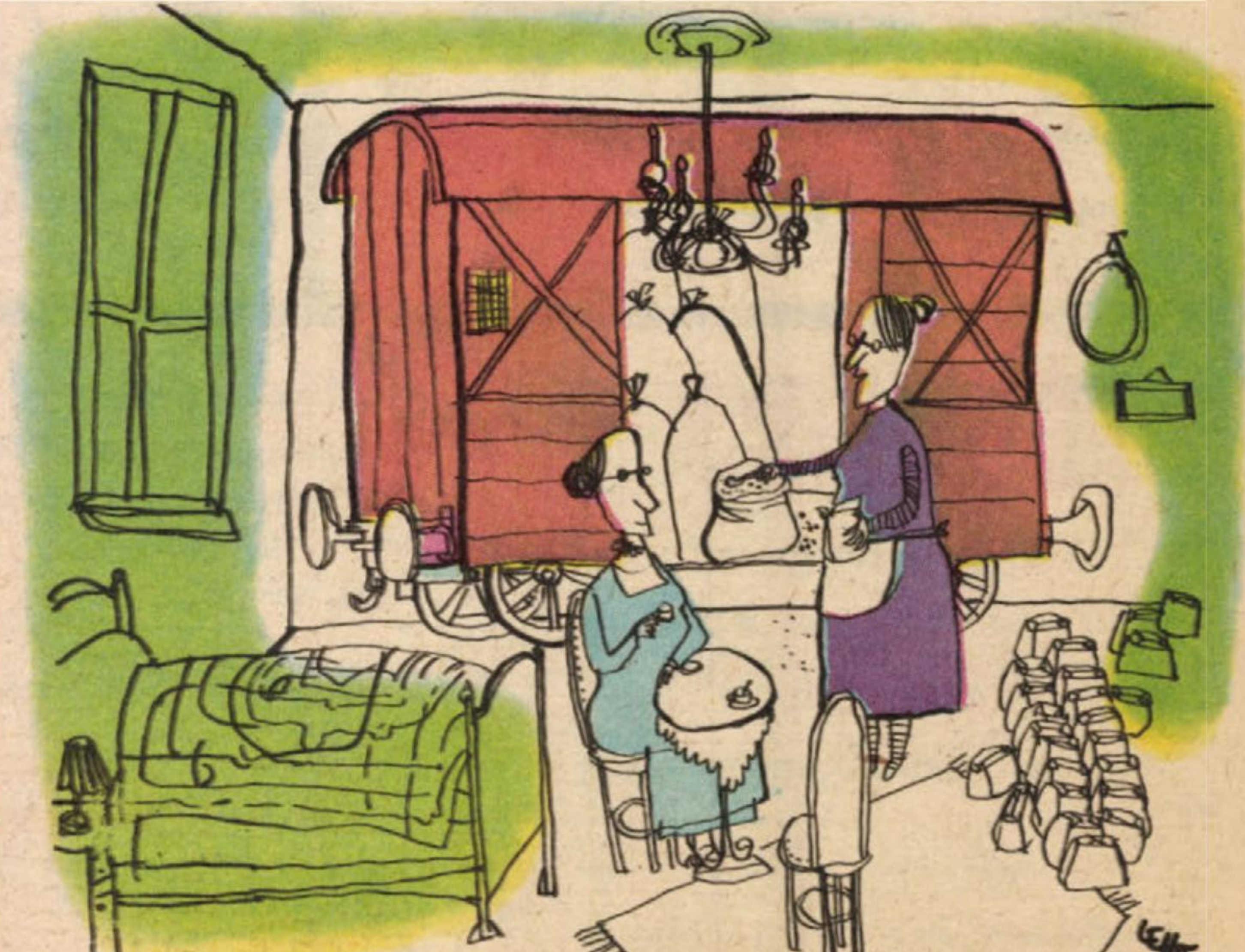

– Mint bedolgozó, szép lassan kirakosgatom ezt a vagont!

NÉHÁNY HASZNOS TANÁCS

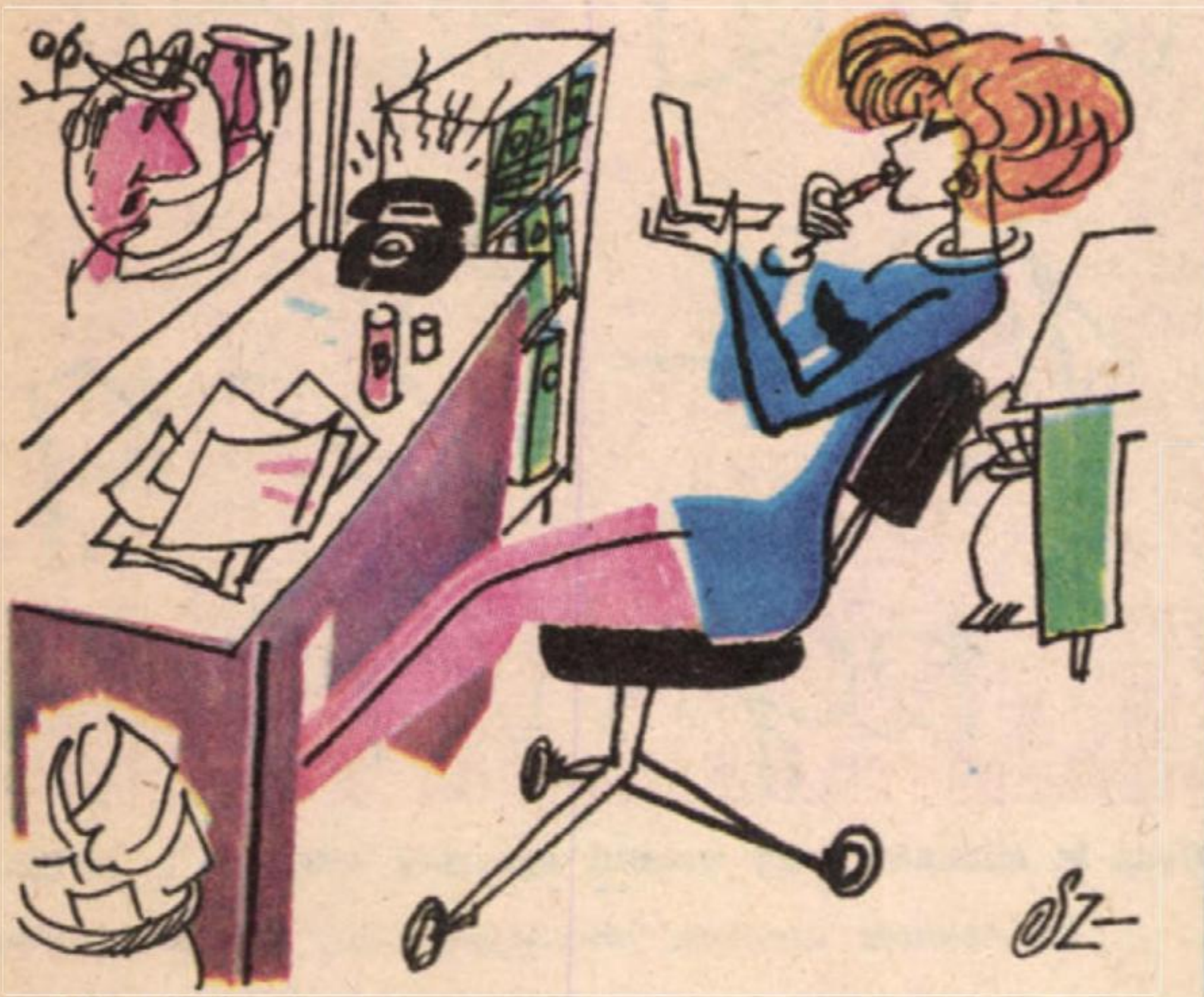

Mancikának: vezesse be a harmincórás munkahetet. (Mert most csak tíz órát dolgozik egy héten . . .)

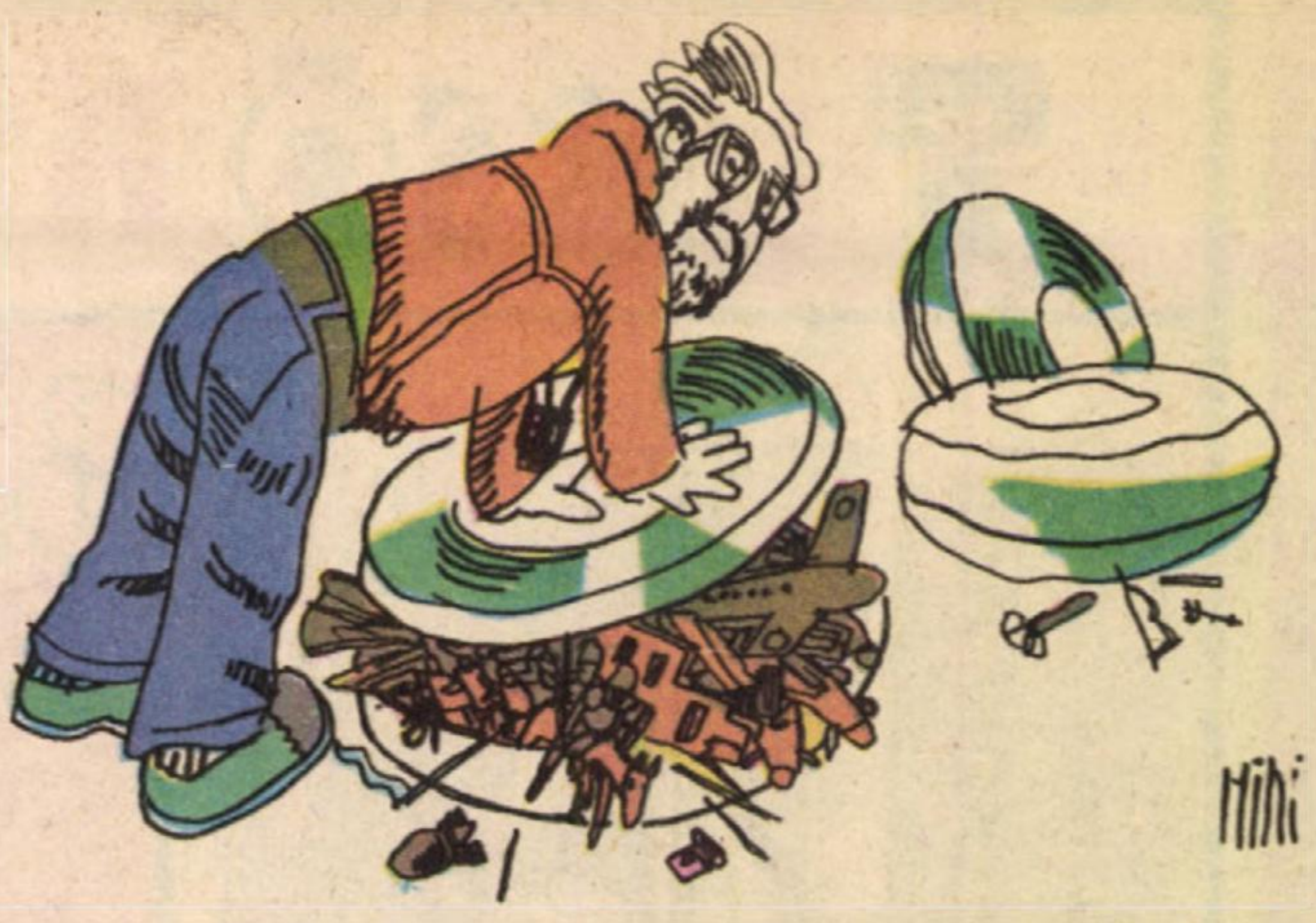

Tévé filmrendezőknek: háromszor negyven percbe sűrítsék bele a világtörténelmet.

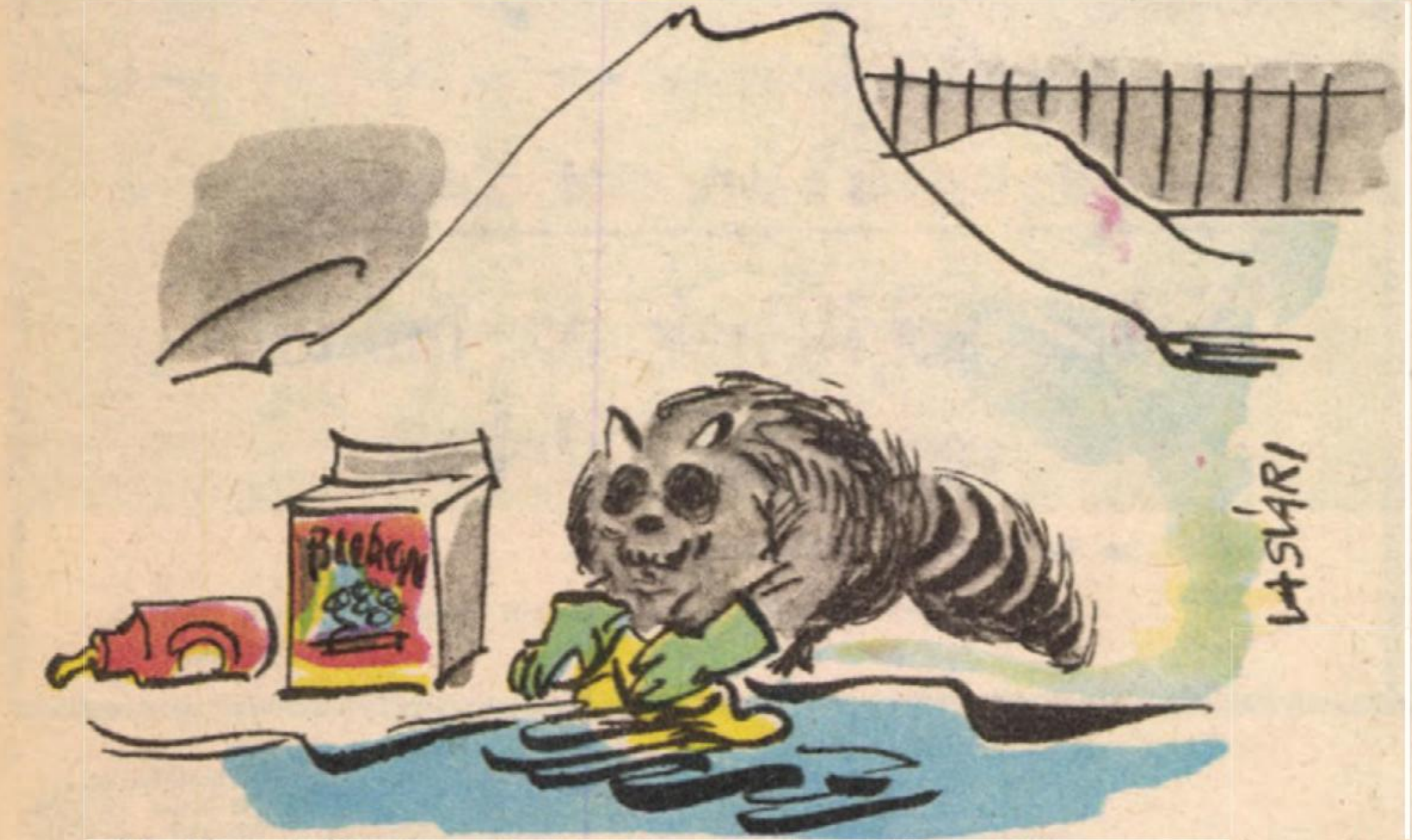

Mosómedvéknek: viseljenek gumikesztyűt, mert a mosószerek tönkreteszik a bőrt.

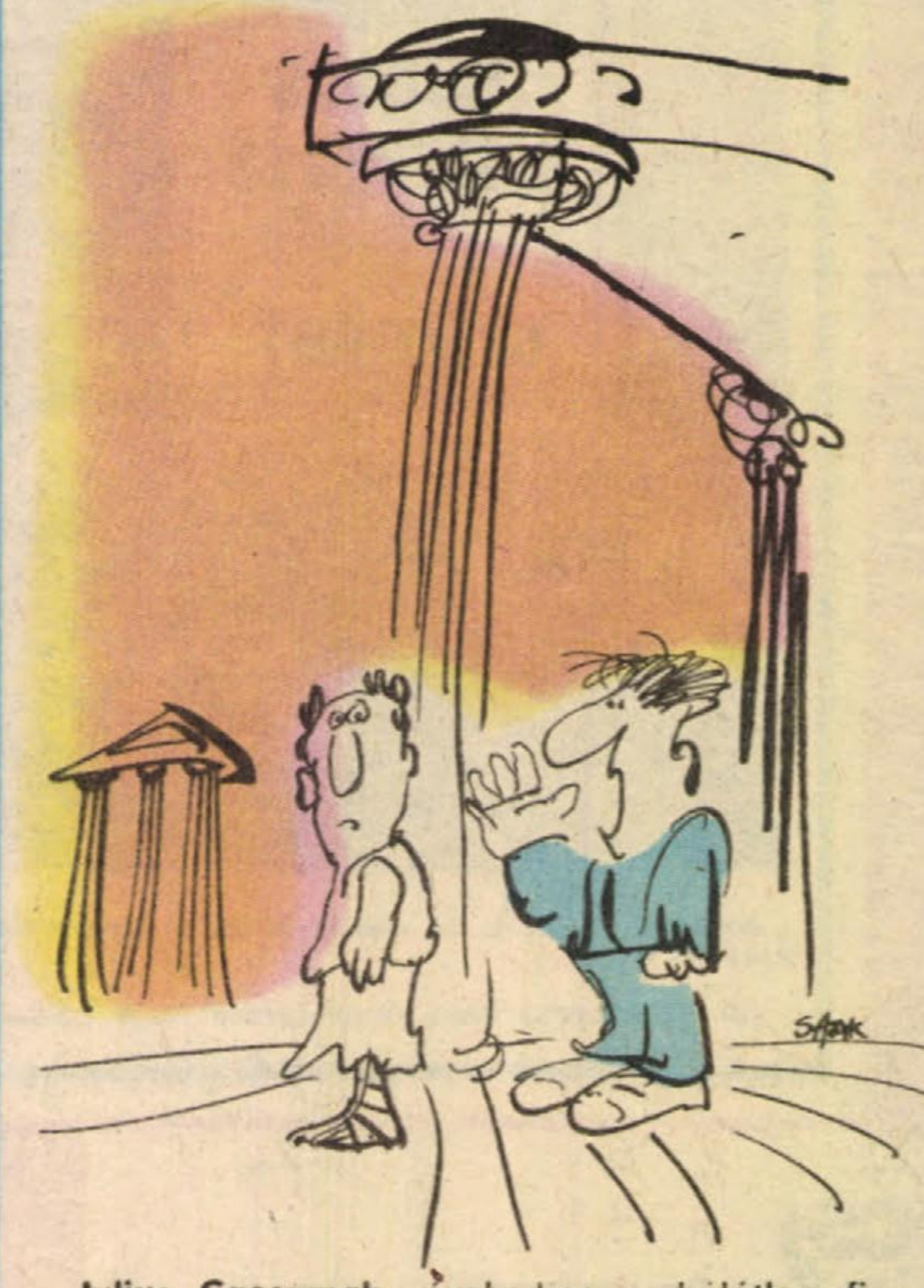

Julius Caesarnak: óvakodjon a hálátlan fiataloktól!

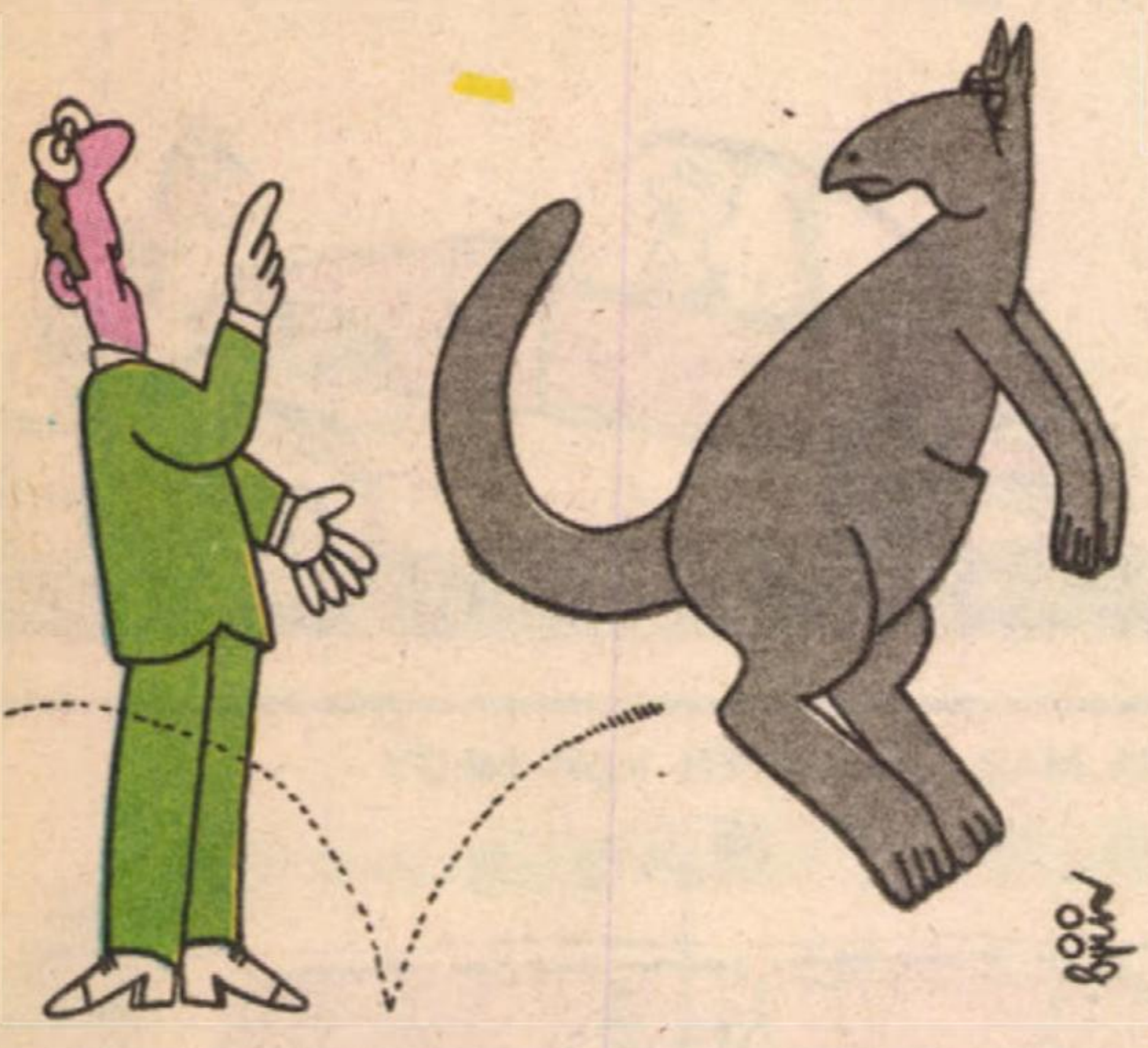

A kengurunak: nem jó folyton ugrálni!

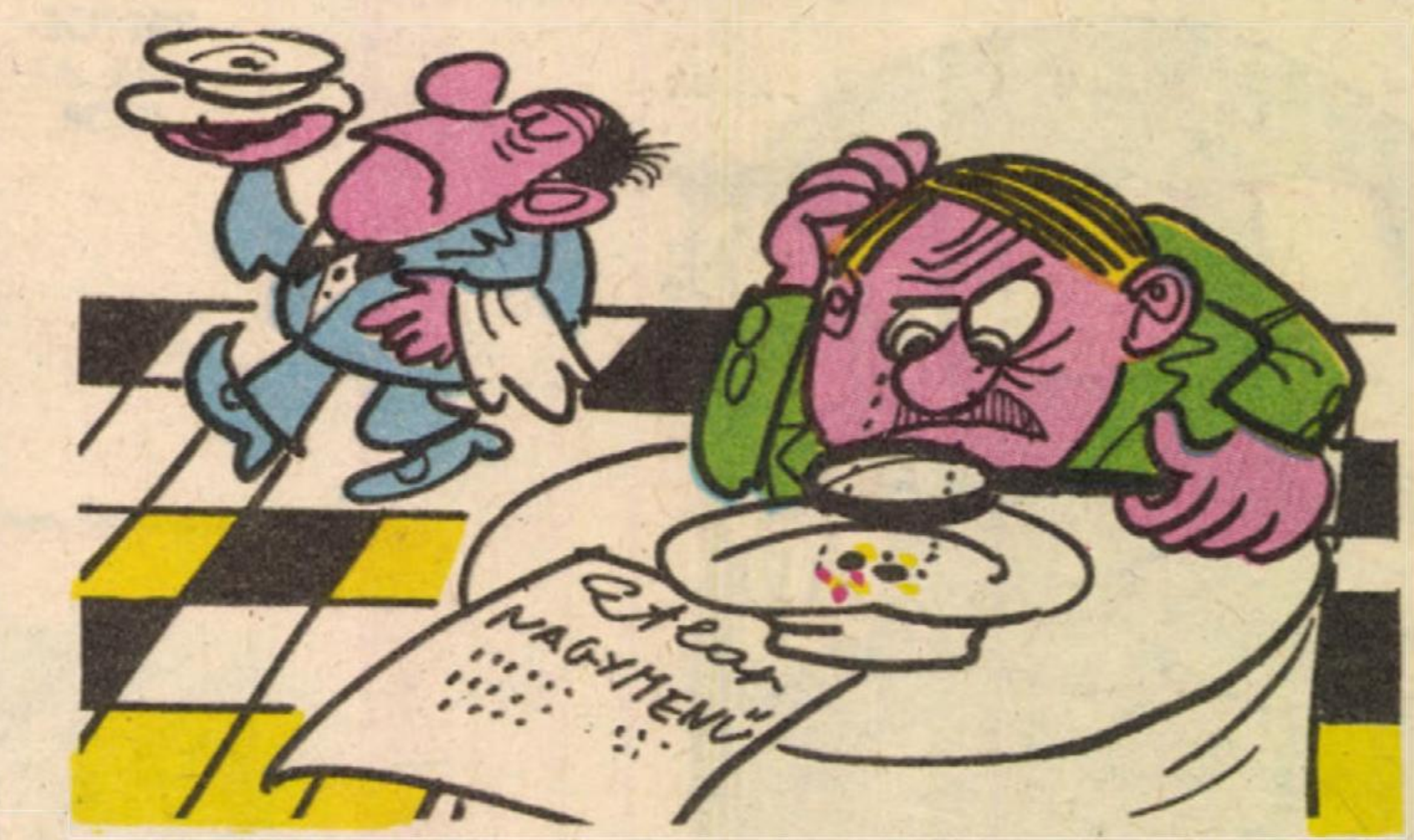

Vendéglőben étkezőknek: ne bosszankodjunk minden apróságon!

Miért kell röviden írni?

❶

— Szerkesztő úr, kérem, el tetszett olvasni a tréfát, amit írtam?

— Elolvastam és nagyon tetszett. Igazán ügyes kis írás, nagyon jól mulattam rajta.

— Akkor le is tetszik közölni?

— Szó sem lehet róla!

— De azt tetszett mondani, hogy jó!

— Jó, de hosszú! Rövidebben kell megírni, akkor közöljük!

— De hát ez csak három oldal, meg egy nyúlfarknyi!

— Hosszú, le kell rövidíteni!

❷

— Szerkesztő úr kérem, el tetszett olvasni a tréfát, amit átírtam?

— Elolvastam és nagyon tetszett. Igazán ügyes kis írás, nagyon jól mulattam rajta.

— Akkor tetszik közölni?

— Szó sem lehet róla, még mindig nagyon hosszú!

— De most már csak másfél oldal!

— Hosszú! Rövidebben kell megírni!

❸

— Szerkesztő úr, kérem, el tetszett olvasni a tréfát amit újból átírtam?

— Elolvastam és nagyon tetszett. Igazán ügyes kis írás, nagyon jól mulattam rajta.

— Akkor tetszik közölni?

— Természetesen! Sőt, már a honoráriumot is kiírattam. Tessék, itt az utalvány, holnap tíz és tizenkettő között felveheti a pénztárban!

— Nagyon szépen köszönöm, szerkesztő úr!... Ötven forint?!

— Ötven forint! Miért? Mit akar tizenkét sorért!?

Z. L.

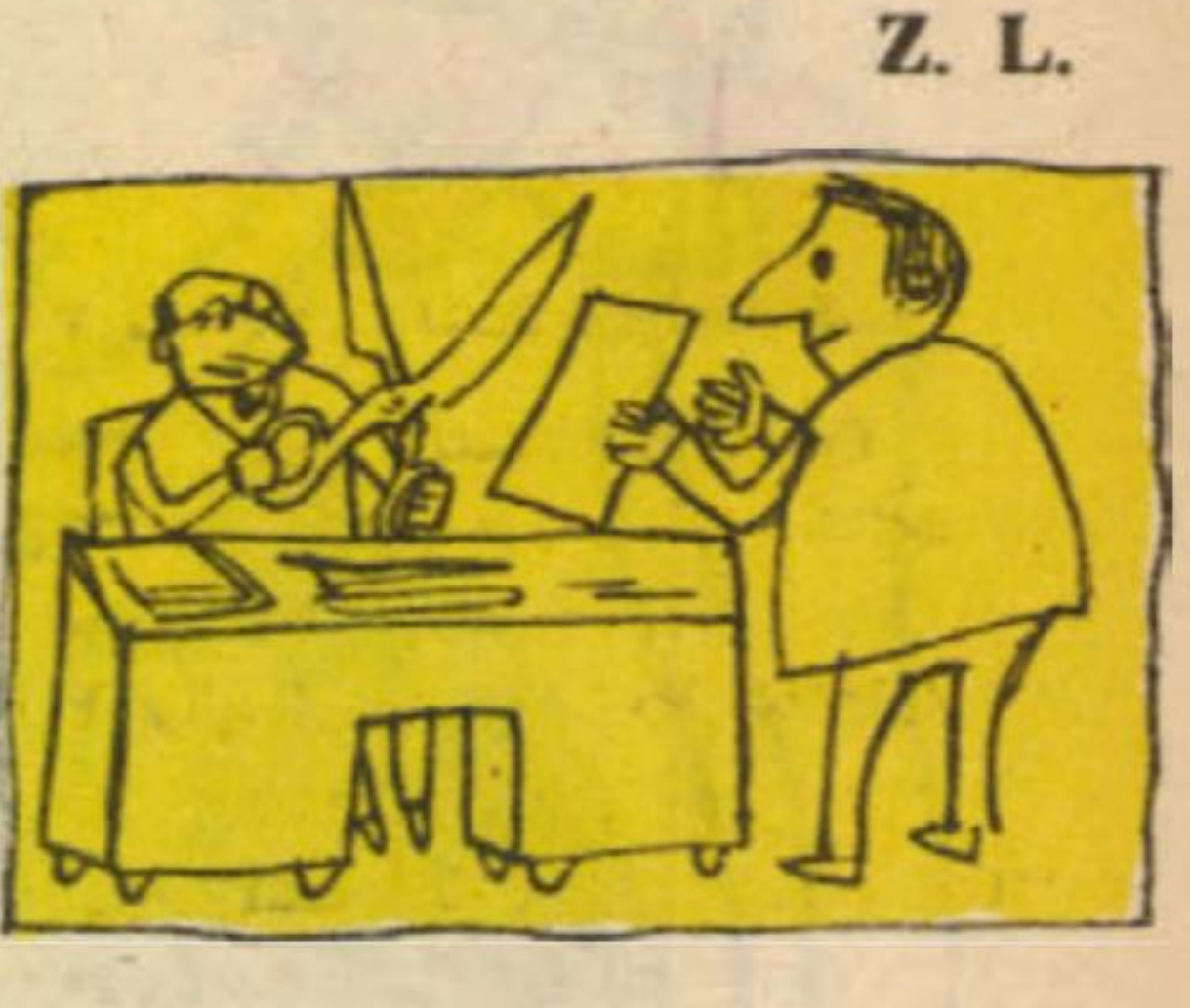

SZILÁNKOK

SZENVEDÉLY

— Én soha nem járok autón, én szenvedélyes gyalogos vagyok.

— És ha valami sürgős dolga van?

— Akkor gyorsabban gyalogolok.

MEGLEPŐ HÍR

A vállalati ellenőrzés a sikkasztás után tizenöt másodperccel leleplezte a tettest.

ILYEN IS VAN

— Tisztelt bíróság! Két éve lakunk az anyósommal. Kérem a házasságom felbontását.

— Olyan sok baja van az anyósával?

— Ellenkezőleg. Őt szeretném feleségül venni!

PANASZ

— Sajnos, a vőlegényem pontatlan, gyakran késik.

— Mi a foglalkozása?

— Mozdonyvezető a MÁV-nál.

REKLÁM

SZOLGÁLTATÁSAINKRA NYOLC FELSŐBB SZERVNÉL PANASZKODHAT!

GAVALLÉR FÉRJ

— Tavaly karácsonyra kapott tőlem a feleségem egy fél pár cipőt. Idén, a szeretet ünnepén, megkapja a másik felét.

SZÍNHÁZ

X.-nek egy tehetségtelen színészt kell alakítania a darabban. Nem megy, mert X sajnos tehetségtelen.

DICSEKVÉS

— Én olyan nagyüzemet vezetek, ahol csak az évi vízszennyeződésért tizenötmillió forint bírságot fizetünk!

MINTAFÉRJ

— Végre kaptam egy kis külön prémiumot, amiről nem tud a feleségem.

— És mit csinál a pénzzel?

— Hazaviszem neki.

Galambos Szilveszter

IGÉNYES MUNKAERŐ

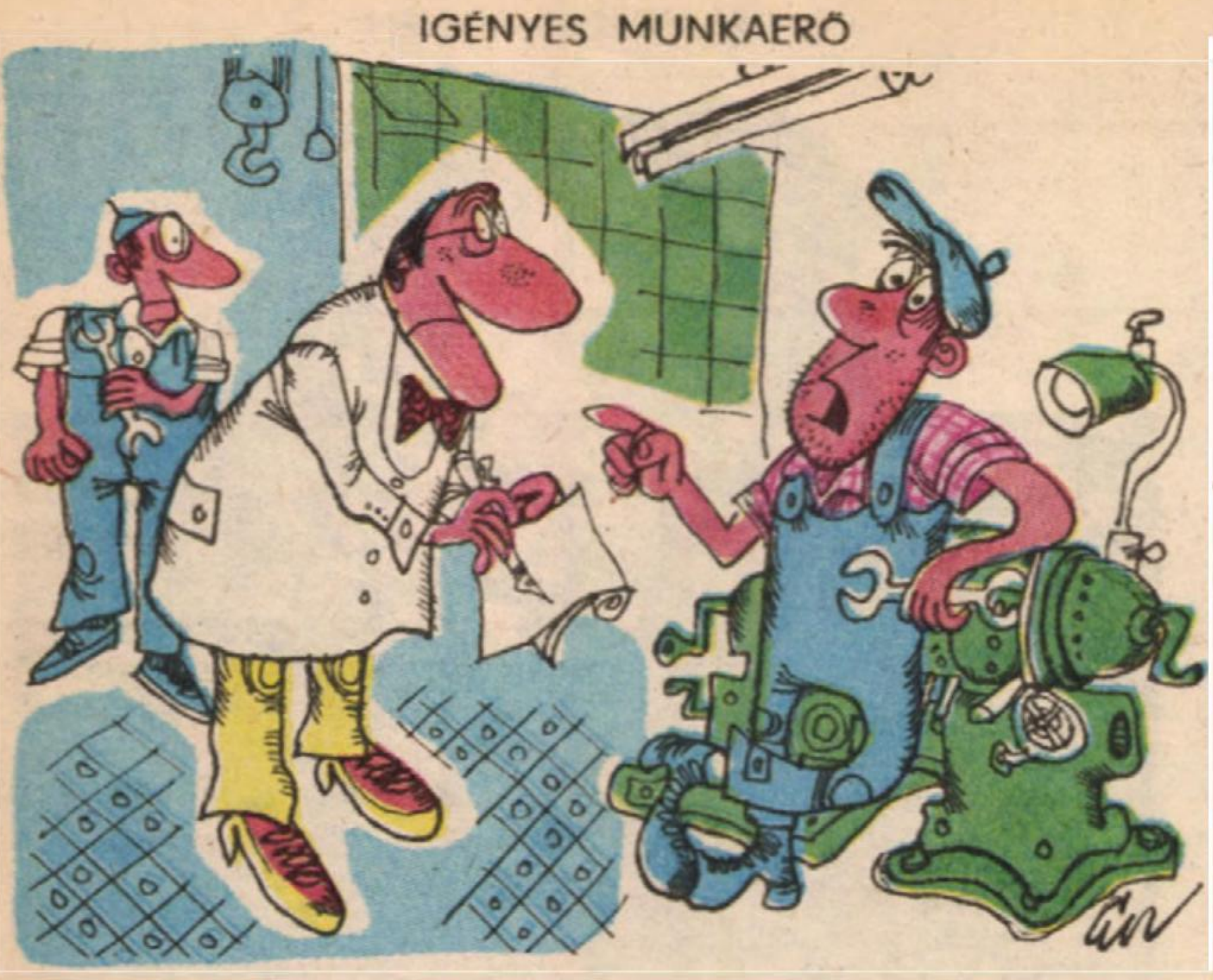

– Mutassa a diplomáját, mert mindenféle kontártól nem hagyom magam pszichologizáltatni!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy professzor elmegy az orvoshoz.

— Doktor úr, álmatlanság kezd úrrá lenni rajtam: a legutóbbi öt tudományos tanácskozáson mindent együttvéve csupán harminc percet aludtam.

A járvány tetőfokán az orvos rekord mennyiségű injekciót ad be. Kétségbeesésében egy cédulát ragaszt ki rendelőjének az ajtajára:

„A jobb idő kihasználás érdekében kérem, hogy a helyiségbe háttal jöjjön be.”

MESTERDETEKTÍV

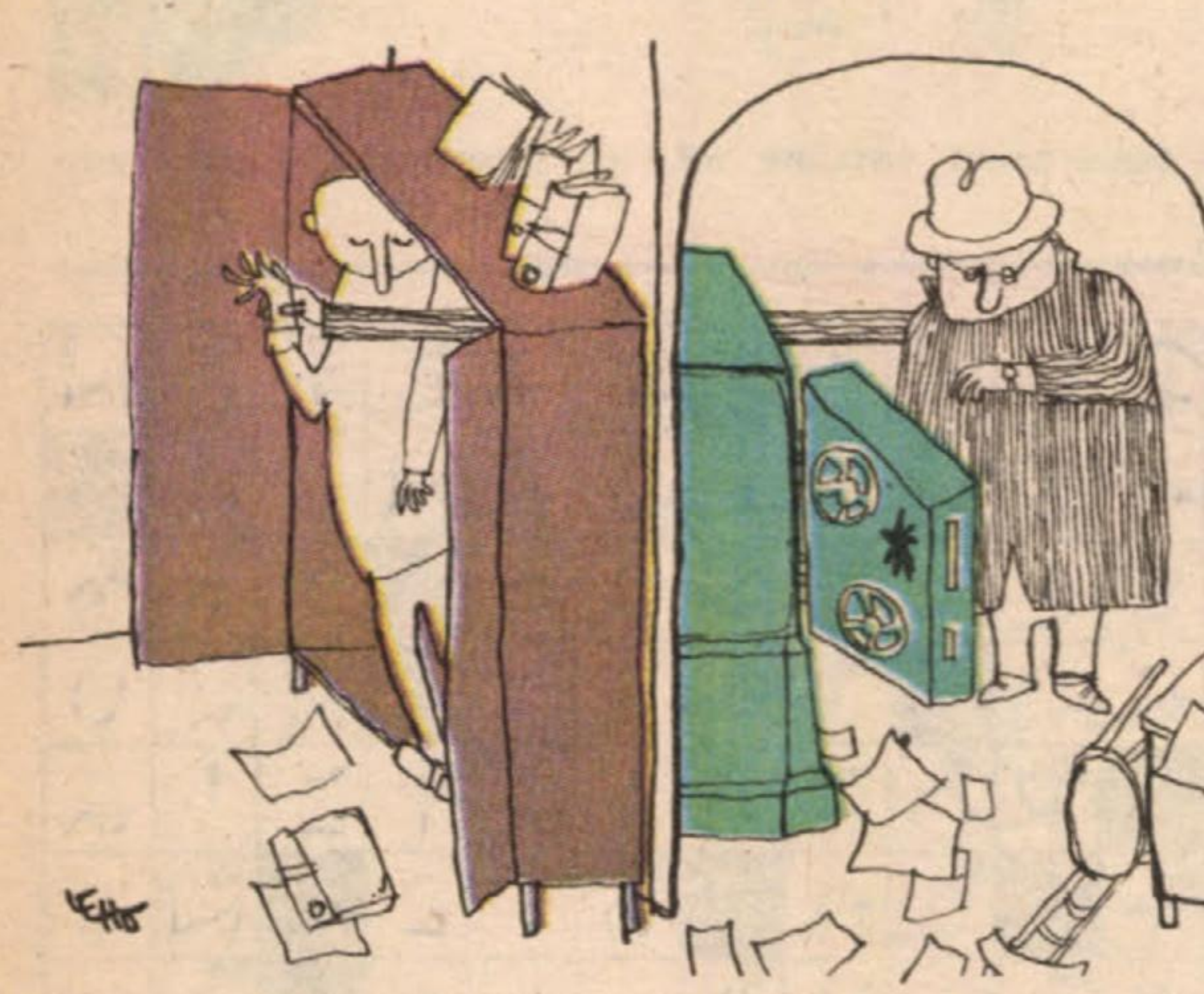

ITT OLVASTUK—OTT OLVASTUK

VÉRÜZLET

A Svenska Dagbladet című svéd lap érdekes történetet közöl az állami vérvizsgáló laboratóriumban történt betörésről. A Stockholm egyik elővárosában levő modern laboratóriumba a múlt hét végén behatolt két felfegyverzett férfi és egy nő. Ellopták a hétvégi autóforgalomban összegyűjtött szabálysértők véralkohol-próbáit. Először a rendőrség azt hitte, hogy a betörők maguk is részegen vezettek autót és így próbálták eltüntetni a bűn nyomait. Később azonban kiderült, hogy sokkal nagyobb szabású akcióról van szó. A vérpróbákon szereplő nevek tulajdonosai — több ezren — udvarias levelet kaptak, amelyben tekintélyes összeg ellenében felajánlják nekik az áruló fiolát. Mire az első páciens telefonált a rendőrségnek, már többezren fizettek. A stockholmi rendőrség becslése szerint a vér-rablók körülbelül egymillió svéd koronát vettek fel.

Most modern riasztóberendezéssel védik a véralkoholpróbák laboratóriumát Stockholmban.

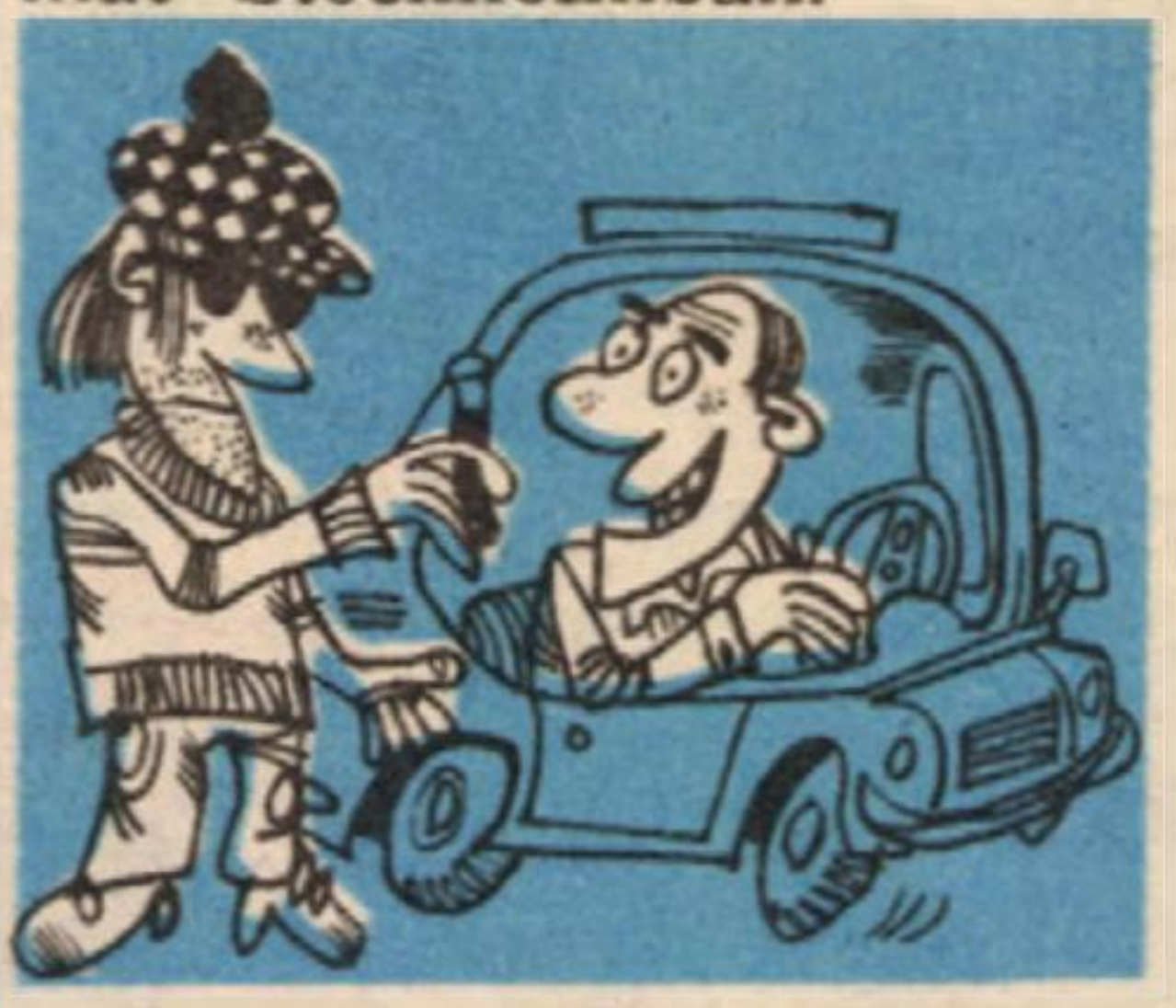

„PÉNZÜGYI SZAKÉRTŐ”

Úgy látszik, vannak dolgok, amelyek nem változnak. A stuttgarti polgármesterválasztáson induló jelöltek között feltűnt egy Manfred Rommel nevű úr. A jelölt, aki Stuttgart városát vezetni szeretné, 45 esztendős és fia Rommel marsallnak, a náci hadigépezet egyik vezető tábornokának. Természetesen Rommel úr a jobboldali ellenzéki párt, a CDU színeiben indul és a jelölteket ismertető füzetecskében mint „pénzügyi szakértő” szerepel.

Ez egyébként igaz is. Rommel úr ugyanis már eddig sem volt munkanélküli: jelenleg ő Baden-Württemberg tartományi kormánynak pénzügyminiszter-helyettese.

Hiába, nem mindegy, hogy hová születik valaki.

ÖNBIZALOM

A New York Times hétvégi melléklete az elmúlt hónapokban „önbizalomversenyt” rendezett, amelyre történeteket kellett beküldeni.

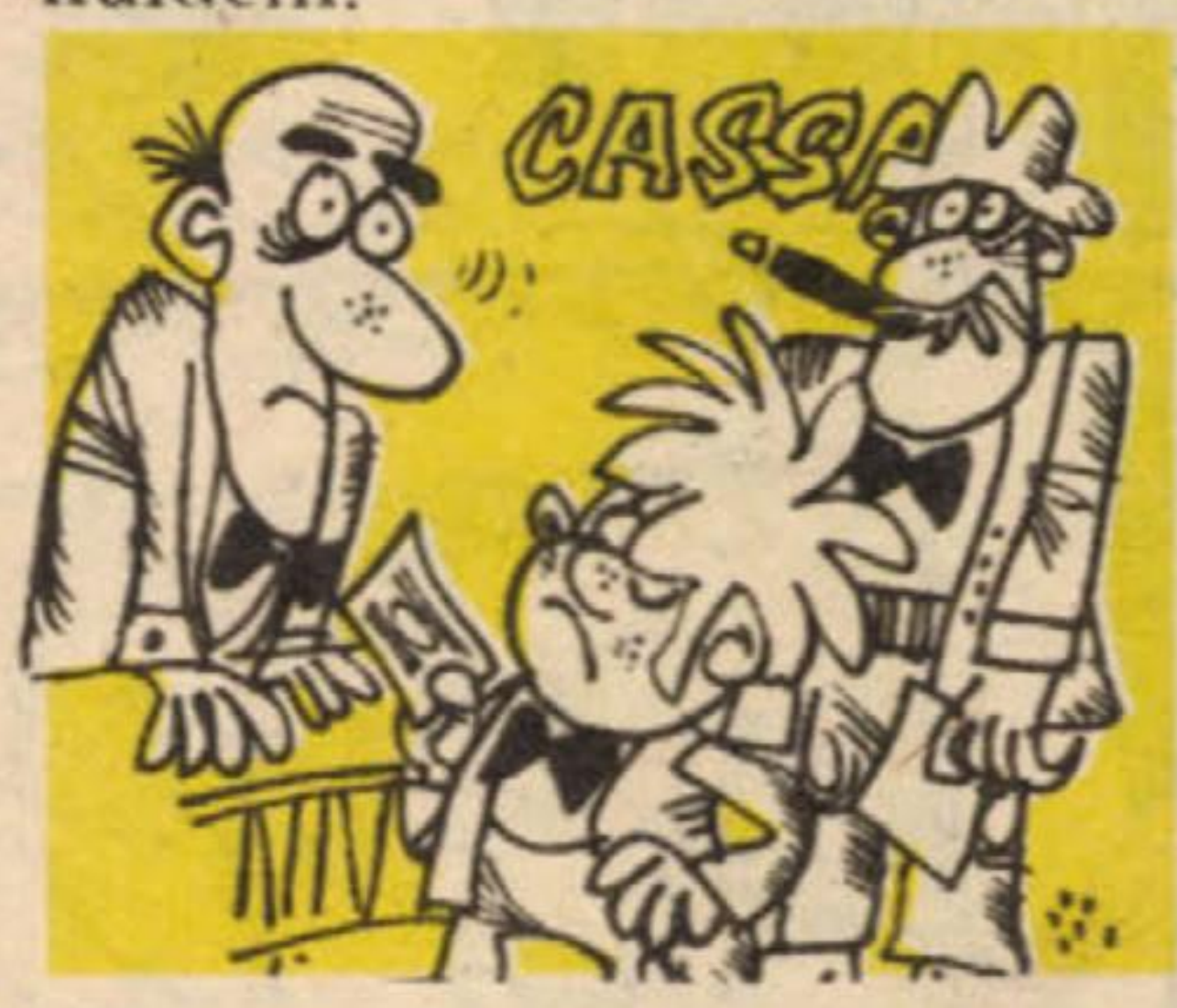

A díjnyertes történetet a Nebraska államobeli Omaha városka egyik bankjának pénztárosa küldte be. A bankpénztáros elmesélte: egy nap a pénztárablakon „John F. Kennedy” aláírású csekket toltak elé, amely arra utasította a bankot, hogy a bemutatónak fizessen 250 millió dollárt.

Enyhítő körülmény, hogy a csekk bemutatója egy 12 esztendős fiú volt, akit utóbb háromhónapi javítóintézetre ítéltek a csíny miatt.

A MÜNCHENI ZENEKAR

A bajor televízió filmet készített a második világháború nagy kémtörténeteiről. Ennek során kamera elé vitték a kommunisták által irányított hírneves Rote Kapelle (A vörös zenekar) nevű szervezet történetét is. Ez volt a fasizmus elleni titkos háború egyik legsikeresebb csoportja. A bajor televízió enyhén szólva különös felfogásban készítette el a filmet. Először is: technikai szakértőnek meghívtak egy volt SS-ezredest. Azután a filmben a nácik ellen küzdő harcosokat siralmas és gyáva figuráknak, a Gestapo és az SS embereit pedig glóriás hősöknek tüntették föl. Odáig mentek, hogy a szervezet egyik francia tagját, Alfred Corbint a francia feketepiac egyik csempészévé „fokozták le”. A valóságban Corbin az ellenállás rettenthetetlen hőse volt, aki a Gestapo szörnyű kínzásai ellenére sem árulta el a szervezetet és végül lefejezték.

Különösen Franciaországban, ahol a televízió átvette a bajor sorozatot — óriási felháborodás fogadta a filmet. A Münchenbe utazó francia újságírók egyebek között megkérdezték, hogy miért nem tárja fel a film azokat a kegyetlen kínzásokat, amelyekkel a Gestapo és az SS a szervezet elfogott tagjait meg akarta ölni. Herr Siegfried Trichter, a gyártásvezető a következőket válaszolta: „A nyugatnémet televízióban tilos az erőszak ábrázolása”.

Hiába, München táján még mindig nem szeretik a vörös zenekarokat.

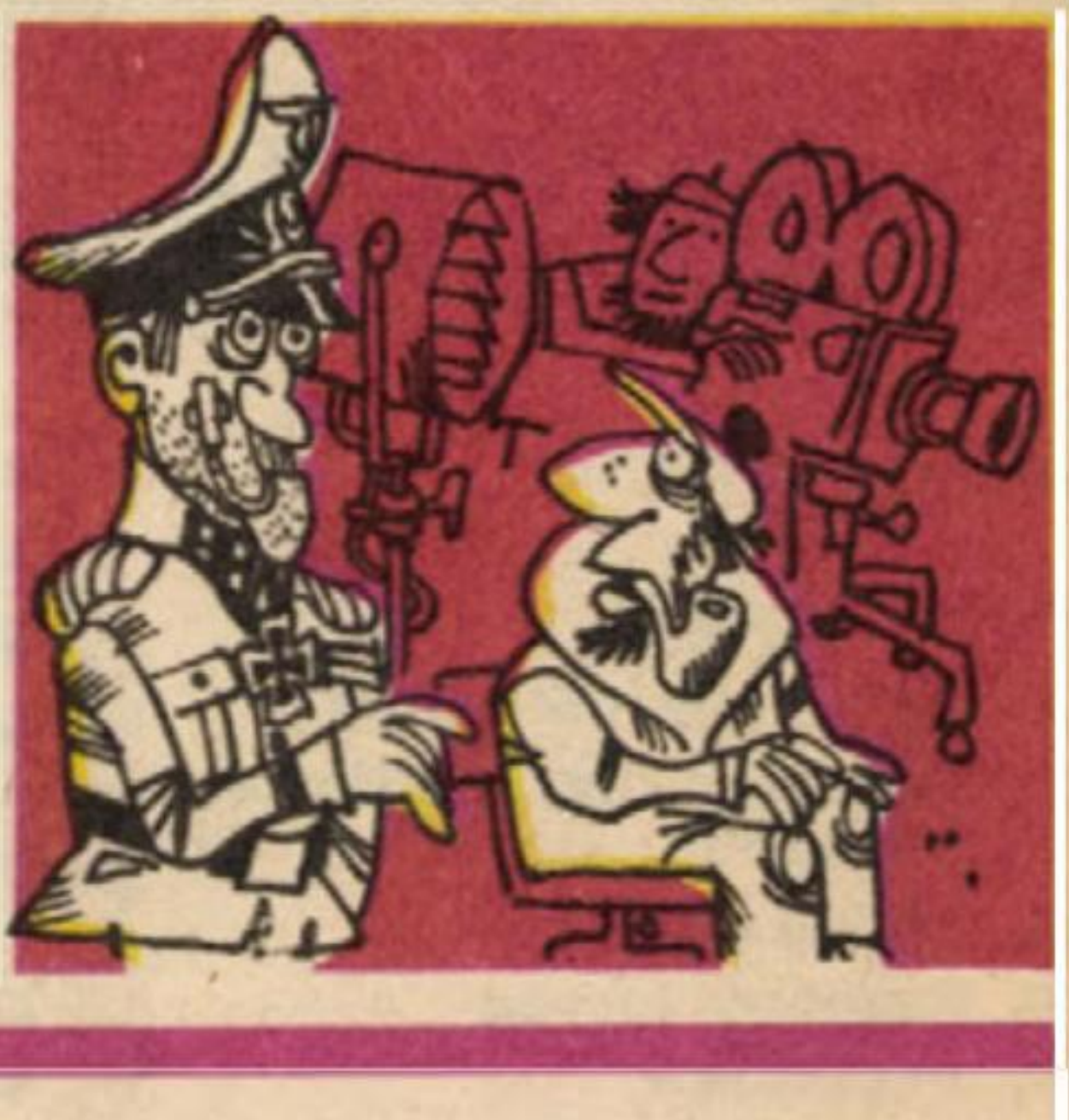

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

•

Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-48 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25 504

INDULÁS ELŐTT

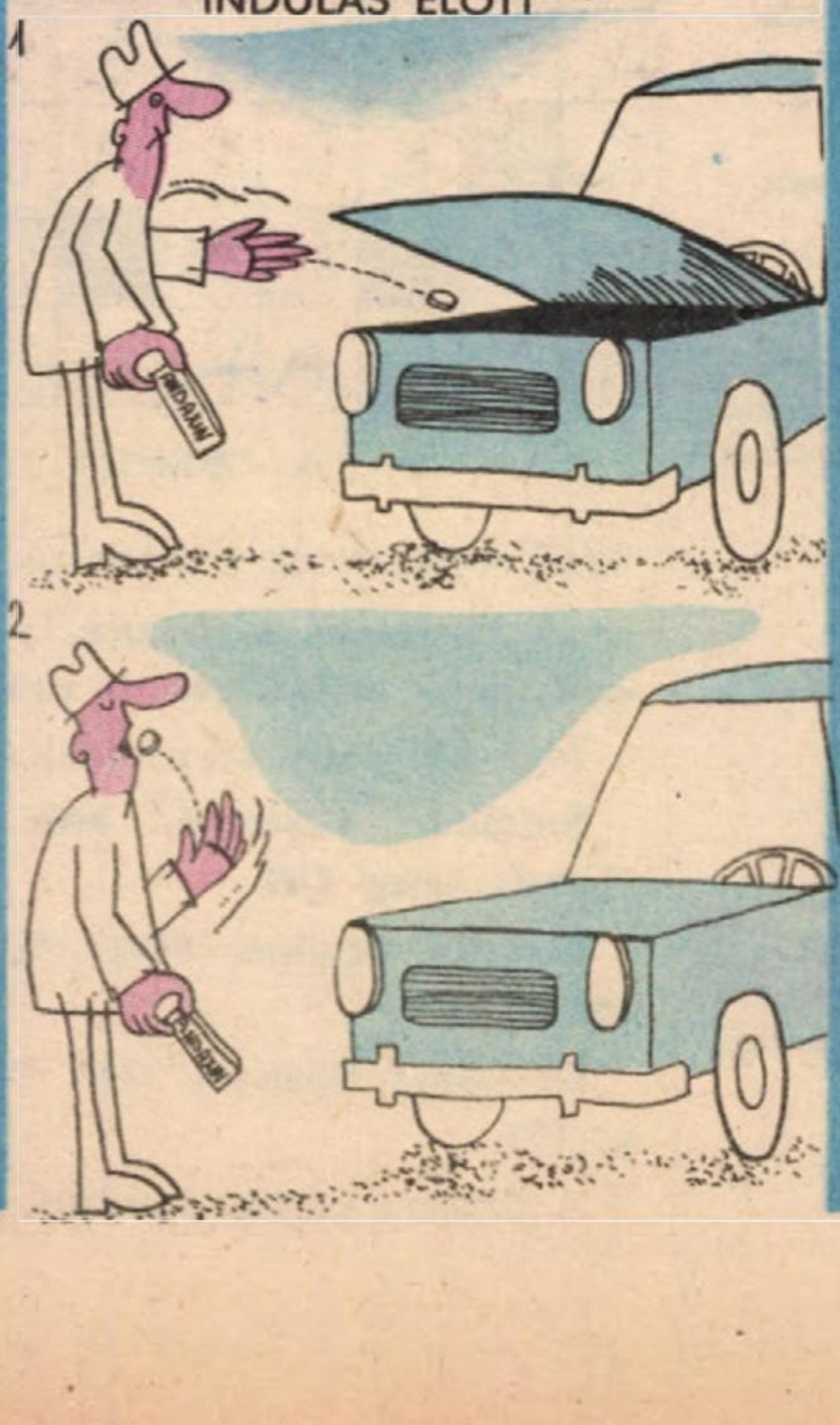

ÍR HÁZIASSZONY

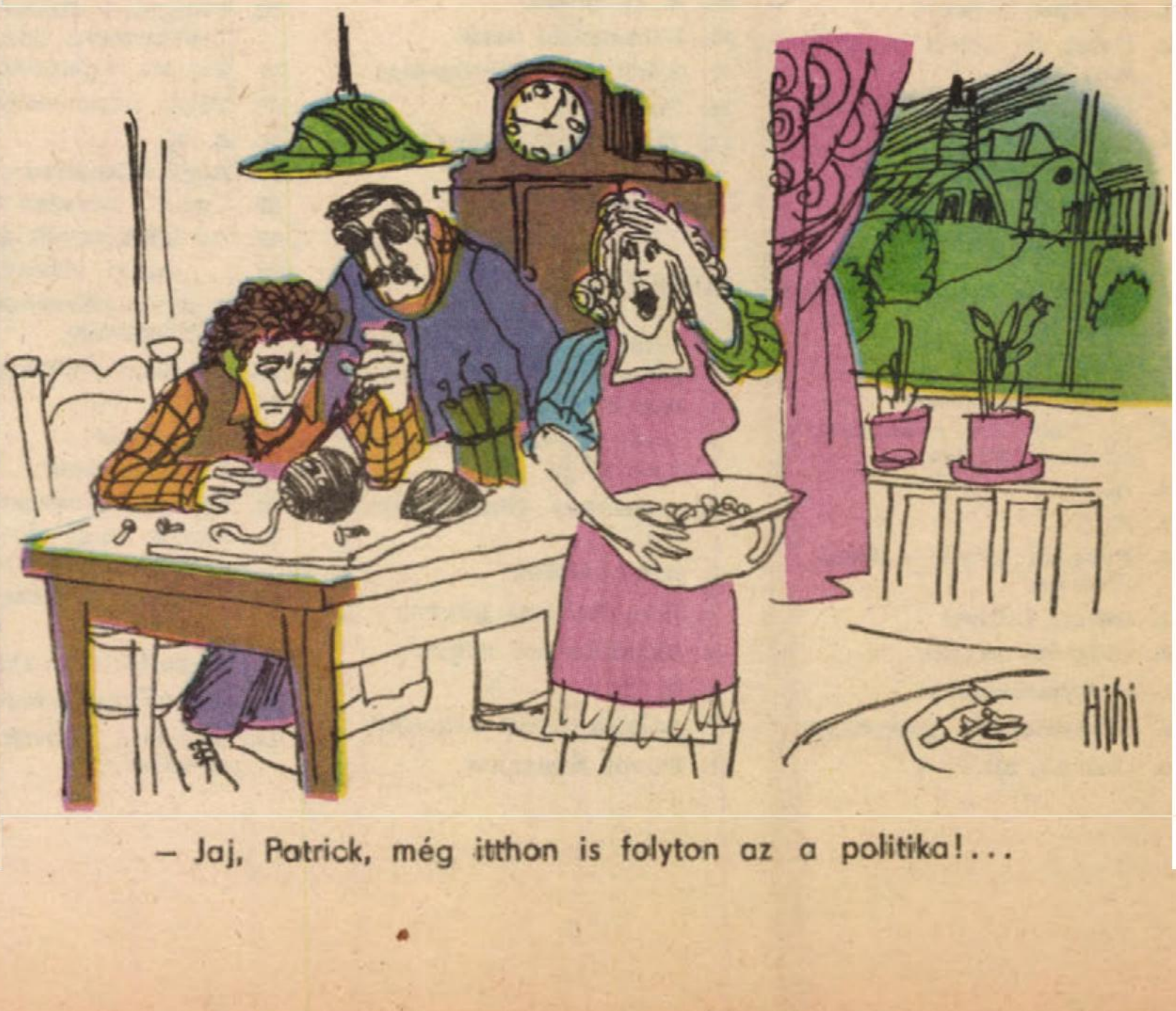

– Jaj, Patrick, még itthon is folyton az a politika!...

AGGÓDÓ KISLÁNY

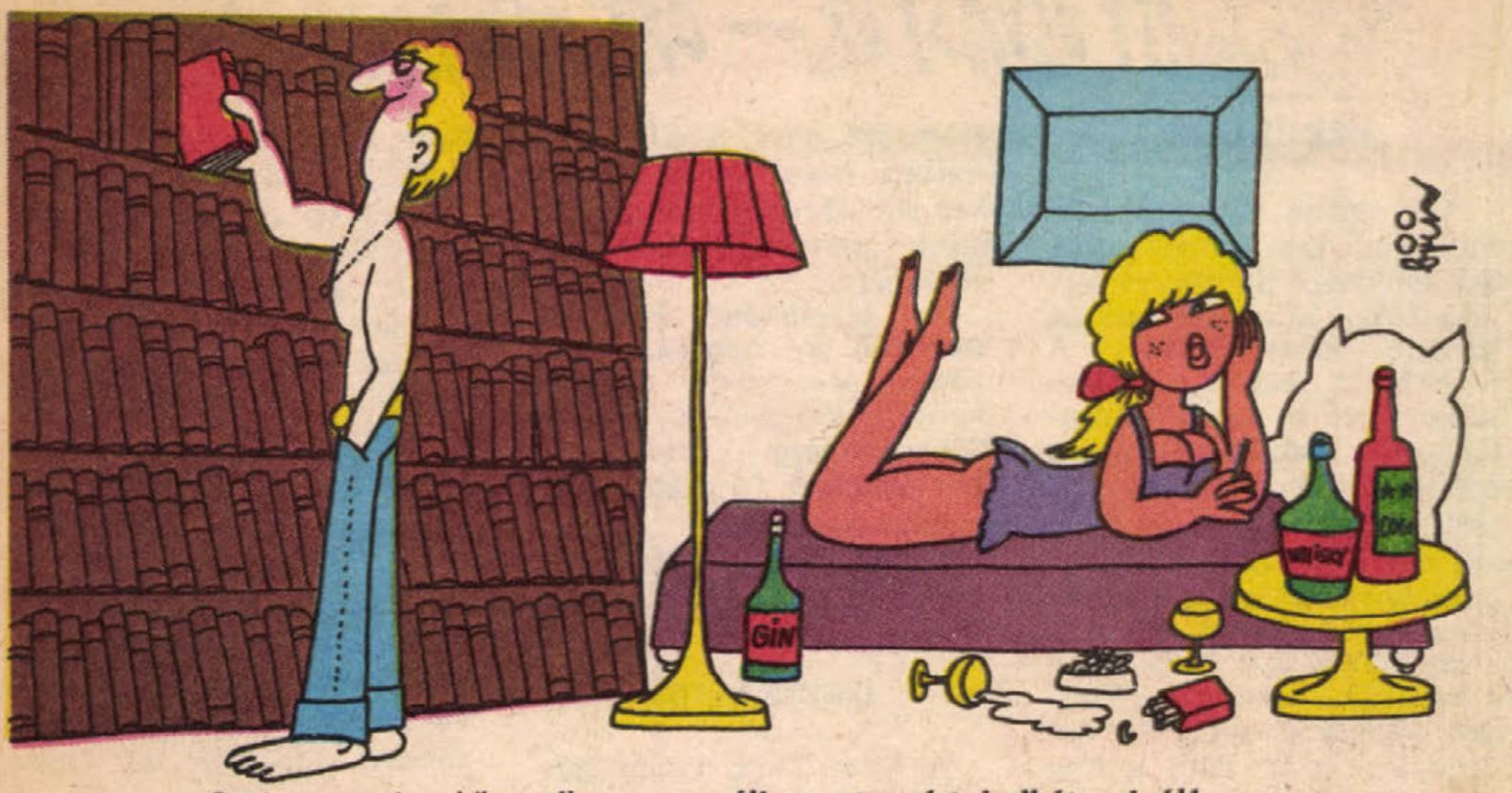

– Csak az apám könyveihez ne nyúlj, mert azért balhét csinál!...

RÉPASZEDÉS IDEJÉN

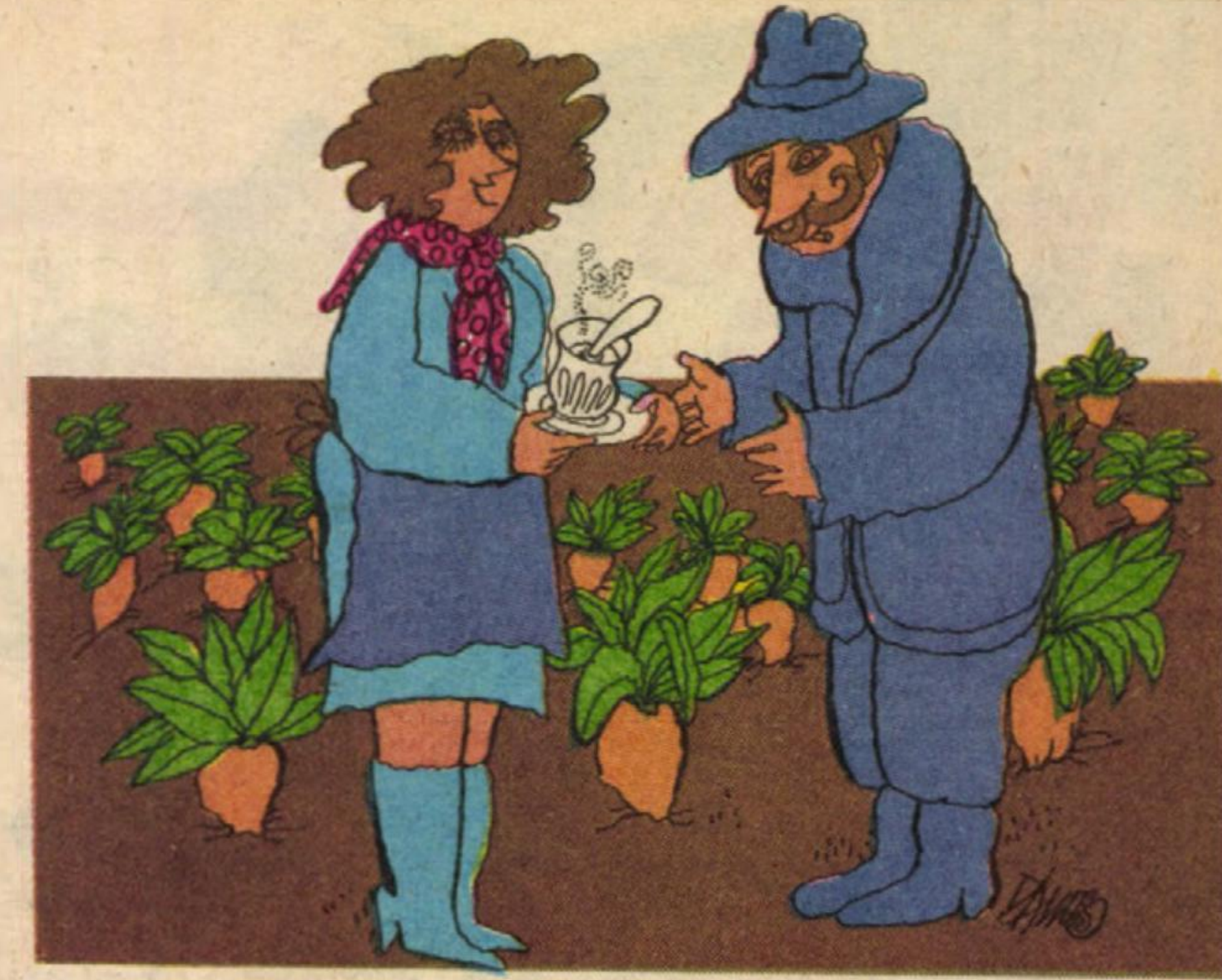

– Hány cukorrépával kéri, Józsi bácsi?

MODERN FILM

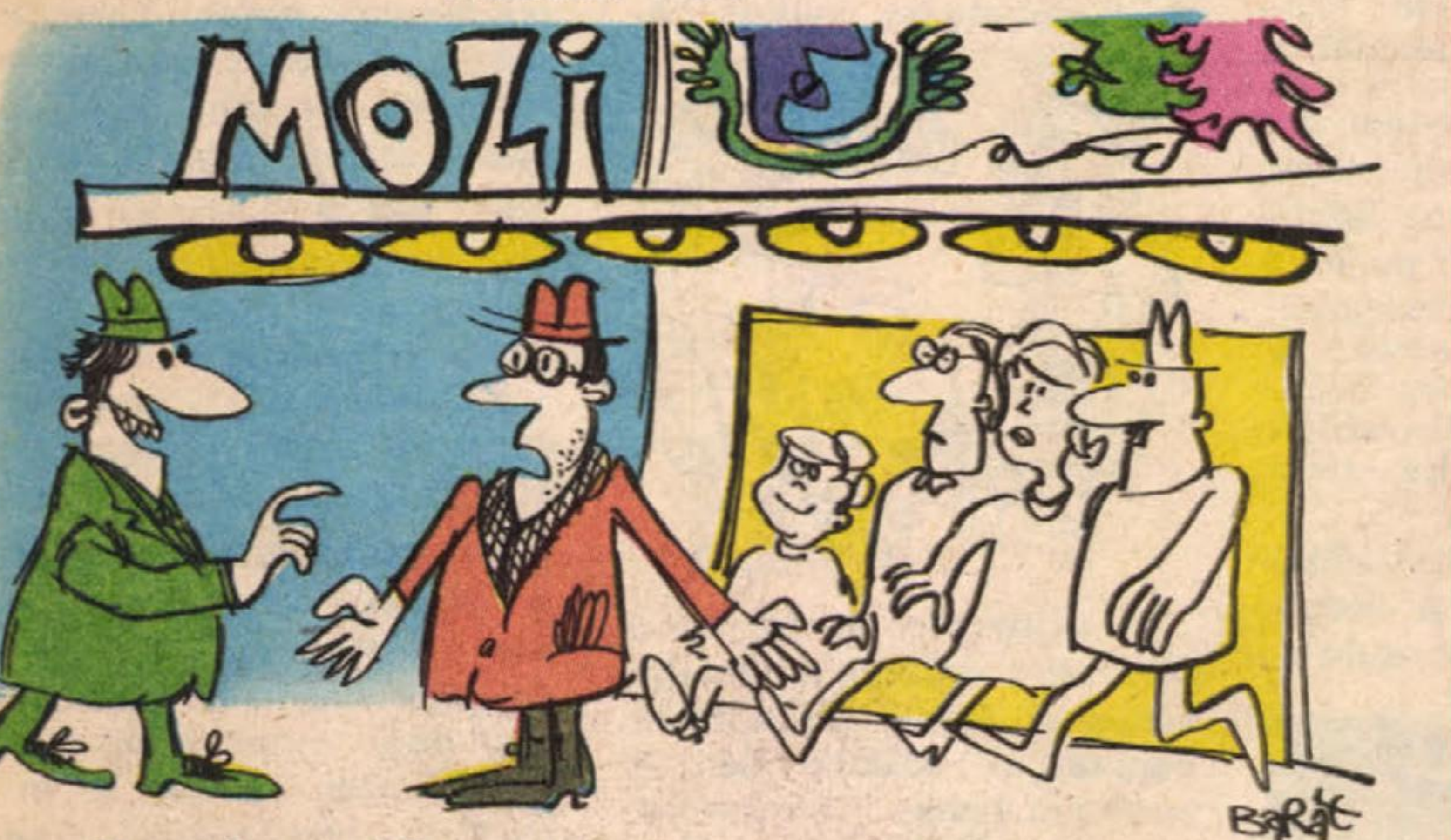

– Na, milyen volt?
– Nem tudom, még csak először láttam...

JÓL SZERVEZETT HIVATAL

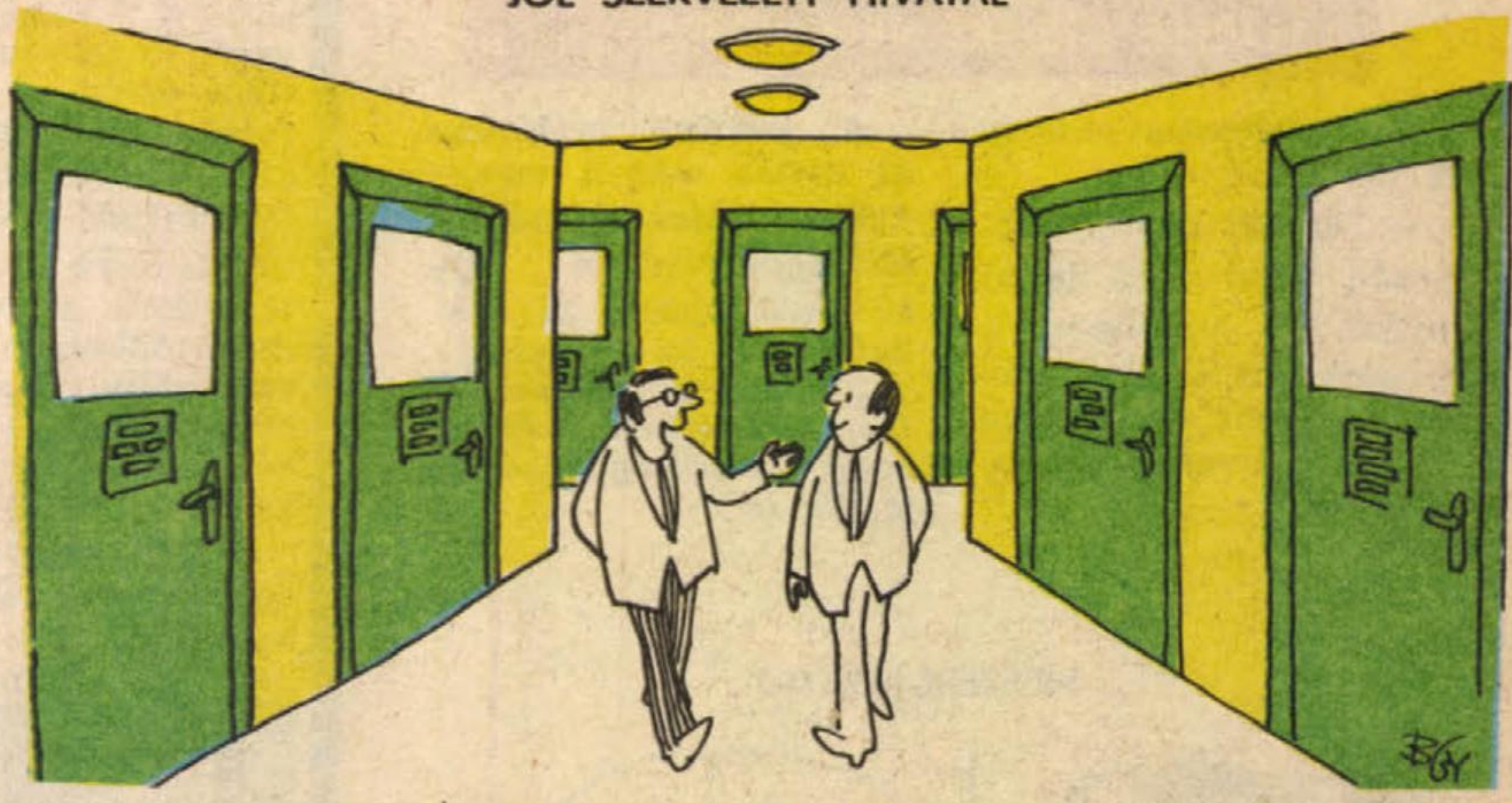

– Csak Máriákat és Ferenceket veszünk fel, így mindössze kétszer van évente névnap.

Hány kar van a rejtvényben?

Keresztrejtvényünk néhány szavában megtalálható a „kar", vagyis a K, A, R betűk egymásután, ebben a sorrendben. Megfejtésül azt kell beküldeni, hogy hány ilyen szó akad a megfejtett rejtvényben. Címünk: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Határidő: december 2. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

1 M	A	2 K	3 A	4 R	5 O	N	6 I	■	7 K	8 A	9 R	10 T	11 O	N
A	■	12 I	R	Á	S	■	13 ~~A~~	14 K	A	R	N	O	K	■
15 K	16 Ö	■	17 R	É	C	E	■	18 I	R	A	■	19 P	A	20 D
21 A	N	K	A	R	A	■	22 S	E	F	T	■	23 Á	R	U
24 R	É	■	B	■	25 R	26 O	Z	S	I	■	27 I	Z	I	G
28 E	L	29 I	O	30 T	■	31 R	A	■	32 O	33 I	L	■	34 N	O
35 N	E	Á	N	D	36 E	R	V	37 Ö	L	G	Y	■	38 A	V
39 K	T	■	A	■	40 L	O	Á	R	■	41 R	E	42 Š	■	I
43 O	R	44 A	■	45 K	I	N	T	■	46 F	I	N	Á	47 N	C
■	48 A	K	49 A	R	A	T	O	50 S	■	C	■	51 N	Y	S
52 K	J	■	53 L	A	■	■	54 L	E	55 G	E	56 N	D	A	■
57 A	Z	58 S	A	J	59 E	60 V	■	61 H	E	K	T	O	R	■
R	■	62 A	S	C	H	E	63 R	■	R	■	■	64 R	A	65 B
66 Á	67 G	■	68 K	Á	■	69 R	I	70 N	G	L	71 O	■	72 L	É
73 T	A	K	A	R	I	T	O	N	Ő	■	74 K	L	O	R

VÍZSZINTES

1. Csőtészta
7. Keménypapír-lemez
12. Tantárgy az általános iskolában
13. Makacs törtető
15. Kemény anyag
17. Vízimadár
18. Harag — latinul
19. Többszemélyes ülőhely
21. Európai főváros
22. Üzlet — üzleti zsargonban
23. Eladásra szánt termék
24. Francia sziget az Atlanti-óceánban
25. Becézett női név
27. Ikerszó első tagja (...-vérig)
28. Nobel-díjas angol költő
31. Helyrag
32. Olaj, angolul
34. Angol tagadószó
35. Az ősember csontjainak egyik lelőhelye
38. A. V.
39. K. T.
40. Francia folyó — fonetikusan
41. Dolog, latinul
43. Időmérő eszköz
45. Helyhatározó
46. Hivatalosan: pénzügyőr
48. Önfejű, makacs
51. N. Y. S.
52. K. J.
53. Olasz névelő
54. Szájhagyomány útján fennmaradt történet
57. A Távol Moszkvától c. regény írója
61. Achilles ellenfele
62. Nagyszerű előadóművészünk volt (Oszkár)
64. Elítélt fogoly
66. A fa része
68. Kimondott betű
69. Közkedvelt gyümölcs
72. Folyadék
73. Tisztogatást végző női alkalmazott
74. Halogén elem

FÜGGŐLEGES

1. Világhírű szovjet pedagógus (1888—1939)
2. Kérdő névmás
3. Győr neve az ókorban
4. Van ideje
5. Amerikai filmművészeti díj
6. Szamárhang
7. Konyhakerti növény
8. Betakarítást végez
9. R. N.
10. Sárgás színű drágakő
11. Fúvós hangszer
14. Kellemes, vonzó (táj)
16. Részletes bemutatkozó írás
20. A nándorfehérvári hős
22. Jótáll, kezeskedik valamiért
26. Sejt, gyanít
27. Jelzős határozó
29. Mint a függ. 6.
30. T. D.
33. Regősök, énekmondók
36. Világhírű filmrendező keresztneve (Kazan)
37. Vigyáz valamire
42. Több pápa neve volt
44. A. K.
45. Régi váltópénz
47. Üdülő, hétvégi ház
49. Az USA egyik állama
50. ...onnai bitang ember
52. A drágakőkereskedelem súlyegysége
55. Becézett Gergely
56. N. T.
58. ...lamon
59. Indulatszócska
60. Ütlegeket osztott
63. Brazil nagyváros (... de Janeiro)
65. Fizetés, rendszeres jövedelem
67. A gallium vegyjele
70. Anonymus kézjegye
71. Indíték, következmény előidézője

A. CSEHOV

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„A szerelem megmutatja az embernek, hogy milyennek is kell lennie."

100—100 forintot nyertek:

Solymár Csabáné, 9900 Körmend, Bartók telep 4/B.

Molnár Jenőné, 2071 Páty, Széchenyi u. 4.

Opovszki Sándor, 1141 Bp., Egressy u. 157.

A díjakat postán küldjük el.

```
aszerelemmegmut
 zo  handabanda
hilda pg mu  vt
ottilia caro aj
gaálmózes agora
y neun lö furia
mi ts appia aaz
irdtkő apóka se
l ráadás noli m
ygan  boni arab
ernster y agave
nat imádság kar
nnob az arad sn
ed orion oirt e
kiskelllennie k
```